

BU ÜLKE SAHİPSİZ DEĞİL! BU ÜLKE BİZİM!

Bu ülke dün nasıl ki Kurtuluş Savaşı'nda yediden yetmişine, kadınından erkeğine kadar kanlarının son damlasına kadar savunulduysa,

Nasıl ki 68'lerde devrimciler, vatanseverler sokaklarda kurşunlanırken emperyalizme karşı bağımsızlık bayrağı yeniden dalgalandırılmış, Yankee'ler denize dökülmüşse,

Bugün de aynı inanç ve kararlıkla karşılarında durulma zamanıdır. Ve bu görev şimdi bizimdir!

Bizlere emanet edilen bu vatani hiçbir emperyalist gücün çizmesi altında ezdirmeyeceğiz. Bayrak şimdi bizim ellerimizde!

Bağımsızlık bayrağını şimdi daha yükseklere çıkartma zamanıdır. Ülkemizin emperyalizme peşkeş çekilmesine dur demek için, bağımsızlık şiarını yükseltmek için 17 Ocak'ta Ankara'ya gidiyoruz.

Bu yürüyüş vatanseverlerin yürüyüşüdür.

SEN DE KATIL!

Gençlik Federasyonu

Gençlik Federasyonu

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.net

info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve **Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 139 / Tarih: 2 Ocak 2005 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000

www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

2005'te de direnmeyi,
teslim olmamayı
öğretmeye devam
edeceğiz

Taksim'deki **Alev** **Topu** **'Bizi** **Tecritle** **Yenemezsınız'** **Diyenlerin** **Cevabıdır**

Bu Alev
118 ölümü
yok sayanları
yakacak

ASYALI KARDEŞLERİMİZİN ACISIYLA YANDI YÜREKLERİMİZ

Güneydoğu Asya'da 26 Aralık günü meydana gelen 9 büyüklüğündeki deprem ve ardından sahilleri vuran Tsunaminin (liman dalgası) yol açtığı büyük felakette hayatını kaybedenlerin sayısı 70 bini aştı. Halen birçok ülkede onbinlerce insan kayıp. Ölenlerin üçte birini ise çocukların oluşturduğu bildirildi.

Birçok ülkede ulaşım sorunları nedeniyle haber alınamayan bölgelerin bulunması ve kayıpların sayısının 30 bin olarak tahmin edilmesi, felaketin boyutunun katlanacağını gösteriyor. Dalgaların Afrika kıyılarına kadar ulaştığı belirtilirken, bölgede salgın hastalık tehlikesi baş gösteriyor.

Dergimiz yayına hazırlandığında, Maldiv Adaları 52, Sri Lanka: 21 bin 715, Hindistan'da 12 bin 400, Endonezya: 32 bin 502, Tayland'da Bin 516, Malezya'da 65, Maldivler'de 55, Myanmar'da 90, Bangladeş'de 2, Somali'de 110, Tanzanya'da 10, Şeyssel Adaları'nda 3, Kenya'da 1 kişi öldü.

Dünyanın en yoksul kıtasında, en yoksul ülkelerde yaşanan felaket tüm dünya halklarının büyük acısı olmuştur.

Emperyalist basının dahi "neden hep yoksullar" sorusunu sormak zorunda kaldığı gibi, bu doğa felaketinde de en yoksullar hayatlarını kaybettiler.

Endonezya'dan bağımsızlık mücadelesi veren Aceh'te ölenlerin sayısı 7 bini bulurken, bölgenin ceset koktuğu belirtiliyor. Tamil Elam Kurtuluş Kaplanları'nın bağımsızlık savaşı verdiği Sri Lanka'da da büyük kayıplar yaşanırken, yardım çalışmalarının diğer bölgelere göre daha organize bir şekilde yürütüldüğü dikkat çekiyor.

UNICEF tarafından yapılan açıklamaya göre, savaşın yaşandığı bölgelere döşenen mayınların su baskını ve dalgalarla topraktan çıktığı ve mayın tarlaları dışına yayılarak büyük tehlike yarattığı belirtildi.

Amerikan işgallerinin meşruluğunu sağlamaktan başka işlere ne kaynak ne de gerekli teknik donanım ayır-

mayan Birleşmiş Milletler, felaket karşısında şaşkına dönmüş durumda. Emperyalist ülkeler komik yardımlarla timsah gözyaşı döküyorlar. Örneğin, Avrupa'nın herhangi bir büyük tekelin "yan cebinden çıkaracağı" 30 milyon Euro yardım yapma kararı aldı. Sadece Endonezya'nın "yaraların sarılabilmesi" için 150 milyon Euro'ya ihtiyacı olduğu açıklandı. Toplam zarar ise 10 milyar Euro'dan fazla.

Eğer 'uyarı sistemi' olsaydı Tsunami dalgalarından teknik olarak önceden haberdar olunması, kıyı bölgelerinin boşaltılabilmesi mümkün.

Peki, uzayda büyük istihbarat uydularına, "insanın kolundaki saati bile okuyabilecek" teknik kapasiteye sahip teknoloji nerede? Ülkeleri sömürgeleri yapabilmek için milyar dolarlar harcayan emperyalistler için yoksul halkların değeri yoktur. Onlar nükleer silahlarla, küresel ısınmayla daha fazla kâr için doğayı tahrip ederken, ölen biziz, yoksullar.

Acılı bir kadının resimlerini yayınlarak timsah gözyaşı döken burjuva medya ise tam bir ikiyüzlülük, sahtekarlık içinde. Kadını, çocuğu, genci, yaşlısı ile 100 binden fazla insanın, bir doğa felaketinde değil, bombalarla, kurşunlarla katledildiği Irak'ta bu "hassasiyetleri"ni kimse göremiyor. Onlar halkların acılarıyla yanamazlar. Onlar her yönüyle dünyayı bir cehenneme çeviren emperyalist sistemin sözcüleridir. Ağababaları nükleer silahlar yaparken, onlar ne müthiş silahlar olduğunun reklamlarını yapanlardır. Onlar, onbinlerce insan ölürken, tatil yapmaya giden üç tane futbolcunun, mankenin haberlerini manşetlerine taşıyanlardır.

Halkların acılarıyla yüreği yananlar, yine dünyanın ezilen halklarıdır, yoksullardır, biziz. Tüm Asyalı kardeşlerimizin acılarını yürekten paylaşıyoruz.

Sergül ALBAYRAK

2000-2004 Ölüm Orucu Direnişi şehidi

Umudun Adı'ndan Umudu Yaşatanlara

Yoldaşlarımıza, Dostlarımıza

Klasikleşmiştir, yeni yıla girerken eski yılın nasıl geçtiğinden söz edilir. Sınıflar tabakalar herkes bulundukları yere, ihtiyaçlarına, dünyaya bakış açılarına göre değerlendirirler. Emperyalistler ve işbirlikçileri bir yılda dünya halklarını ne kadar sömürdüklerinin, ne kadar çok sindirdiklerinin, nasıl teslim aldıklarının muhasebesini yaparlar. Yeni yıla yeni planlarla girerler. Biz dünya halkları, ezilenler, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı ne yaptık ne kazandık noktasından bakarız dünyaya. Ve diyebiliriz ki 2004 yılı tartışmasız Sergüller'imizin yılı olmuştur. Bütün dünyada emperyalistler ve işbirlikçileri, işgalle, katliamlarla işkenceyle tecrit kuşatmasıyla dünya halklarını, bizi teslim alamadılar. Bütün ezilen halklar saldırı ile karşılaştığımız her yerde başkaldırdık, direndik, binlerce Sergül'ümüz kendini feda etti, biz varız dedik. Bizim cesetlerimiz çiğnenmeden, bizim kurduğumuz barikatlar aşılmadan hiçbir halkı teslim alamazsınız, hiç bir ülkeyi işgal edemezsiniz, hiçbir halkı ve onun öncülerini tecritle yenemezsiniz dedik. Bugün o çok güçsüz görünen, hatta aşağılanan birçok halk, Irak, Filistin, Afgan halkları, Nepal ve Kolombiya halkları, Türkiye halkı, Afrika'da, Asya'da, Latin Amerika'daki bütün halklar, nerede zulüm ve sömürü varsa onlara karşı başta feda eylemleri olmak üzere onlarca biçimde direndiler ve direnmeye devam ediyorlar. Emperyalistler ve işbirlikçileri, gururla söyleyebiliriz ki, hiç bir yerde zafer kazanamadılar. Tam tersine darbe üstüne darbe yediler. Sık sık şunu hesap etmedik, bunu hesap etmedik diyerek günah çıkardılar. Hesap etmedikleri tek şey ezilen dünya halklarının bitmez tükenmez gücü ve direnciydi. Şimdi yeniden bunu gördüler. Sosyalist sistemin yıkılmasıyla önlerinde hiçbir engel kalmadığını sanan emperyalistler şimdi sosyalist sistemin yıkılmasının geçici bir olay olduğunu, halkların sosyalizm isteklerinin geçmişten daha güçlü olduğunu yeniden gördüler.

Bugün, belki hemen yarın yeni bir sosyalizmi kuracak güçte değiliz ama bütün dünyada emperyalizmin işgal, yağma ve talan politikasına karşı halkların barikatını oluşturduk. Bu barikatta yer alıp sosyalist olmayanlar da bizimdir, bizim safımızdadır. Ve bu güçlü bir barikattır. Bugünkü çeşitliliği yarın yeni saflaşmalara, yeni arayışlara dönüşecek, doğru olanı bulacak ve güçlenecektir. Bu kaçınılmaz bir gelişimdir. Emperyalistler ve işbirlikçileri pes etmeyecekler, daha büyük bir güçle saldıracaklar, daha çok işgal, daha çok katliam yapacak daha çok tecrite başvuracaklar. Dünya halklarının sırtını dayayabileceği, destek alabileceği, cephe gerisini oluşturabileceği hemen hiç bir güç ve yer yoktur. Bu durum dünyadaki bütün ezilen halklara, bütün devrimcilere çok daha zorlu yeni görevler yüklemektedir, işte bu sürecin odağına feda eylemlerinin oturması bu nedenledir. Halkların gerektiğinde bedenlerini silah yapıp savaştan başka hiç bir yolu yoktur. Düşman katıdır, dünya tarihinde görülmemiş boyutlarda acımasızdır. Halklar ve öncüleri güçsüzdür. Bu güçsüzlüğü büyük bir inançla, büyük bir kararlılıkla ve güce dönüştürmek zorundayız.

- 3... *Umudun Adı'ndan Umudu Yaşatanlara*
- 5... *TAKSİM'DEKİ ATEŞ SİZİ YAKACAK!*
- 8... *Orada, Sergül'ün düştüğü yerde haykırdılar*
- 10... *Taksim'deki ateş topu, sol daki değersizleşmeye*
- 12... *Asgari ücret yine açlık sınırının altında*
- 15... *NASIL BİR LİSE İSTİYORUZ?*
- 16... *Bağımsızlık Bizim Geleneğimizdir*
- 18... *Ülkemizde ve dünyada halklar direniyor*
- 21... *Merhaba 2005*
- 22... *Tecrit... Yaşayanlar anlatıyor*
- 25... *Ecevit ODTÜ'de Protesto Edildi*
- 26... *HALKIMA*
- 28... *Sergül Albayrak'tan Avrupa Birliği'ne*
- 30... *AKP'den AB'ye 'Kargaları Güldüren' Nota*
- 32... *Faşizmin yüzüne Avrupa Birliği maskesi tutmuyor*
- 35... *19-22 ARALIK ANMALARİ SÜRÜYÖR*
- 37... *Bayrampaşa davasında aynı senaryo*
- 38... *AKP ve Tekeller Rant İçin Ölüme ve Onursuzluğa...*
- 40... *Bu düzene sevdamızla da alternatifiz*
- 43... *Hapishane Dergileri ve 'Özgür Tutsak' Geleneği*
- 45... *Büyük Direnişin Uşak Cephesi BAŞEĞMEYEN KADINLAR*
- 46... *Ha askeri kırdıran Enver Paşa, Ha Özkök Paşa*
- 47... *Kahramanlar Ölmez*
- 48... *Lavrion'da 25 Aciz, Korkak, Biri Bayan Dört Devrimciye Saldırdı*
- 49... *Saflaşma 'AB'ciler' ve 'AB Karşıtları' Arasında Mı?*

Bunun için bütün dünyada Sergüller var. Sergüller konuşuyor, artık onlarsız bir dünya olmayacak. Onlara rağmen emperyalistler yaşayamayacaklar. Heryerde her zaman Sergüller karşlarına çıkacak. Sergüller korkutucudur. Çok korkuyorlar. Onların sesini, adlarını, yaşadıklarını dahi göstermemek için bütün dünya tekelleri ve işbirlikçileri söz birliği ettiler. Korku yaydılar, yasaklar koydular, terörist ilan ettiler, insan avı başlattılar. Sergüller bu nedenle çoğalmaya devam etti. Başka hiçbir yolları yoktu.

Sergüller'den çok korkuyorlardı. Yalnız emperyalistler ve işbirlikçileri değil sözde emperyalistlere, zulme karşı olduğunu söyleyenler, hatta kendilerini sosyalist ve komünist olarak adlandıran bazıları da bu koroya katıldılar. Öyle ki düşüncelerini siyasi kimliklerini unuttular. İddiasızlaştılar. Emperyalizmin ve oligarşinin cephaneliğindeki tanımlamaları, analizleri, kavramları alıp küfür etmeye başladılar. Kimisi bunu çok bilinçli yaparken, kimisi ne yaptığının, kiminle aynı paralele düştüğünün farkında bile değildi. Değerler değişmişti, devrimci düşüncenin, ahlakın, devrimci saflığın yerini burjuvazinin kuralları ve düşünceleri almıştı. Çıkar her şeyleri olmuştu. Herşeyden, süreçten, cesetlerimizden nasıl faydalanacaklarını düşünüyorlardı. Sergüller'imiz kendilerini feda ettiğinde yok olacağımızı düşünüyor ve meydanın kendilerine kalacağını planlarını yapıyorlardı. İddiasızlar karanlık kuytularında başka planlar kuramıyorlardı. Beyinleri, dilleri, kültürleri, her şeyleri kirlenmişti. En sıradan devrimci değerler, devrimci saflık yok olmuştu. İşte bunun için Sergüller'imize en aşağılık, en ahlaksız sözlerle saldırıyor, sonra karanlık kuytularına geri dönüp yeni planlar kuruyorlar-

Sergüller'in inancına, kararlılığına, bağımsız demokratik ve sosyalist bir Türkiye isteğine saldırıyorlar. Oligarşi ve uzantıları, içinde devrimin ve sosyalizmin olmadığı bir solculuk istiyor. Sergüller'imiz bunlar önünde de barikattır. 2005 yılında Sergüller'imizin inancı ve kararlılığını daha da büyütüp güçlendireceğiz.

dı. Emperyalistler, işbirlikçileri ve bir kısım solcular aynı cephede birleşmişti. Cümleleri, kelimeleri bile aynıydı. Başka bir dünyaları yoktu. Siyasi yaşamları boyunca asla ne ciddi bir güç olmuş, ne de herhangi bir konuda gündem belirlemişlerdi. Bütün siyasi yaşamları rekabet üzerine kurulmuştu. Bu bencillik onları yiyip bitiriyordu. İşte bu nedenle Sergüller'e düşman hale geldiler. İşte bu nedenle oligarşi ile aynı dili kullanmaya başladılar.

2004 Sergüller'in yılı oldu. Hiç şüphe yok ki Sergüller nasıl 2004 yılında emperyalistlerin ve oligarşilerin önünde barikat olduysa, bunların uzantısı olan her türlü engeli de ezip geçecektir. Hiç bir güç, ister fiziksel, ister düşünsel olsun, savaşımız önüne engel olamaz. Onlar Sergüller'in inancına, kararlılığına, bağımsız demokratik ve sosyalist bir Türkiye isteğine saldırıyorlar. Oligarşi ve uzantıları, içinde devrimin ve sosyalizmin olmadığı bir sol-

culuk istiyor. Sergüller'imiz bunlar önünde de barikattır. 2005 yılında Sergüller'imizin inancı ve kararlılığını daha da büyütüp güçlendireceğiz. Sergüllerimiz yüzlerce olacak. Kararlılığımız, cüretimiz daha da büyüyecek. Sergüller yalnız bize değil bütün dünyaya öğretiyorlar. Bakmayın bugün küfür edenlere, onlar 35 yıllık tarihimiz boyunca bize küfür etmekten başka hiçbir şey yapamayan zavallılardır. Bugün küfreden, eğer kalırlarsa, on yıl sonra özeleştiri yaparlar. Kalmazlarsa kimse onları hatırlamaz. Hep böyle olmuştur.

2005'e bütün dünyada ezilen halkların öncüleri Sergüller'imizin büyük inancı ve kararlılığı ile giriyoruz. 2005'in bütün dünya halklarına daha büyük zaferler getirmesi umuduyla tüm yoldaşlarımızın ve dostlarımızın yeni yılını kutluyoruz.

Okurlarımıza direniş ve zaferlerle dolu, ekmeği ve adaleti, tırnaklarımızla söke söke alacağımız bir yıl diliyoruz!

2004 boyunca gerçekleri size ulaştırdık. Baskınlarla, tutuklamalarla, işkence ve F tipi hapishanelerin hücreleriyle boğmak istediler sesimizi. Susmadık. 2005'te sesimizi

daha geniş kesimlere duyurmak kararlılığıyla giriyoruz.

Eminiz, dünyada ve ülkemizde zafer direnenlerin olacak. Zafer Sergüller'in olacak. Halkların zaferleriyle dolu, nice bağımsız, özgür yıllara!

Ekmeğ ve Adalet

**Tecrite boyun eğmeyen büyük direnişin 118. kahramanı
Taksim'de bir ateş topu; Sergül Hatice Albayrak**

TAKSİM'DEKİ ATEŞ SİZİ YAKACAK!

**Sizi; tecriti uygulayanlar,
Sizi; tecriti savunanlar,
Sizi; 117 ölümü yok sayanlar**

26 Aralık 2004; Yer Taksim Meydanı, Atatürk Kültür Merkezi önü... Genç bir kız çakmağı çakıp bedenini tutuşturuyor. Genç kızın elinde büyükçe bir kartonun üzerinde şu sözler yazıyor: **"Tecrit kalksın!"**

Genç kızın adı Sergül Hatice Albayrak.

Yanıyor kül oluyor Sergül. Yanıyor kül oluyor elindeki döviz... Ama üzerinde yazılı sözler, alevlerle kazanıyor Türkiye'nin gündemine.

Sergül Albayrak, kaldırıldığı hastanede 28 Aralık günü öğleden sonra şehit düştü. Sergül'le tecrite karşı direnişte şehit düşenlerin sayısı 118'e

ulaştı.

5 yıldır ölüm orucunu sürdürüp şehit düşen yoldaşlarından devralmıştı bayrağı Sergül Albayrak. 25 Temmuz 2004'te Sevgi Erdoğan Ölüm Orucu Ekibi'nde ölüm orucuna başlamıştı. Açlığının 140'lı günlerindeyken 13 Aralık 2004'te, yani iki hafta önce Uşak Hapishanesi'nden tahliye oldu.

Dışarıdaydı, ne yapacaktı?

Bu soruya cevabı netti onun: Dışarıda Partisine yazdığı bir yazıda şöyle diyordu:

"Düşündüm, kararında herhangi bir değişiklik yapmak için bir nedenim var mıydı? Hayır! Tecrit? Sürüyordu... Zülüm? Hem içerde hem dışarda hak isteyenlere karşı sürüyordu.. Sansür? Sürüyordu..."

Peki Ben Niye Ölüm Orucuna başlamıştım? Tecrit, Zülüm, Sansür, Kalksın İstedğim İçin! O halde? Evet, o halde ben de ölüm orucunu sürdürecektim. Çünkü benim ölüm orucu nedenlerim ortadan kalkmamıştı..."

Direnişini Taksim'de bir feda eylemine dönüştürme kararını verdiğiinde, ölüm orucunun 154. günündeydi.

Taksim'deki alevler, Avrupa Birliği ve AKP'yi yakıyor!

Avrupa emperyalizmi ve Türkiye oligarşisinin, F tipi hapishaneleri birlikte yaptıkları, tecrit politikasını birlikte uygulamaya koydukları artık hiç kimse için sır değil. Amaçları da biliniyor; devrimcilerin düşüncelerini değiştirmek! Bizi vatanseverliğimizden, devrimciliğimizden, sosyalistliğimizden vazgeçirmek!

Sergül'ün bedeninden yükselen alevler, tecritle bizi yenemezsiniz diyor! Sergüller, bu ülke bizim, bu ülkeyi emperyalizme bırakmayacağız, emperyalizme teslimiyetin savunucusu olmayacağız diyor.

Ayları aylara ekleyip
açlığın koynunda yürüdü ölüme
Son sözünü
söylemek için
çaktı çakmağı
Konuşt
alevlerin dili
İki elleri
zafere kilitli

Sergül

Anadolu halklarının
özgürlüğü için yeminli

Sergül
alevler
içinde
bir
Cepheli
Sergül
İki
elleri
zafere
kilitli

Vatanımız parsel parsel Amerikalar'a, Avrupalar'a satılmasın, halkımız açlığa, yoksulluğa mahkum olmasın diye direndi Sergül. Bunun için feda etti canını. Yoldaşlarının yaptığı açıklamada belirttiği gibi, *"O bir Hasan Tahsin'dir. O bir Şehit Kamil'dir. O bir sosyalist bağımsızlık savaşçısıdır. Taksim'den haykırıyor; bu ülke bizim, emperyalizme ve işbirlikçilerine bırakmayacağız!"*

Sergül'ün yaşamı ve eylemi çok çarpıcı ve öğreticidir. Türkiye halklarına, devrimcilerine, demokratlarına, vatanseverlerine büyük bir ders veriyor, yol gösteriyor. O, Avrupa'da, Avrupa'nın kimliksizleştiren, kültüründen, değerlerinden uzaklaştıran ortamında büyümüş. VATAN ve HALK kavramlarıyla Cepheli olunca tanışmış. Ve o şimdi vatanseverliği öğretiyor. Vatani için, emperyalizme karşı bağımsızlığı savunmak için ölümü göze almayanların, savaşmayanların vatansever olamayacağını anlatıyor.

Sergül'ün katilleri, vatanımızı parsel parsel satan işbirlikçiler ve bizzat Avrupa emperyalizmidir. Hiçbir sansür, hiçbir demagoji, onların suçunu gizleyemez.

Medyada sansür ve bir soru: 'Ne gerekiyor tecrit zulmünü görmemiz için?'

29 Aralık'ta Cephe tarafından yapılan 346 No'lu açıklamada böyle soruluyordu. Bu soruyu gündeme getiren medyada tecrit konusunda uygulanan **sansür**'dü. Sergül'ün bedenini tutuşturması da, ölümü de "haber" olmamıştı burjuva medyada. Açıklamada bu konuda şöyle deniyordu:

Türkiye halkı, oligarşinin medyasında o genç kadının kendini yaktığını okuyamadı, izleyemedi. '3. Sayfa' haberi yapılacak bir malzeme yoktu çünkü Sergül'ün kendini yakmasında. Ekranda duygu sömürsü yapacak bir şey yoktu.

Sergül Albayrak, elinde '**Tecrit kalksın!**' yazılı bir dövizle tutuşturmuştu kendini... **TECRİT** yasaklı kelimeydi burjuva basında. **ÖLÜM ORUCU** direnişi yasaklıydı.

Dört yılı aşkın süredir devam eden tecrit zulmü, sansürün karanlığında gizlenmeye çalışılıyordu hala. Hapishanelerde diri diri yakıldık, yazmadılar. F tiplerinin kalın duvarları arkasında hücrelerde ölüm oruçlarında öldük, yazmadılar. İstanbul'un

Sergül Hatice Albayrak: "... hepiniz için ölüyorum ben."

Cephe tarafından yapılan açıklamada Sergül Albayrak'ın geçmişi ve mücadelesi hakkında şu bilgiler verildi.

30 Mayıs 1978'de Almanya'nın Bad Urach kentinde doğdu. Devrimci olmadan önceki yaşamı, yurtdışında artık adlarına "*üçüncü kuşak*" denilen gençlerimizin yaşadıklarından farklı değildir. Kimliksizleşmiş, hangi kültüre ait olduğunu bilemeyen ve bu ortamda burjuvazinin yozlaştırılmış "*özgürlük*" anlayışıyla şekillenen bir gençtir o da. "*Özgür yaşam*" adına evden kaçtığı, esrar kullandığı bu "gençlik" döneminde, Cepheli bir aileyle tanışması, onun hayatının dönüm noktası oldu. İradesi güçlü bir kişiliği vardı. "*Özgürlüğün*" gerçek anlamını kavradığında, emperyalizmin dayattığı yaşamı reddetmekte güçlük çekmedi. Hızla öğrendi,devrimcileşti. Çeşitli görevler üstlendi, sorumluluklar aldı. Sergül, Avrupa emperyalizminin "imkanlarını" ve sunduğu "*özgürlük*" anlayışını reddederek devrimcileşti. AB'ye girmek için yanıp tutuşanların, AB'yi savunmayı meşrulaştırmak için devrimci teoriyi çarpıtanların, hem siyasi, hem ahlaki açıdan Sergül'den öğrenecekleri çok şey var.

1997 Ağustos ayında, bir görev için ülkeye ge-

lişinde Tokat'ta tutsak düştü. İşkencede tecavüze uğradı. Tutuklandıktan sonra Ulucanlar, Sakarya, Çanakkale ve Uşak hapishanelerinde kaldı. Düşman, artık onun için soyut, teorik bir şey olmaktan çıkmış, işkenceciliğiyle, katliamcılığıyla, zulmüyle somut bir gerçeğe dönüşmüştü. 7 yıl süren tutsaklığı boyunca hep direniş mevzilerinde oldu. 19 Aralık'ta Çanakkale'deydi. Günler boyu bombalar, kurşunlar altında yoldaşlarıyla omuz omuza direndi. Yanında yoldaşları şehit düştü. Onların bayrağını devralmaya gönüllüydü hep. Ölüm orucu ekiplerinde yer almak için uğraştı. Bu uzun süreli bir savaştı ve namluda mermi olma sırası ona 25 Temmuz 2004'te Uşak E Tipi Hapishanesi'ndeyken geldi. Sevgi Erdoğan'ın adını verdiği-miz 11. Ölüm Orucu Ekibi'nde yer aldı.

Sergül Albayrak, 13 Aralık 2004'te Uşak Hapishanesi'nden tahliye oldu.

Dışarıdaydı artık. Kimilerinin "dışarıda" olmak için yoldaşlarının cesetlerinin üzerine basarak ihanet ettiği, "*yaşam kutsaldır*" diye her türlü değer in çiğnenmesinin teşvik edildiği ülkemizde, o ihane-te karşı da tartışılmaz bir cevap olacaktı. 154 gün-dür sürdürdüğü ölüm orucunu feda eylemine dönüştürme kararını verdi. 26 Aralık'ta Taksim'de bedenini tutuşturarak, tecrite, ihanete teslim olmayanların, ölen ama yenilmeyenlerin, bu ülke bi-zim diyenlerin, devrim ve sosyalizm bayrağını as-la yere düşürmeyenlerin sesi olarak kahramanla-rımız arasında yerini aldı.

göbeğinde, Taksim meydanında tutuşturduk bedenimizi. Yine yazmadılar.

Peki ne gerekiyor görmeleri için? Ateşin, gazete, televizyon bürolarının, bakanlık makamlarının içinde yanmasını mı? Ama gerek yok; bu ateş zaten bakanların makam odalarında, yazı işleri müdürlerinin odalarının içinde, TBMM'nin içinde yanıyor. Daha ne bekliyorsunuz? **Bu ateşin etinize değmesini mi?**

5. yılında Sergüller'le büyüyen direniş ölen ama yenilmeyenlerin, bu ülke bizim diyenlerin destanıdır!

F tipi hapisanelere sevklerin gündeme gelmesi üzerine 20 Ekim 2000'de başladı bu direniş. Avrupa ve oligarşi, bu direnişi kırmak, devrimcilere teslimiyeti, tecrit hücrelerini kabul ettirmek için her yöntemi denediler. Boyun eğmedik. İçeride, dışarıda 5 yıldır direniyoruz tecrite.

Devrimcileri yenemeyecekler. Devrimci, sosyalist düşünceleri, halkın kurtuluş umudunu yokedemeyecekler. 118 kahramanımızın kanıtladığı budur. Taksim'deki alevler, emperyalizmin ve oligarşinin bağımsızlık, devrim ve sosyalizm düşüncelerini ülkemizden silme hayallerini yakıp kavuruyor.

Taksim'deki alevler soruyor: Ülkemizin tüm devrimcileri, demokratları, vatanseverleri bu direniş etrafında birleşmek için daha neyi bekleyecekler?

Taksim'deki alevler sormaya çağırıyor: “Halkımız, sorun araştırın, tecrit ne?”

Tecriti bilmek, içine hapsedilmek istendiğimiz bencilliğin, bölünmüşlüğü farkına varmaktır. Sergüller'i anlamak, bu ülke gerçeğini anlamaktır. Sergüller'i tanımak, yalanların parçalanmasıdır. Sergüller, emperyalizme karşı bağımsızlığı, faşizme karşı demokrasiyi, kapitalizme karşı sosyalizmi savunuyor. Oligarşinin iktidarını yıkıp, halkın iktidarını kurmak için savaşıyor. İşte bu nedenle ki, Sergüller çoğaldıkça, sömürü ve zulüm düzeninin sonu yakınlaşacaktır. Ve işte yine bunun için, Sergüller'i anlatmıyorlar halka. Halkın Sergüller'den haberi olmasın istiyorlar.

Bu ateş topu, demokrasilik oyununun üzerine düşmüştür. AB-AKP arasında imzalanan 17 Aralık anlaşmasının bir aldatmaca olduğu açıktır. Taksim'de bedenini tutuşturan Sergül, AB'nin ve AKP'nin ortaklaşa oynadığı “*demokratikleşme*” tiyatrosunun ardında gizlenen tecrit zulmünü haykırıyor.

İnsanlık, Sergüller'in haykırışını duymak, Sergüller'in bedenini tutuşturan ateşi kendi etinde hissetmektir. Hala yanıyor Taksim'de tutuşturulan o ateş. O ateş yakıyor tecritin uygulayıcılarını. Yakıyor “*oda*” diye, “*Avrupa standartları*” diye hücreleri meşrulaştırmaya çalışanları. Yakıyor 117 ölümü yok sayanları. Taksim'deki alevlerin kendilerini yaktığını eğer bugün hissetmiyorlarsa, yarın, belki öbür gün, ama mutlaka hissedeceklerdir. Emin olun, bu ateş onları yakıp kavuracak!

Sayı 139

7

2 Ocak
2005

Adalet Bakanlığı'na:
“Ölümümünden başta Bakanlığınız olmak üzere devletin tüm ilgili kurumları sorumlu olacaktır.”

Adalet Bakanlığı'na / ANKARA

Bizler, “devlet politikalarınız” uyarınca, ülkemizde eşi benzeri görülmemiş bir katliam sonucu atıldığımız tecrit hücrelerine karşı dört yıldır direniyoruz ve direneceğiz. Yeni infaz yasalarınızı, direnme hakkımızı engellemek için çıkardığınız yasalarınızı, genelgelerinizi kabul etmedik, etmeyeceğiz.

Nasıl ki AB'den ithal etmeye çalıştığınız demokrasi uyum yasalarınız kötü bir taklit olmaktadır ileri gidemiyorsa, AB patentli-onaylı tecrit hücreleriniz de ilk günden itibaren çözümsüzlü-

ğünüzün göstergesi olmuştur. Tecritte ısrar ettiğiniz sürece çözümsüzlüğünüz daha da büyüyecek, tam bir açmaza dönüşecektir. Tecrit hücrelerini “*lüks devlet konuk evleri*” olarak reklam etme çabalarınızın, “başarıyla” uyguladığınız sansür duvarlarınızın ardına gizlemeye çalıştığınız 115 ölüm gerçeği, er geç en yaygın şekilde karşınıza çıkacaktır. Fakat o zaman sorumluluğunuz çok daha büyümüş olacaktır. Çünkü ölümü göze almış insanların karşısında durabilecek hiçbir AB yasası, hiçbir “devlet politikası” yoktur.

Ben Sergül Albayrak, 25.07.2004 tarihi itibarıyla kendi isteğim ve irademle ölüm orucuna başlıyorum. Tecrit politikasına son verilmediği, taleplerimiz kabul edilmediği sürece ölümümünden başta Bakanlığınız olmak üzere devletin tüm ilgili kurumları sorumlu olacaktır. Bilgilerinize...

25.07.2004

Sergül Albayrak

Orada, Sergül'ün düştüğü yerde haykırdılar: **“Sergül Albayrak Ölümsüzdür!”**

Sayı 139

8

2 Ocak
2005

Orada, Taksim Atatürk Kültür Merkezi önünde, üç gün önce bedenini tutuşturmuştu Sergül. Ve şimdi yüze yakın TAYAD'lı, ellerinde Sergül'ün resimleri, yüreklerinde Sergül'ün inançları, oradaydılar.

29 Aralık'ta saat 17:00 sıralarında Taksim'de toplanan TAYAD'lılar, Sergüller'in direnişini anlattılar Sergül'ün şehit düştüğü yerde.

Polisin Çevik Kuvvet ve panzerleri yığarak Taksim'i abluka altına aldığı eylemde ölüm orucu gazisi Mehmet Güvel şöyle dedi:

*“Tam üç gün önce burada bir genç kız bedenini tutuşturdu. Alev topu halindeyken haykırıyordu **“TECRİTİ KALDIRIN!”** Evet bu ülkenin hapisanelerinde beş yıldır bir tecrit gerçeği vardı. Duymayanlara, görmeyenlere; duyup da duymak istemeyenlere, görüp de görmek istemeyenlere beş yıllık bir gerçeği bedenini tutuşturarak göstermeye çalışıyordu.*

*‘CANIMDAN ÇOK SEVDİKLERİM’ diyordu arkadaşları için. ‘CANIMDAN ÇOK SEVDİĞİM’ diyordu halkı için. Evet, canından çok sevdiği için, kendi onuru, namusu için koydu bedenini ortaya. Ve tam üç gün önce buradan, bu meydana geçenler onun gür sesiyle **“TECRİTİ KALDIRIN!”** haykırışlarına tanık oldular”.*

DETAK'lı Aileler'in de katıldığı eylemde, Sergül'ün ölümünden AKP'nin sorumlu olduğu belirtilerek, ölümleri demokrasibilik oyunlarının değil, ancak tecritin kaldırılmasının durdurabileceği belirtildi.

Meşaleler dört bir yana Sergül'ün ateşini taşıdılar

Ankara Temel Haklar üyeleri, Sergül Albayrak'ın feda eyleminin ardından meşaleleri ilk tutuşturan oldular. Sergül Albayrak, yüzde 80'i yanık bedenıyla hastanede direnişini sürdürürken, onlar, Yüksel Caddesi'nde yaptıkları eylemle, Albayrak'ın yaşamını kaybetmesinden başta tecrit politikasının mimarı olan AB ve tecridi ısrarla sürdüren AKP hükümetinin sorumlu olduğunu dile getirdiler. Sergül'ün tutuşturduğu meşalelerin ışığında “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz”, “Tecriti Kaldırın, Ölümleri Durdurun” sloganlarını haykırdılar.

Gecekondularda yankılandı Sergül'ün sesi

Sergül Albayrak'ın şehit düştüğü haberini alan İstanbul Gazi halkı, aynı akşam meşaleli bir yürüyüşle şehidini selamladı. Saat 20.00'de Eski Karakol önünde toplanan Gazililer, "Sergül Albayrak Ölümsüzdür - Gazi Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği" yazılı pankartı açarak kızıl bayraklar ve meşalelerle yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "Büyük Direnişte 5. Yıl Hücreleri Yıkılım" yazılı el ilanları atıldı. Esnafların bir çoğu kepenk kapatarak, meşalelerle Gazi yollarını aydınlatanlara destek verdiler. Yürüyüş 45 dakika sonra cemevi önünde sona ererken yaklaşık 300 kişi Sergül Albayrak nezdinde tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulundu.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi tarafından İstanbul'da **Bağcılar** ve **İkitelli**'de yapılan yürüyüşlerde "Sergül Albayrak Ölümsüzdür" yazılı pankartlar açılarak, tecriti sürdürenler lanetlendi.

İstanbul Okmeydanı HÖC de Sergül Albayrak için meşalelerle yürüyüş düzenledi. 29 Aralık'ta Okmeydanı Dikilitaş Parkı'nda yapılan basın açıklamasıyla başlayan yürüyüşte "Sergül Albayrak Ölümsüzdür - HÖC" yazılı pankart taşındı. Okmeydanı sokaklarında yarım saat süren yürüyüş sırasında sloganlar, zılgıtlar birbirine karışırken, umudun adı sloganlarda dile getirildi, umudun çocukları ise pankartın önünde yarının Sergülleri olarak yürüdüler.

Ankara, Adana, İzmir, Dersim, Kocaeli ... “Zaferi Şehitlerimizle Kazanacağız!”

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Ankara'da Sergül Albayrak'ın şehit düşmesi üzerine Yüksel Caddesi'nde AB'yi ve AKP'yi protesto eden bir eylem yaptı. 28 Aralık akşam üzeri yapılan ey-

lemde “Sergül Albayrak Ölümsüzdür” yazılı pankartı yakılan meşaleler aydınlatıyordu.

Sloganlarla İnsan Hakları Anıtı önüne yürüyen HÖC'lüler yaptıkları açıklamada şöyle dediler: **“AKP iktidarı ve ona eklemli medya 118. suçunu işlemiştir. Sanılmasın ki suçlar cezasız kalır, adalet yerini bulmaz. Zulüm sizinse adalet halkındır.”**

Adana HÖC, 30 Aralık'ta, İnönü Parkı'nda Sergül Albayrak için bir basın açıklaması yaptılar. “Sergül Albayrak Ölümsüzdür!” pankartının açıldığı ve Sergül'ün resimlerinin taşındığı açıklamada “Sergül Albayrak Ölümsüzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun” sloganları atıldı.

Dersimliler de 29 Aralık günü, Sergül Albayrak'ı selamlamak üzere “Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez/HÖC” pankartıyla Yeraltı Çarşısı üstünde bir eylem yaptılar. ESP ve DHP'nin de destek verdiği eylemde “Sergül Albayrak ölümsüzdür”, “Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz” sloganları atılırken, yapılan açıklamalarda 118 ölümün “AB onaylı” olduğu vurgulandı.

Ege TAYAD'lı Aileler, 29 Aralık'ta İzmir Kemeraltı girişinde yaptıkları eylemle Sergül Albayrak'ın feda eylemini selamladılar. “Sergül Albayrak Ölümsüzdür! Tecrite Son!” yazılı pankartın açıldığı eylemde, üzerinde Sergül'ün resmi olan dövizler ve kızıl bayraklar taşındı. “Tecritin Sorumlusu Avrupa Birliğidir”, “Zaferi Şehit-

lerimizle Kazanacağız”, “Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız” sloganları atıldı.

Yurtdışında gösteriler...

Büyük direnişin 118. şehidi Sergül Albayrak için yurt dışında da çeşitli anma ve eylemler yapıldı. Bunlardan biri de 29 Aralık'ta katliamcı oligarşinin Düsseldorf Konsolosluğu önündeydi. TAYAD Komite tarafından gerçekleştirilen protesto gösterisinde “Sergül Albayrak Ölümsüzdür” ve “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz” yazılı pankartlar taşınarak oligarşinin tecrit politikası protesto edildi. Öfkeli sloganların susmadığı eylem bir saat sürdü.

118. Ölüm, Sergül Albayrak'ı selamlamak üzere bir basın açıklaması düzenledi. İzmit Belediye İşhanı önünde saat: 14.00 alkışlar ve sloganlarla başlayan eylemde “Hapishanelerde 118 İnsan Öldü Duydunuz mu?” pankartı açılırken, Sergül Albayrak'ın resmi ve “Sergül Albayrak Ölümsüzdür, Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım” dövizleri taşındı. “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Gün Gelecek Devran Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Sonuna Sonsuza Sonuncumuza Kadar Direneceğiz, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun” sloganlarının atıldığı eyleme ESP, SGD, DPG, DGH EMEP, Halkevleri de destek verdi.

Sayı 139

9

2 Ocak
2005

gömülürken geleneklerimize uygun bayrağıma sarılmak istiyorum...” diyordu Sergül Albayrak. Şimdilik yerine getirilemedi vasiyeti.

Sergül'ün cenazesi, geceyi Adli Tıp önünde bekleyerek geçiren TAYAD'lılardan kaçırıldı. Cenaze polisin müdahalesiyle 04.00 sıralarında ailesi tarafından alınarak, Adapazarı'na götürülüp alelacele gömüldü.

İlk kez kaçırılıyordu cenazelerimiz. İlk kez

Sergül Albayrak'ın Cenazesi Kaçırıldı Sözümüzdür; Bayrağın Başucunda Olacak!

F e d a
eylemini
yapacağı
gün yazdı-

ğı vasiyetinde “cenazemin arkadaşlarımın hazırladığı şekilde kaldırılmasını... mezarımın Gülnihal Yılmaz'ın Bursa'daki şehir mezarlığında, yanbaşıda olmasını...

cenazelerimiz için savaş vermiyorduk. Ama hiç bir şey şehitlerimizi sahipsiz bırakmamıza neden olamazdı.

TAYAD'lılar, cenazenin kendilerinden kaçırılmasının ardından Adapazarı'na gittiler. Adapazarı'ndaki tüm mezarlıkları dolaşan aileler, Sergül'ün defnedildiği mezarlığı buldular ancak, üzerinde bir yazı olmadığından ve ailesine ulaşmak da mümkün olmadığından mezarını bulamadılar. Bunun üzerine mezarlıkta yaptıkları bir törenle uğurladılar Sergül'ü.

Törende mezarlığa kırmızı karanfiller bırakılırken, yapılan açıklamada bugüne kadar şehitlerin vasiyetini yerine getirmeyi kendileri için bir görev saydıklarını, bu kez de görevlerini yerine getireceklerini vurguladılar. Ve söz verdiler, yakında, çok yakında yine geleceğiz başucuna, vasiyetinde eksik kalmayacak.

“Taksim'deki ateş topu, soldaki değersizleşmeye, ideolojisizleşmeye cevaptır.”

“Yaşam kutsaldır” deyip direnişe küfür romanları yazanlara cevaptır.

Sergül

Devrimin ateşi, başka ateşlere benzemez. Sadece “düştüğü yeri” yakmaz. Yürekleri yakar, beyinlere kıvılcımlar düşürür, alevlerin dilleri sınıflar mücadelesi arenasında yeralan herkese bir yanıyla dokunur. Taksim'deki bir top ateşi görmezden gelenlere de dokunur.

Cephe'nin Sergül Albayrak'ın şehit düşmesi üzerine yaptığı açıklamada söylendiği gibi, **“Taksim'deki ateş topu, soldaki değersizleşmeye, ideolojisizleşmeye cevaptır.”**

Tecrit zulmüne karşı bir direnişçinin feda eyileminin önüne geçen, 118 ölümü görmesine engel olacak “önemde”(!) nasıl bir gündemi var solun? Kendine sol, sosyalist, devrimci diyen nasıl görmez böyle bir şeyi?

Eğer solun değerleri terk edilmişse görmez, devrimci ideolojinin yerini burjuva ideolojisi, küçük-burjuva kafa karışıklıkları almışsa, görmez. Yaşanan da budur.

Bunun için değersizleşmeye bir cevaptır Sergül'ün alevleri. Bu ateşi etinde hissedenler için belki bir umut vardır; ama bu ateşi hiçbir biçimde hissetmeyenler, artık iflah olmazlar.

Sergül Albayrak, 26 yaşında bir Marksist-Leninistti. Devrim için savaşmaya sosyalist denilemeyeceğini bilen bir sosyalistti. Emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşta halkın kurtuluşu için can vermeyi göze almadan devrimcilik yapamayacağını bilen bir devrimciydi...

Bir yanda Sergül var, Sergüller var.

Diğer yanda ise, solun tüm değerlerini, ahlakını, kültürünü ayaklar altına alanlar. “Solculuk”, “sosyalistlik” hatta “komünistlik” görünümü altında, AB'cilik, oligarşinin seçim ve demokrasiliklik oyununa ortaklık, burjuvazinin ağzından konuşmalar, emperyalizmin ve oligarşinin devrimi tasfiyesine örtülü destek vermeler, aldı başını gidiyor. Devrimcilere, direnişe sayfalar dolusu küfürler yazan sapıklar, kendine sol diyenler tarafından baştacı ediliyor. Düzen içinde bir yerlere gelmekten başka hiçbir amacı olmayan, yeri geldiğinde oligarşiyi aklamaktan kaçınmayan “aydın”lar, sola akıl hocalığı yapıyor. “Yaşam kutsaldır” diyerek, “her türlü şiddete karşıyız” masallarıyla emperyalizme ve oligarşiye boyun eğmeyi tavsiye ediyorlar.

Sergül Albayrak, bu sol sahtekarlara cevaptır.

Albayrak'ın ateşi, “farkımızı koyduk iyi oldu”, “cepte keklik mi sandınız”, “aynı mahalleden değiliz”, “uluslararası standartlar” diyerek direnişten kaçanlara cevaptır.

“Yaşam kutsaldır” diyerek düzene boyun eğenlere, devrimcilere karşı küfür romanları yazanlara, ihanetlere cevaptır. Bizim yokolduğumuzu sanıp sevinç çığlıkları atanlara, yokolmamızı bekleyerek yattıkları pusulardan irin kusanlara cevaptır.

Ülkemiz karış karış parsellenirken, insanlarımız tecrit hücrelerinde çürütülerek öldürülürken, infaz edilirken, işkencelerden geçirilirken, nelerde bu “solcular”? Düzenin hangi limanlarına sığınmışlar, hangi kümeslerde, kimi tasfiye hesapları yapıyorlar?

Biz buradayız işte.

Tecrit hücrelerinde alnımızda kızıl bantlarla yız.

Taksim meydanında alevler içindeyiz.

Bize küfreden, direnişi karalayan, direnişe küfredenleri el üstünde tutan ahlaksızlar, neredesiniz, çıkın meydana, halk sizi görsün. Sergüller'in karşısına çıkın, kimsiniz, neredesiniz anlaşılsın.

Çok zorunda kalıp görüş beyan ettiklerinde 19 Aralık katliamına karşıdır. F tiplerine karşı gibidirler. Nasıl karşı olmak bu? Sonrası yoktur. Sözün gereği yoktur. Sadece devrimci, demokrat kamuoyu karşısında zor durumda kalmamak için ifade edilmiş bir “karşıtlık”tır.

Siz katliama da karşı değilsiniz; eğer katledilen bizsek. Siz tecrite de karşı çıkmazsınız; eğer tecrit edilen bizsek.

Karşı çıkmaz, üstelik bunlar üzerine bizim yokoluşumuz üzerine planlar yaparsınız. “Artık onların devri bitti” diye göbek atarsınız.

Oligarşi yok edemedi, o halde yardıma gidelim; böyle düşünüldü. Oligarşinin katliamının akşamında “bittiler” diye vefat ilanı vermenin başka anlamı var mı? 118 ölümü aynen burjuva medya gibi, düzen partileri gibi yok saymanın başka anlamı var mı? Solculuk, komünistlik adına tüm gayretiyle direnişi mahkum etmeye çalışmanın bir anlamı var mı? Varsa biz bilmiyoruz,

açıklasınlar da öğrenelim.

Ey karanlık kuyularda oligarşiyle birlikte yokolmamızı bekleyenler; bunlar yetmezse, başka planlar yapın... 118 ölümün nasıl “boşuna” olduğunu, 19-22 Aralık direnişinin nasıl “gerek-siz” olduğunu anlatın. *Biz akıllıydık, “akıllı sol-cu”yduk; bakın onlar öldü, biz yaşıyoruz...* deyin ki, 19 Aralık’ta direnmenin gereksizliği bir iyice kanıtlanmış olsun. **“Yaşasın yaşamak!” Bizim ölümlerimiz boşuna!..** Sonra bu teorileri Oya Baydar’a verin, bir roman yazsın üzerine.

İHD’nin, yılgın ve döneçlikten “aydın”lığa terfi etmişlerin yönettiği, akıl-fikir verdiği soldan ne hayır gelir? İradesini 3-5 küçük-burjuvaya teslim edenler, hangi devrimci politikayı üretebilir? Ne ürettiniz dört yıldır? Anlatın biz ölürken dışarıda nasıl “büyük politikalar” yaptığınızı. Onlarca örgüt bir araya gelip yüzbinleri nasıl yürüttüğünüzü anlatın! Biz ölürken sizin nasıl “statükoları parçalayıp”, devrim yapmaya ramak kaldığını anlatın.

Büyük laflar ediliyor, ama herkes biliyor ki, solun seslendiği kayda değer bir kitle de yoktur. Oligarşi bundan cüret alıyor. Bundan sansürde, demagojide pervasızdır. Ecevit, her şey tanıklı, belgeli ortaya çıkmasına, devletin resmi kurumları katliamı tescil etmesine rağmen, daha geçen hafta, 19-22 Aralık katliamına ilişkin “*gençler birbirini öldürdü*” yalanını tekrarlamaya devam edebiliyordu. Evet, gerçekler ortaya çıkmıştır, ama gerçekleri esas olarak biz biliyoruz. Kendi gerçeğinin de, kitlelerin gerçeğinin de farkında olmayan sol, “**Hapishanelerde 117 insan öldü, duydunuz mu?**” sorusunu bile sorma zahmetine katlanmıyor. Rekabetçilik, grupçuluk engel çünkü buna. Bu soruyu sorunca ya Cephe’nin propagandasını yapmış olursa? Rekabetçilik, grupçuluk öylesine körleştirmiş ki, bırakın tecrit zulmünü ve direniş gerçeğini kitlelere götürmeyi, kendileri bile bihaber. Ölüm sayısını yuvarlayıp geçiyorlar.

118 ölümü yok saymanın, 5. yılına giren direnişe sırt dönmenin hiçbir açıklaması yoktur ve olamaz da. Bunun için hangi gerekçeleri, teorileri getirirseniz getirin, faydası yoktur. Zaten o teori ve gerekçeler, sadece bugün için kendi kendinizi oyalamanızı sağlıyor; yarın kendiniz bile savunamayacaksınız bunları. Ve yarın da açıklayamayacaksınız neden ve nasıl bu direniş dışında olduğunuzu.

“Cepte keklik mi sandınız”ı bir siyasi çevrenin insanı söylemişti; aslında reformizmiyle, oportünizmiyle solun büyük bölümünün düşüncelerine tercüman olmuştur. Düşünce buydu. Yalnız bırakalım, derslerini alsınlar, burunları

sürtülsün, yenilsinler, sonra biz yenilginin üzerinde tepiniriz hesapları yapıldı. Yokolmamız üzerine bütün bu hayaller, hesaplar, planlar ne kadar zavallıca. Küllerimizden sizin gibi on tane si doğar. Bizim yokolmamızla meşgul olan beyinler ne kadar ufacak. Bu beyinler kitleleri nasıl örgütleyebilir, hangi değerleri yaratabilir? “Destan”lar onun için yalnız romanlarda varolabilir, asla o destanların yazısıcı olamaz.

Devrim için ölüyoruz. Devrim için savaşıyoruz. Sergüller bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için aleve kesiyor. Bu savaşta olmayanların devrimcilikte, sosyalistlikte, komünistlikte yeri yoktur. Sergüller, devrimcidir, komünisttir. Böyle bir ülkede nasıl devrimci kalınacağını öğretiyorlar. Kim ki başka türlü bir devrimcilik, komünistlik tarifi yapıyorsa, yalan yanlış bir tariftir. Unuttukları, çarpıttıkları, içini boşalttıkları devrimciliği öğreteceğiz onlara, ahlaki öğreteceğiz, direnmeyi öğreteceğiz. Öğrenecekler ya da o sıfatları kirletmekten, değerlerimizi çiğnemekten vazgeçecekler.

Bu alevlerin bizi “eritip” tasfiye edeceği rüyasını görenler iyi bilsin ki, bu ateş bizi değil, sizi yakar. Hücreleri yapanları, tecriti uygulayanları olduğu kadar, tecriti dolaylı yoldan savunup meşrulaştıranları da yakar.

Bütün bunları eleştiriyoruz, sorguluyoruz. “Sekter” deyip bunların tartışılmasını engelleyebileceklerini sanıyorlar. Direnişimizi ortaya koyuyoruz, kaçınıklıkları ortaya çıkacak diye kızıyorlar. Kızsınlar. Direnmişsek, destanlar yazmışsak, –ki tüm tarihimiz böyledir– bununla çok övünürüz. Yenilmeyiz, başeğmeyiz. Yaptıklarımız ve yapmakta olduklarımız, onurumuz, gururumuzdur. Bu bizim gerçeğimizdir. Sergüller bizimdir. Sergüller’i çıkartan bir hareketi dünyanın hiçbir gücü yenemez. Şimdi Sergül’ün yaktığı ateş önünde, bizim yok olacağımız üzerine hesapları bir yana bırakıp düşünme, kendine gelme zamanıdır. Solun değerlerini, sosyalist ideolojiyi yeniden hatırlama zamanıdır. Ya Sergüller’den öğrenilecek, ya da burjuvaziden, yılgın, döneç “aydın”cıklardan. İkisinin dışında başka bir “görüş” yok!

Asgari ücret yine açlık sınırının altında

AKP, IMF'nin ve işbirlikçi tekellerin iktidarındır

"Asgari Ücret Tespit Komisyonu" oyun sona erdi. Toplantılara işçiler adına katılan Türk-İş uzlaşmacılığı, patronlar ve hükümet ne dediyse kabul etti. Beklenti yaratmak için, adeta padişahın 'cülus' dağıtmasını hatırlatırcasına "Erdoğan'ın asgari ücretliye sürpriz yapacağı" haberleri yayıldı. Ve beklenen oldu.

Asgari ücret yine açlık sınırının altında kaldı. 318 milyon olan asgari ücret, yüzde 10 "zamla" net 350 milyon 153 bin 550 lira olarak belirlendi. Daha önce 6 ayda bir tespit edilen rakam, bu kez yıllık olarak tespit edildi.

Patronlar Ne Dediye So

Komisyon toplantılarında, işçi kesimini temsil eden Türk-İş, asgari ücretin en düşük memur maaşı seviyesine çıkarılmasını ve vergi yüklerinin kaldırılmasını istiyordu. Patronları temsilen katılan TİSK ise, zammın 40 milyonu geçmemesini dayatıyordu.

Verilen zam 35 milyon. Vergi yükleri duruyor. Mevcut asgari ücretten tam 138 milyon 546 bin 450 lira kesinti uygulanacak. Bu iktidarın kimin iktidarı olduğu daha başka nasıl anlatılabilir?

"AKP Toplumla Alay Ediyor"

Asgari ücret, işçi sendikaları tarafından tepkiyle karşılandı.

Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç, bu zammın kayıpları karşılamadığını dile getirirken, DİSK Başkanı Süleyman Çelebi Tayyip Erdoğan'ın "asgari ücretli lehine sürprizini" hatırlatarak, "Başbakan'ın kara sürprizi ortaya çıktı. Toplumla alay edilen bir ücret ortaya koyuyorlar. İktidar topluma sadakayı uygun görüyor" dedi. BASK ve Hak-İş de kararı protesto ettiler.

"İnsanca Yaşam Ücreti"

Asgari ücret, en genel anlamda, bir işçinin ailesi ile birlikte o günkü sosyo-ekonomik koşullara uygun şekilde insanca yaşayabileceği ücret,

olarak tanımlanır.

Yani, asgari ücret açlığa razı olma ücreti değildir. Oysa, bir hafta önce açıklanan açlık ve yoksulluk sınırı rakamları tam da bunu gösteriyor. Türk-İş'in araştırmasına göre; Aralık 2004'te açlık sınırı 513 milyon 931 bin lira, yoksulluk sınırı ise 1 milyar 562 milyon 101 bin lira.

Asgari ücretle 4 kişilik bir ailenin aylık zorunlu gıda harcamasını karşılaması bile mümkün değil. İşçi insan gibi beslenmese de olur, patronlar yatlarında, katlarında semirsin, AKP emperyalist tekelleri memnun etsin de.

İşçiye açlık sınırı altında ücret vererseniz, bütçenin neredeyse tamamını borç ödemelerine ayırırsanız, hak isteyen tepesine copları indirirseniz, halkın yararına hiçbir yatırım yapmaz herşeyi özelleştirirseniz, "ekonomi düzelir!" AKP'nin formülü budur. Halk aç bırak, sonra ekonomi düzeliyor diye bas bas bağır!

Bütçeye Bak, 'Ekonomik Denge'yi Anla

Verilen zammın bu kadar komik olmasını, milyonlarca asgari ücretlerinin bilinçli bir sefaletle mahkum edilmesini hükümet "ekonomik dengelerle" açıkladı.

Demagojiye bakın; olsa vermez miyiz! Hani "ekonomi düzelmişti", hani "OECD ülkeleri arasında birinciydiniz?" Herşey tekellerin çıkarları, IMF'nin borçlarının ödenmesi için olunca bu palavralar da unutuluyor.

"Olsa vermez miyiz" demagojisini Tayyip'den de sıkça duyarsınız. En geri, apolitik kesimlere hitap eden bu söz, milyonlarca emekçiye, sefaletle razı olmak zorundasınız demektir.

Peki nedir bu ekonomik dengeler? Cevabı için aynı günlerde onaylanan 2005 Bütçesi'ne bakmak yeterlidir.

YTL rakamları ile hazırlanan bütçede giderler 155.6 milyar, gelirler ise 126.5 milyar YTL olarak belirlendi. Vermesi öngörülen 29.1 milyar YTL açık ise yeni borçlanma ile karşılanacak. Giderlerin 56.4 milyar YTL'si IMF'ye ve tekellere ödenecek borç faizlerine ayrıldı. Yani bütçenin tam Yüzde 36.3'ü faize gidecek. Sağlık, eğitim ve sosyal harcamalara yine en düşük pay ayrıldı. Örneğin Sağlık Bakanlığı sadece yüzde 3.5 pay aldı. Bu da sadece personel gideri.

3 yıllık iktidarı döneminde, 83 yılda yapılan borç kadar borçlanan AKP hükümeti, geleneği bozmayarak yine 2005 Bütçesini borç ödeme

Emekliler De Sürünsün!

SSK ve Bağ-Kur emeklilerinin maaşlarına yapılan zam da asgari ücretten farksız. Buna göre; 2005 yılının birinci altı ayında sadece yüzde 6 zam yapıldı.

Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen yaptığı açıklamayla, hükümetin emeklileri hüsrana uğrattığını dile getirdi. AKP'nin IMF direktifleriyle hareket ettiğini belirten Beysülen, "ülkeyi yönetenler, emeklilerin açlık sınırının altında ücretlerle çocuk ve torunlarının yardımına muhtaç bir şekilde yaşamaya mahkum edilmesinden utanması gerekir" dedi. Emeklilere sefalet zammı, çeşitli işçi emeklileri derneklerince de eleştirildi.

bütçesi olarak belirledi. Borçların, faizlerin yükü ise yine emeklilerin sırtına yüklendi elbette. IMF'den onay alınarak hazırlanan bütçeden başka bir sonuç beklemek de mümkün değildir.

Hükümetin sözünü ettiği "ekonomik dengeler", IMF'nin, işbirlikçi tekellerin çıkarlarına göre belirlenen dengelerdir. Tekellerin kasalarını dolduran iktidar, milyonlarca asgari ücretli, memur sözkonusu olduğunda "olsa vermez miyiz" demagojisi yapıyor.

Bu arada IMF bütçesi KESK tarafından düzenlenen eylemlerle protesto edildi. Ankara'da yapılan eylemde Başbakanlığa siyah çelenk bırakıp, Meclis'e yürüyen KESK üyeleri "insanca yaşamak istiyoruz" dediler. Polis KESK'lilerin önüne barikat kurarken, Genel Başkan Sami Evren, bütçenin rantıye ve borç ödeme bütçesi olduğunu dile getirdi.

'Borç Yiğidin Kamçısı' Mı, Bağımlılık Aracı Mı?

Bütçe görüşmeleri sırasında CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın, hükümetin 3 yılda 83 yılda yapılan borcu aştığını eleştirisine, Tayyip Erdoğan şu cevabı verdi:

"Borç yiğidin kamçısıdır"!

Demagoji ve yalan AKP iktidarının yönetim tarzıdır. Borç batağını derinleştirmek, bağımlılığı derinleştirmektir. Dikkat edin; onyıllardır öde öde bitmeyen bir borç stoku vardır. Defalarca IMF ile anlaşmalar yapılmıştır bu yüzden. Ekonomi o durumdadır ki, yeni borç almadan tek bir gün ayakta duramaz. Bu açmazla da, emperyalistlerin siyasi, askeri, ekonomik her alanda istekleri yerine getirilmek zorunda kalınır.

Bağımlılaştırma çarkı böyle işletiliyor. Borçlandırma ve "yardım" adı altında verilen paralar, emperyalizm tarafından bir ülkeyi bağımlılaştırmanın yöntemi olarak tespit edilmiş ve onyıllardır uygulanmaktadır. Türkiye şu anda, en borçlu ülkeler arasında 10. sırada. Hiçbir iktidar borçları bırakın, faizlerini ödeyerek bitiremez.

Tek yol vardır; **bu açlık ve sefaleti yaratan, emperyalizme bağımlı sistem tümünden değişmelidir.** Değişimin adı, devrimdir. Ancak halkın iktidarı, emperyalist tekellerin "borçlandırma" politikasını paçavra gibi bir kenara yırtıp atabilir.

Eğitim-Sen Yöneticileri Yargılandı

Eğitim-Sen hakkında açılan kapatma davası sürerken, şimdi de yöneticileri Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na muhalefetten yargılanıyorlar. Kapatma davasını protesto etmek için 13 Temmuz günü düzenledikleri mitinge, 5 bin civarında insanın sığabileceği Abdi İpekçi'ye 15 bine yakın kişinin toplanması ve emekçilerin park dışına taşmaları dava konusu oldu. 3'er yıla kadar hapis istemiyle yargılanan Eğitim-Sen yöneticileri 26 Aralık günü görülen duruşmada, mitingin Sıhhiye Meydanı'na kaydırılmasının polis izinle olduğunu dile getirdiler.

"Tezgahlarımızı Terketmeyeceğiz"

İstanbul Kadıköy'de kitap ve el sanatları ürünleri satışı yapan esnaflar üzerinde Kadıköy Belediyesi ve polisin baskısı protesto edildi. Kadıköy Kitap ve El Sanatları Esnafları Derneği üyeleri, 24 Aralık günü Kadıköy Postahanesi önünde yaptıkları basın açıklamasında özellikle son üç haftadır baskıların arttığını dile getirdiler. Dernek başkan yardımcısı Gülsen Kargın, "son üç haftadır Belediye yönetimi emeğimize ve alınterimize karşı saldırgan bir tutum sergilemekte ve polisle birlikte bizlere baskı ve zulüm uygulamaktadır." dedi.

Kargın, bedelleri ne olursa olsun tezgahlarını açtıkları yerleri terk etmeyeceklerini söyledi.

Koç'da İşçi Kıyımı

Koç grubuna bağlı Aygaz'ın Adana Dört Yol Dolum Tesisleri'nde çalışan 60 taşeron işçi Petrol-İş Sendikası'na üye olmalarının ardından işten atıldılar. İşten çıkarmaları protesto eden işçiler fabrika girişlerini kapatarak eylem yaptılar. Petrol-İş Adana Şube Başkanı Ahmet Kabacı, eylemler isürdüreceklerini dile getirdi.

Rahmi Koç: En iyisi 'akıllı bir diktatör'

Koç Holding Şeref Başkanı Rahmi Koç, başkanlık sistemi tartışmasına katıldı: "En iyisi akıllı bir diktatör. Ama bu devirde mümkün değil. İkinci en iyi ise başkanlık sistemi. Ancak bunun şartı hukuk sisteminin iyi çalışması." "Körfez konusunda"

Tüm Faşist Cuntalar Tekellerin Çıkarı İçindir

Tayyip Erdoğan'ın başlattığı 'Başkanlık sistemi' tartışmasına katılan işbirlikçi tekелci Rahmi Koç, "en iyisi akıllı bir diktatör. Ama bu devirde mümkün değil. İkinci en iyi ise başkanlık sistemi." dedi. (Hürriyet, 30 Aralık 2004)

Rahmi Koç bütün tekellerin düşüncesini dile getirmektedir. TİSK başkanı Halit Narin de 12 Eylül cuntasını "şimdi gülme sırası bizde" diye karşılamıştı.

Bu sözler, dillerine doladıkları "demokratikleşme"nin ne kadar sahtekarca, ikiyüzlüce olduğunu göstermektedir. Özlemleri cuntalardır. Çünkü cunta dönemlerinde ne grev, ne sendika, ne halkın hak arama eylemlerinin olmayacağını, halkın tanklarla susturulacağını düşünürler. İstedikleri siyasi, ekonomik kararları cuntaların daha pürüzsüz bir şekilde uygulayacağını hesap ederler. 12 Mart ve 12 Eylül cuntacıları tam da böyle yapmış, tekellerin bütün isteklerini halkı ezerek yerine getirmişlerdir.

Koç'un akıllı diktatörleri Kenan Evrenler'dir. Tayyip de tek parti iktidarını "akıllı bir diktatör" edasıyla yöneterek tekellere istedikleri hizmeti vermektedir.

Koç ve işbirlikçi tekeller açısından tercih edilebilecek olan elbette diktatörlüklerdir. Peki, bu tekelleri, TÜSİAD'ı demokratikleşmenin önünü açacak güç olarak gören, hazırladıkları "demokrasi raporlarına" büyük anlamlar yükleyen solculara, Kürt milliyetçiliğine ne demeli? Ya, tekellerle yanyana Avrupa Birliği kapılarında demokrasi arayan sendikacılara, DKÖ'lere. Ya da ülkenin en büyük işbirlikçi tekелcisi Sabancı'nın ardından ağıtlar yakan solculara, bilim adamlarına...

Gerçeklere gözlerini kapatmayan, bu kokuşmuş düzenden çıkarı olmayan herkes için tekeller gerçeği çok nettir. Anlamayanlara da tekeller kendisi anlatıyor. Bu ülkede bütün cuntalar, baskılar, yasaklar, katliamlar tekellerin çıkarları içindir. Devrimcilerin, halkın kanı onların düzeninin bekaası için dökülüyor.

SEKA, IMF'nin Emriyle Kapatılıyor

SEKA'nın kapatılması kararı tebliği edilirken, Selüloz İş üyesi Kocaeli Seka işçileri, karara karşı eylemlerini sürdürüyor.

28 Aralık günü fabrika önünde toplanan işçiler, Büyükşehir Belediyesi'ne yürüdü. "SEKA Halkındır Kapatılamaz", "SEKA'dan Ölümüz Çıkar", "Her Yer SEKA Her Yer Direniş" sloganları atan işçiler, fabrikayı kapatan Belediye Başkanı İbrahim Karaosmanoğlu'nu da, "İbo Şaşırma Sabrımızı Taşırma" sloganıyla protesto ettiler.

Selüloz-İş Genel Başkanı Ergin Alşan, Belediye önünde yaptığı konuşmada, SEKA'nın Karaosmanoğlu tarafından IMF talimatları doğrultusunda kapatıldığını belirterek, "Başbakanın görevi, el göbekte beklemek değildir. Bu sorunu sorumlular çözmezse bayram arifesinde fabrikaya kapanarak bayramı fabrikada geçireceğiz." dedi. Türk-İş Başkanı Salih Kılıç da, AKP Kocaeli Milletvekili Osman Pepe'yi verdiği namus sözlerini tutmaya çağırıldı.

Temel Haklar'dan Arazi Mafyasına Protesto

Adana Şakirpaşa Temel Haklar 24 Aralık'ta İnönü Parkı'nda yaptığı bir eylemle arazi mafyasına son dedi. Seyhan Belediyesi'nin yeni imar düzenlemesinden sonra, Şakirpaşa'da halkın evlerine arazi mafyası "hissedar" olarak sahiplenmeye çalışmıştı. Bu durumu protesto eden Temel Haklar üyeleri daha önce de bir çok eylem düzenledi. İnönü Parkı'ndaki eylemde konuşan dernek başkanı Mehmet Bildircin, bu hissedarlardan birinin emlakçı İsmail Hazar olduğunu belirterek, "Bu şahıs ve diğerleri imar düzenlemesi öncesi evlerimize hissedar değillerdi. Şimdi bizim malımızı bize satarak milyarlarca lira haksız para kazanmak istemektedirler. Bu duruma sebep olan Seyhan Belediyesi'dir" dedi.

Eylemde "Arazi Mafyasına Son, Belediye Bu Pisliği Temizle" pankartı açıldı, "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganı atıldı.

Tramvay Protestosu

Eskişehir'de yeni hizmete giren Tramvay'ın gecikmesi, halkın öfkesine neden oldu. Yaklaşık 500 kişi "Ulaşım Hakkımız Engellenemez" sloganlarıyla Belediye'ye yürümek isterken, Çevik Kuvvet halkın bu haklı tepkisine coplarla müdahale ederek 8 kişiyi gözaltına aldı.

Tramvayın hizmete girmesinin ardından diğer toplu taşıma araçlarında kısıtlamalara gidilmesi, ulaşım yüzde 50 oranında zam yapılması, halkın tepkisini artıran etkenler oldu.

Ulaşım % 33 Zam

Ankara'da toplu taşıma ücretlerine yüzde 33 zam yapıldı. AKP'li Büyükşehir Belediye Başkanı Melik Gökçek, böyle büyük oranda bir zammı "yapmak zorundaydım" diyerek savundu. Halk ise, bir yandan ekonomi düzeliyor, enflasyon düşüyor denilirken bu fahiş zamma karşı öfkeli.

Bu sorunun cevabı “nasıl bir ülke istiyoruz?” sorusunun içinde gizli. Nasıl bir ülke istiyoruzun cevabı da doğal olarak nasıl bir ülkede yaşadığımıza bağlı.

Nasıl bir ülkede yaşadığımızı her açıdan ele alıp incelemek bu yazının sınırlarını aşar, ama eğitim sistemi ve bunun lise boyutuyla baktığımızda yine de bu tablonun bir parçasını somutlamış olacağız.

Bugün ülkemizde liselilere baktığımızda, **kültürel anlamda** en büyük saldırıyı yaşayanlar arasında birinci sırada olduğunu görürüz. Aynı şekilde eğitim sisteminin çarpıklığının, bilimsellikten uzak ezberci yöntemlerin mağduru olan kesimlerden biri yine liselilerdir.

Şimdi her iki açıdan liselilerin durumunu daha somut olarak inceleyelim. Uyuşturucu yaşının 13'e, fuhuşun yaşının da aynı düzeylere düşmesine baktığımızda kültürel anlamda nasıl bir liseli manzarasıyla karşı karşıya olduğumuzu görmekte zorlanmıyoruz. Evet gerçekten de korkunç ama gerçek olan bir durumla karşı karşıyayız. Düşünün daha henüz hayatın başında olan bir insan, kendisini başta ailesi olmak üzere çevresindekilere tam olarak ifade edememesi ve yine aynı çevrelerce anlaşıl-maması veya sistemin getirdiği bunalımlar yüzünden çözümü uyuşturucuda bulabiliyor. Bunun dışında marka tutkunu, konuşmalarında tavırlarında kendi değerlerine uzak, zamanını internet kafelerde, oyun salonlarında geçiren bir gençlik var karşımızda.

Peki bu durumda ne yapılıyor? Yapılan ise daima onları suçlamak ya da dışlamak! Nedenleri niçinleri noktasında kimsenin ciddi anlamda sorgulamadığını biliyoruz. Ailenin ilk tepkisi anlamak çözüm bulmak yerine dayak ve tehdit şeklinde oluyor. Oysa böylesi bir duruma iten nedenleri araştırırsa, bu konuda kendine düşen sorumluluklarının yanı sıra sorunun kaynağının nereden çıktığını görecektir. Ama bunu yapmak yerine direk suçlama pozisyonunda olunuyor. Tabii bu değerlendirmemizi ülkemizin içinde bulunduğu sosyo-ekonomik koşullarından soyutlamadan yapıyoruz. Böyle bir yaklaşımda bilimsellikten uzak bir değerlendirme olur.

Liselilerin diğer önemli sorunlarından birinin de eğitim sisteminin çarpıklığı olduğunu görüyoruz. 11 Aralık 2004 tarihli şu haber nasıl bir eğitim sistemine sahip olduğumuzu gösteriyor: Haber şöyle: “*Milli Eğitim Bakanlığı 2004 orta*

öğretim kurumları öğrenci seçme ve yerleştirme sınavına ilişkin bir analiz raporu hazırladı. 8. sınıf öğrencilerinin ülkelerinin dünya üzerindeki yerini bilmediği ve dinlerini tanımadığı sonucuna çıkan raporda, ezberciliğe alışan öğrencilerin kavrama yeteneği kazanamadığı vurgulandı.” Evet, sonuç, acı ama bir gerçek olarak karşımızda duruyor. Sistem kaçınılmaz olarak bu sonucu yaratıyor. İktidarlar ve okul yönetimleri ise, bu sorunları çözmek yerine disiplin cezalarıyla, okul duvarlarını yükseltip tel örgüler demir parmaklıklarla çevirerek, kameralarla izleyerek öğrencileri potansiyel suçlu olarak gören uygulamalarını yaygınlaştırıyorlar.

Yine bunu en iyi anlatan uygulamalardan birini sunuyoruz sizlere: “*İlköğretim 6-7-8. sınıftaki öğrencilerin yaptığı olumsuz davranışlara göre uyarma, kınama ve okul değiştirme cezaları verilecek. Sözle uyarılan öğrenciler aynı hareketi tekrar ederse, bu hareketleri bir daha tekrarlamayacağına dair bir sözleşme imzalatılacak...*”

Her açıdan kısa kaç altına alınan, saldırıya maruz kalan bu gençlik bize ülkemiz manzarasını da vermiş oluyor. Ülkemizi yönetenlerin her sorunda başvurdukları tek çözüm, baskı, yasak, tehdit, cezadır. Bu yalnız eğitimde değil, her konuda böyledir.

Liselileri daima “sorunlu” tipler olarak görüp o yönde yaklaşımları olanlara en iyi cevabı Kurtuluş Savaşı yıllarında ulusal mücadele uğruna canlarını hiç tereddüt etmeden feda eden lise öğrencileri, 1960’larda, 1970’lerde emperyalizme, faşizme karşı mücadele içinde yiğitçe yeralan, cuntalara karşı direnen liseli arkadaşlarımız vermişlerdir. Ortadan kaldırmak istenen, yozlaştırılmaya çalışılan gençliğin bu dinamik yanları ve ulusal bilincidir. O yüzden bu kadar baskı altına almaya, cezalarla yaptırımlarla yıldırmaya çalışıyor, okulları hapis-hanelelere dönüştürüyorlar. Yetmediği noktada şiddete baş vuruyorlar. Korkularında pek haksız sayılmazlar tabii. Ulusal ve sınıfsal bilince sahip olan gençliğin neleri göze alabildiğini gördük. Onlar da görüyorlar. Ama ne kadar baskı altına almaya kalkarlarsa kalksınlar gençliğin içindeki coşkuyu, vatan sevgisini bitiremezler.

Son olarak nasıl bir lise istiyoruzun karşılığında F TİPİ LİSE İSTEMİYORUZ cevabını vermeyi uygun görüyoruz..

Gençlik Federasyonu

'Ne Avrupa Ne Amerika Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son' Şiarıyla Ankara'ya...

Bağımsızlık Bizim Geleneğimizdir

Bağımsızlık, kurtuluş, özgür vatan için pırıl pırıl bayraklar açan DEV-GENÇ'imizin yarattığı gelenekle 17 Ocak'ta Ankara'da olacağız. O gün gözlerimizdeki ışık daha bir parlayacak. O gün, yüreklerimizdeki ateş daha bir harlanacak. Çünkü "Bağımsız Türkiye" sloganlarımızla inleteceğiz Ankara meydanlarını. Vatanımızı parsel parsel Amerika'ya, Avrupa'ya satanlar rahatsız olacaklar ayak seslerimizden, tarihimizden aldığımız güçle haykıracağımız sloganlarımızdan.

Olsunlar!

Bu vatan bizim!

Biz bu ülkenin vatansever devrimci gençliğiyiz, ülkemizi emperyalistlere ve işbirlikçilerine bırakmayız.

Diyorlar ki; Avrupa Birliği'ne gireceğiz, gel sen de destekle, özgürlük ve refah gelecek.

YALAN!

Biz biliriz onların özgürlüğünü. 1950'li yıllarda da Amerika için söyleniyordu aynı şarkı. Ülkemiz "küçük Amerika" olacak, "her mahallede milyonerler" yaratılacaktı". Yaratıldılar; ama büyük bir yoksulluk, borç batağı ve onursuz bir bağımlılık yarattılar. 'Stratejik müttefikiz" diye diye Amerikan eyaleti yaptılar vatanımızı. Bu ülkenin gençlerinin kanını bu yüzden döktüler. Dağlarda, şehirlerde, hapishanelerde bağımsızlık sloganlarını bu yüzden susturmak istediler.

Diyorlar ki; gençlik Avrupa Birliği'ni istiyor.

YALAN!

Biz bu ülkenin vatansever gençliğiyiz, Avrupa'sı Amerika'sıyla bütün bağımlılık ilişkilerine hayır diyoruz. Bağımsız Türkiye istiyoruz. Doğru, Avrupa Birliği'ni isteyen gençler de var.

Kim yarattı bu gençliği? 12 Eylül cuntaları ve cuntanın apolitikleştirme, sindirme politikalarını sürdüren iktidarlar, tekeller yarattı. Düşünmeyen, üretmeyen, hak arama nedir bilmeyen, beyinlerini söküp aldığınız, tek düşünceleri bir an önce Amerika'ya kapağı atmak olan, vatanseverlik, halk sevgisi gibi değerlerden, onur gibi kavramlardan soyutlanmış bir gençliği siz yarattınız. AB'ci gençliğiniz işte onlar. Biz, tüm gençliğin yüreğini yeniden vatanseverlikle, bağımsızlık ateşiyle sarsacağız.

Kimdir Avrupa? Türkiye'ye nasıl bakmaktadır?

Tayyip Erdoğan'ın, Avrupa Birlikçilerin söylediği gibi, 'medeniyetleri mi buluşturmakta-dır?' Yoksa çıkarttıkları yasalarla 'demokratikleşmeyi ve refahı' mı istemektedirler?

YALAN, RİYA BUNLAR!

Sömürgeciliğini, emperyalist niteliğini unutturmaya çalışan Avrupa'nın efendileri anlatıyorlar Türkiye'ye bakışlarını:

"Türkiye'nin ordusu ve pazarı küresel güç olmamız için önemlidir."

Ne demektir bu?

Anadolu gençlerinin "vatan görevi" diyerek alındıkları "asker ocağında" Avrupa emperyalist tekellerinin Ortadoğu, Balkanlar, Kafkaslar'daki çıkarlarının bekçiliğini yapması, gerekti-

ğinde onlar için ölmesi demektir.

Av -

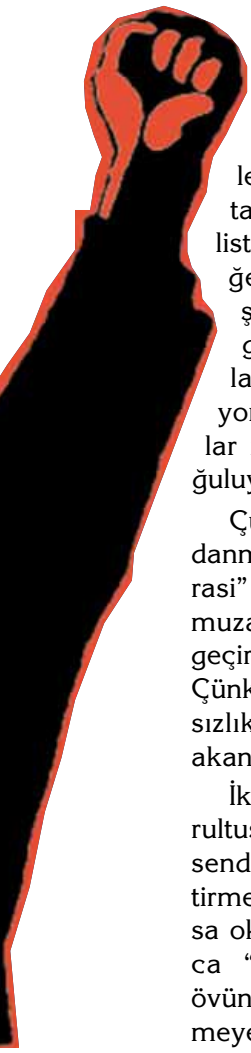
**Gün doğdu hep uyandık, siperlere dayandık
bağımsızlık uğruna da al kanlara boyandık**

rupa tekellerinin ülkemizi istila ederek, köylümüzü topraksız, işçilerimizi işsiz bırakması demektir.

Dönüp bakın oligarşinin yarattığı Türkiye'ye;

Parsel parsel satıyorlar vatani, "beyler bu vatana kıymaya" devam ediyor. NATO'dan Avrupa Birliği'ne ne kadar emperyalist kurum varsa, dünyanın mazlum halklarına kan kusturan, iliklerine kadar emen ne kadar emperyalist güç varsa, önlerinde el pençe divan duruyorlar.

Çayımızdan tütünümüze, fin-dığımızdan buğdayımıza ne ekecek kaç satacağız onlar belirliyor. Yeraltı yerüstü zenginliklerimiz 70 milyon halkın sofrasına uzanmadan tekellerin kasalarına akıyor. Yasalar halk için değil, "yabancı sermaye" için, IMF için, Avrupa emperyalistleri için çıkarılıyor. Giyimimizden nasıl düşüneceğimize, konuşmamızdan neyi yiyeceğimize, emekçi-

lerin maaşlarından yaşam tarzımıza kadar emperyalistler belirliyor. İğneden ipliğe belirlemedikleri hiçbir şey bırakılmadı. Halkın örgütlülükleri onların çıkarları için baskı altında tutuluyor, bizler meydanlarda onlar için gaz bombalarına boğuluyoruz.

Çünkü biz yalanlarına aldanmıyor, “çağdaşlık, demokrasi” görüntüsü altında boynumuza bağımlılık zincirlerinin geçirilmesine isyan ediyoruz. Çünkü biz bu ülkenin bağımsızlık isyanının gürül gürül akan damarlarından geliyoruz.

İktidar, IMF politikaları doğrultusunda mezarda emekliliği, sendikasıylaştırmayı, özelleştirmeyi, ‘paran varsa oku yoksa okuma’yı dayatırken, arsızca “babalar gibi satmakla” övünüyor. Yalanlarına isyan etmeyelim, vatanımıza, geleceğimize sahip çıkmayalım diye çizdikleri toz pembe tabloya inanmamızı istiyorlar.

Emperyalizme bağımlılığın koyulaştırıldığı bir dönemden geçiyoruz. İşbirlikçi AKP iktidarı aracılığıyla Avrupa ve Amerikan emperyalizmi topraklarımızda cirit atıyorlar, her yanımız sömürgeci Avrupa heyetleri, ABD üsleri ile dolu.

Bu kuşatmayı yarmak, vatanımıza sahip çıkmak zorundayız. Bu gidişe dur demek zorundayız. Bu görev her şeyden önce, istilalar karşısında ayağa kalkan Anadolu’nun vatansever gençliğindir. Anadolu halkının, gençliğinin bilincindeki bağımsızlık tutkusunu, “Avrupa size ekmek, iş verecek, demokrasi getirecek” yalanlarıyla köreltemezler. Önünde engel biz varız.

Biz; onyıllardır bağımsızlık geleneğinin temsilcisi DEV-GENÇ’imizin mirasçısıyız.

Biz; okulum, işim demeden emperyalistlere karşı kurtuluş

için siperlere koşan İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi’nin mezun vermeyen kuşağında-

Biz, Ulusal Kurtuluş Savaşı’nda vatan sevgisiyle düşmana ölümüne karşı koyan Kayseri Lisesi son sınıf öğrencileriyiz.

Biz; Dolmabahçe’de Yankileri denize döken, üniversite kampüslerinde, lise koridorlarında, sokaklarda, mahallelerde, meydanlarda, dağlarda bağımsızlığımıza vurulmaya çalışılan her darbeyi göğüsleyen Mahirler’in, Denizler’in yoldaşlarıyız. Biz, DEV-GENÇ’in onurlu tarihinin bugünüyüz.

Bu tarihimizden aldığımız güçle, tarihsel sorumluluğumuzu yerine getirmek için Ankara’ya yürüyoruz.

Gençlerimiz, Halkımız!

Büyük şair Nazım Hikmet’in dediği gibi “İnsan vatanını satar mı?” Satıyorlar işte, hem de arsızca, azgınca satıyorlar.

Bizler bu ülkenin dört bir yanında demokratik bir ülke, halk için bilim halk için eğitim şiarını yükselten Gençlik Federasyonlular olarak; vatanımızın emperyalizme peşkes çekilmesine, halkımıza dayatılmaya çalışılan onursuzluğa karşı çıkıyoruz. Anadolu’nun bu onursuzluğu, bu namussuzluğu hak etmediğini söylüyoruz. 17 Ocak’ta Ankara’ya Bağımsız Türkiye bayrağımızı yükseltmek için gidiyoruz.

Tüm vatansever gençlerimizi 17 Ocak’ta Ankara yürüyüşüne çağırıyor,

NE AVRUPA NE AMERİKA BAĞIMSIZ TÜRKİYE, İŞBİRLİKÇİLİĞE SON diyoruz.

Bu yürüyüş vatanseverlerin yürüyüşüdür.

SEN DE KATIL!

Gençlik Federasyonu

Diyarbakır’da Liseli Gençliğe Baskılar

Dicle Gençlik Derneği üyelerine yönelik baskılar devam ediyor. Gönüllü Eğitim Topluluğu içerisinde yer alan lise komisyonu üyesi Selman Çiçek’e yönelik yoğunlaşan baskılar bunun son örneği oldu.

Siyasi Şube polislerinin okul idaresine baskısı ile hakkında kınama cezası verilen, polis takibi ve ailesine yönelik baskılarla derneğin çalışmalarına katılmaktan vazgeçirilmeye çalışılan Selman Çiçek’in en büyük suçu; yasal, demokratik bir dernekte çalışıyor olması.

Dicle Gençlik Derneği bu baskıları şöyle değerlendiriyor; “Özünde hocaların ‘öğrencilerin düşünmesini istemiyoruz’ dediğinden de anlaşıldığı gibi, her hangi bir muhalif dergiyi okuyan, okutan örgütlü çalışma içerisinde olan her öğrenci, polis kışkırtmasıyla, okul idaresinin her türlü baskısına maruz kalmaktadır.”

Dernek, bu tür uygulamalarla liseli gençlik ile Dicle Gençlik Derneği arasına set koyulmaya çalışıldığını belirtiyor ve gönüllü eğitim topluluğunun 40 öğrencisiyle çalışmalarına devam edeceğini vurguluyor.

Armutlu’da Yıkıma Hayır

İstanbul Gençlik Derneklileri’nin de yer aldığı İTÜ Teknokent ve Yıkım Karşıtı Platform, 24 Aralık günü Maslak Kampüsü’nde, topladıkları imzaları rektörlüğe verdi.

Armutlu gecekondu halkıyla dayanışma içinde olan, yıkıma karşı çıkan gençlik, müzik dinletisinin ardından bir açıklama yaptı. “Armutlu’da Yıkıma Hayır” pankartıyla Rektörlüğe yürüyen öğrenciler, “Sermaye Defol Üniversiteler Bizimdir”, “Halk İçin Bilim Halk İçin Eğitim”, “Armutlu’da Yıkıma Hayır”, “Teknokente Hayır Armutlu Yıkılamaz” sloganları attılar. Rektörlüğe imzaların verilmesinin ardından okunan açıklamada, öğrenciler, yıkıma karşı çıkmaya devam edeceklerini vurguladılar.

Dünyada ve Ülkemizde 2004

Halklar direniyor

2001'in sonunda Afganistan'ın, 2003'te de Irak'ın işgal edilmesi üzerine geçen yıl konuşulan daha çok "ABD'nin Ortadoğu'yu değiştirme planının önünde durulamayacağı" idi. Oligarşi planlarını bunun üzerine yaparken, başta Kürt milliyetçileri olmak üzere solun kimi kesimleri de bunun teorisini yapıyordu.

2004, emperyalizmin, kelimenin tam anlamıyla halkların direniş duvarına tosladığı yıl oldu. Özellikle Irak direnişinin ABD karşısında uzun süreli olamayacağına dair öngörülerin iflas etmesiyle, emperyalist imparatorluğun önünde durulamayacağı, ona tabi olmaktan başka seçenek olmadığı teorileri de iflas etti... Benzer bir iflas, ülkemizde F tiplerine karşı direniş konusunda da yaşandı. İktidarın ve solun çeşitli kesimlerinin paylaştığı direnişin biteceği, eriyeceği, kırılacağı beklentileri gerçekleşmedi; direniş 5. yılına girdi. Direnişin daha fazla sürdürülemeyeceği, yenildiği teorilerine yılın son günlerinde en büyük darbe Sergül Albayrak'ın feda eylemiyle vuruldu.

Halklara güvenmeyen, Marksist-Leninist ideolojinin gücünü görmezden gelen, emperyalizmi kadr-i mutlak gören tüm teoriler, iflas etmeye mahkumdur. 2004'te dünyada ve ülkemizde halk hareketlerinde çok büyük sıçramalar gerçekleşme de, halkların gücünü kanıtlayan bir dizi gelişmelere tanık olundu. Sosyalist sistemin yıkılmasıyla, mevcut dengelerin alt üst olduğu dünyada, birçok şey yeniden şekilleniyor; ama değişmeyen tek gerçek, emperyalizm ve halklar arasındaki savaş. Dünyanın ve ülkemizin baş çelişkisinin değişmediği 2004'ün tablosunda da ortaya çıkan tek gerçek.

Faşizme AB'ye Uyum Maskesi:

2004 boyunca ülkemizde en çok tartışılan konu hiç şüphesiz AB üyeliği idi. TBMM, AB'nin ve IMF'nin dikte ettirdiği yasaları çıkarmakla geçirdi yılı. Türk Ceza Kanunu, Ceza Muhakemeleri Kanunu, Ceza İnfaz Kanunu gibi faşist yasalar çıkardı.

Amerikan imparatorluğunun saldırganlığı, halkların direnişine çarptı.

İşbirlikçilik dolu dizgin devam etti yoluna...

"Arada" kiler, biraz daha egemen sınıflar cephesine yaklaştı...

Devrimciler direnmeye, kurtuluş umudunu diri tutmaya, sosyalizmi savunmaya devam etti...

➔ **MGK'nın sivilleştirilmesi** oyununda son nokta konularak, MGK Genel Sekreterliği'ne bir "sivil" atandı. AB bu gelişmeyi büyük "**memnuniyetle**" karşıladı. AB'ye uyum gereği, YÖK'teki askeri üye çıkarıldı. YÖK'teki **cuntacı zihniyet** aynı kaldı. 21 Mayıs'ta **Devlet Güvenlik Mahkemeleri** kaldırıldı! Yerine ACM'ler kuruldu, "devletin güvenliği" boşlukta bırakılmadı.

➔ **Kürt sorununa çözümün** Avrupa versiyonunda bir adım daha atılarak, "*Türk vatandaşlarının günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde*", yani Boşnakça, Arapça, Kirmanca, Çerkesçe ve Zazaca radyo ve televizyon yayınları başladı. Kürtçe dil kurslarının açılmasına izin verildi. Bu hak kırıntılarıyla birlikte Avrupa Birliği "*şimdilik bu kadar yeter*" diyerek Kürt sorununu gündeminden şimdilik çıkardı. "*AB çerçevesi bizim için yeterlidir*" diyen Kürt milliyetçiliğinin politikaları bir kez daha emperyalizm gerçeğine çarptı.

➔ Ve bütün bu "iyileştirmelerin" faşizm gerçeğini değiştirmedigine yıl boyunca yüzlerce olayda tanık olundu. İşkenceler sürdü. 1 Nisan'da dernek, dergi bürolarına karşı "DHKP-C" operasyonu adı altında gerçekleştirilen baskın ve tutuklamalar, faşist terörün hangi biçimlere bürünerek süreceğini gösterdi. İnfaz, işkence, 19 Aralık katliamları, katillerin korunması politikası hiç değişmeden sürdü. 21 Kasım'da Mardin Kızıltepe'de baba oğul Ahmet ve Uğur Kaymaz infaz edildi. Ve yine katledenleri değil, katledilenleri suçlayan bir fezleke hazırlandı...

Bağımlılık, uşaklık pekişti:

Oligarşinin dış politikasında 2004'ün belirleyici yanları, Avrupa Birliği karşısında tam teslimiyet ve Irak'ta işgal ortaklığıydı.

➔ 2004 boyunca en çok tartışılan konu AB üyeliği idi. 17 Aralık'ta AB tarafından dayatılan koşullar kabul edilerek 3 Ekim 2005'te müzakerelere başlanması kararlaştırıldı.

➔ Egemen sınıfların Irak'taki işgal ortaklığının faturasını ise, şoförler ödedi. Bir yıl içinde Türkiye'den giden 90'ı aşkın şoför öldürüldü. Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ve Irak'ta

28 Haziran 2004/Okmeydanı direnişi

İşgale Hayır Koordinasyonu Kasım ayında “İrak’a Gitme, İşbirlikçiliğe Ortak Olma” kampanyası başlattı.

- ➔ AB’ye bağımlılığın her geçen gün pekiştirilmesi ve bu arada faşizme makyaj yapılması AB tarafından da, reformist sol tarafından da “olumlu gelişmeler var” diye değerlendirilirken, devrimciler emperyalizm karşısındaki net tutumlarını sürdürdüler. Gençlik Dernekleri Federasyonu da 17 Aralık’ta “Ne Amerika, Ne Avrupa, Bağımsız Türkiye” şiarıyla bir kampanya başlattı.

Katleden Düzen, Ölen Halk!

- ➔ Konya’da Zümrüt Apartmanı çöktü, 92 kişi hayatını kaybetti. Hızlandırılmış tren Sakarya’nın Pamukova ilçesi yakınlarında raydan çıktı, 37 kişi öldü. Kazanın sorumluluğu makinelere yüklendi. AKP iktidarı, başarı şovları için halkın can güvenliğini hiçe saydı. 2 Mart’ta Adıyaman’ın Çelikhane ilçesinde meydana gelen depremde 6 kişi, 25 Mart’ta Erzurum’daki depremde 9 kişi, 2 Temmuz’da Ağrı’nın Doğubeyazıt ilçesindeki depremde 18 kişi öldü. 19 Haziran’da Ankara Çubuk ilçesi Söğüt Köyü’nde hortumda 3 kişi öldü. Kastamonu’nun Küre ilçesinde bakır madeninde meydana gelen gaz sıkışması sonucu çıkan yangında 19 işçi öldü...
- ➔ 17 Ağustos büyük depremine ilişkin tek dava 21 Ekim’de sonuçlandı; 40 bin insanımızın ölümünün tek sorumlusu vardı; müteahhit Veli Göçer! Göçer 25 yıl hapis cezasına çarptırılarak 17 Ağustos dosyası kapatıldı.

Susurluk, yine gündemdeydi.

Abdülkadir Aygan adlı JİTEM tetikçisi itirafçısının Özgür Politika’daki açıklamaları, Peker’in, Çakıcı’nın ilişkilerinin açığa çıkması, toplu mezarların ilk kez resmen gündeme gelmesi, hep Susurluk’la birlikte tartışıldı.

- ➔ Haluk Kırıcı tahliye edildi, Çakıcı bizzat polis ve MİT tarafından yurtdışına uğurlandı... MİT’in, Yargıtay’ın Çakıcılar’la, Pekerler’le nasıl içli dışlı olduğu bir kez daha açığa çıktı. General Veli Küçük, “ne yaptysam devlet emretti yaptım” dedi...

- ➔ İstanbul 2. Zırhlı Tugay Komutanlığı’nın “fişleme” genelgesi açığa çıktı ve üzerinde çok gürültü koparıldı. Çünkü fişlenmesi istenenler arasında bu kez “sosyete” ve “AB yanlıları” da vardı. Eğer mesele sadece devrimcilerin, demokratların fişlenmesi olsaydı, mesele olmayacaktı!.. Susurluk hem ilişkileriyle, hem politikalarıyla gündemde olmaya devam edecek. Çünkü Susurluk Devleti sürüyor.

Büyük Direniş 5. Yılına Girdi.

- ➔ F tiplerindeki tecrit işkencesi sürdü. Geçen yılın sonunda 107 olan ölümlerin sayısı, 118’e yükseldi. İktidar kendini yaptığımız her şey “AB’ye uygundur” diye savunmaya devam etti. Burjuva medya ve solun büyük bölümünde 118 ölüm yok sayılmaya devam etti. Devrimciler, F tiplerinde 2004 yılı içinde 10 şehit vererek teslim alma ve tasfiye politikalarına karşı, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm bayrağını dalgalandırmaya devam ettiler... TAYAD’lılar, neredeyse yılın her gününe yayılan ve yeni biçimler kazanan eylemleriyle “Duydunuz mu?” sorusuyla direnişi gündemde tuttular.

Devrimcilik ve Düzenicilik Ayrışması devam etti!

- ➔ 1 Mayıs 2004’te Abide-i Hürriyet statükosu kırıldı... NATO Zirvesi’ne karşı mücadelede Okmeydanı direnişiyle anti-emperyalist geleneğimize yeni bir halka eklendi... Her iki konuda da reformizm ve devrimciler ayrışması biraz daha belirgin hale geldi. Haklar ve Özgürlükler Cephesi’nin ayrışmayı daha netleştirecek “devrimci merkez” önerisi ise, solun belli kesimlerinin reformizmden kopamayışı nedeniyle sonuçsuz kaldı.
- ➔ 28 Mart yerel seçimlerinde solun büyük bölümünün oligarşinin demokrasicilik oyununa alet olduğu görünürken, reformizmin SHP ile ittifakı düzeniçileşmekte atılan yeni bir adım oldu. Ama bu ittifak üzerine yapılan hesaplar da iflas etti.
- ➔ DEP eski milletvekilleri Leyla Zana ve arka-

Ölüm Orucu Şehidi Berkan Abatay’ın Cenaze Töreni

Irak direniyor

daşlarının tahliyesi sonrasında, Kürt milliyetçi hareket daha düzen içi ve net AB'ci politikalarıyla düzene güven vermeye çalıştı; ancak at- tıkları her adımdan sonra, oligarşi daha fazlası- nı istedi.

- ➔ İşçi sınıfı ve memurlar, saldırılar karşısında güçlü bir barikat öremediler. Ancak yüzbin ki- şinin katıldığı Sıhhiye eylemi, mücadele dina- miklerinin varolduğunu gösterdi... AKP'nin ge- cekondu yıkımlarını gündeme getirmesi, Küçü- karmutlu'da ve Aydos'da Haklar ve Özgürlük- ler Cephesi'nin önderliğindeki eylemler ve dire- nişle püskürtüldü. AKP şimdilik geri adım attı.

Yine IMF yönetti; halk daha yoksul, tekeller daha zengin oldu!

- ➔ 14 Aralık'ta IMF ile yeni bir 3 yıllık program imzalandı. IMF yetkilileri, AKP'nin programı uygulamadaki "kararlılığını", "*Çok iyi değil, mükemmel.*" sözleriyle değerlendirdiler.
- ➔ 2003 sonunda 194,4 katrilyon lira olan iç borç, Ekim sonunda 225,6 katrilyon liraya ulaştı. Ha- zine, bu yıl da 95 katrilyon lira borçlandı. **Dış borç** da önceki yıla göre 2,4 milyar dolar daha artarak 148,2 milyara ulaştı.
- ➔ Halk yoksullaşırken, bankalardaki paralar art- tı. 2003 sonunda 150 katrilyon lira olan ban- kalardaki toplam mevduat, 2004 sonunda tam yüzde 20,6 artışla 181 katrilyon liraya ulaştı.
- ➔ Ülkemizdeki 19 milyon kişinin "**muhtaç**" du- rumda olduğu resmen açıklandı. Ve 2004 tab- losu bir kez daha tescil etti ki, AKP, halkın, mazlumların, ezilenlerin değil, zenginlerin ve emperyalistlerin iktidardır.

Halkların büyük barikadı: Irak

- ➔ ABD'de 2 Kasım'da yapılan başkanlık seçimle- rinde Bush yeniden seçildi. Bush'un veya karşı- sındaki aday Kerry'nin kazanması, dünya halk- ları açısından belirleyici bir önem taşımıyordu. Çünkü ABD'nin imparatorluk stratejisi doğrul- tusundaki politikalarının nasıl şekilleneceğini belirleyecek olan ABD başkanının kim olduğu değil, halkların direnişiydi.

- ➔ Irak'ta Şii lider Mukteda Sadr'ın önderliğinde işgale karşı bir cephe daha açıldı. Sadr'a bağlı Mehdi Ordusu Necef, Kufe, Basra gibi Şii kent- lerinde kontrolü ele geçirdi. Haziranda ilan edi- len ateşkese rağmen çatışmalar, ağustosta ye- niden başladı. Olaylar, Şii lider Ayetullah Ali Sistani'nin arabuluculuğuyla yatıştırılabildi.
- ➔ Irak direnişi Felluce'de büyük bir sınav verdi. 8 Kasım'da işgalci Amerikan kuvvetleri, Fellu- ce'deki direnişçilere yönelik operasyon başlat- tı. Günlerce süren çatışmalarda aralarında bin- lerce Iraklı katledildi, ancak işgalciler direnişi kıramadılar. ABD'nin direnişi kırmak için baş- lattığı saldırı, direnişin gücünün kanıtı oldu... ABD, 7 Aralık'ta Afganistan'da düzenlediği, Irak'ta da 30 Ocak 2005'te sahneye koymaya hazırlandığı seçim oyunuyla işgale meşruluk kazandırmaya çalışıyor. Ama halkların direnişi buna izin vermiyor.

Emperyalizme karşı cephede gelişmeler

Filistin davasının, dünya halklarının önderlerinden Arafat şehit düştü... Venezuela'da Chavez, darbecilere, karşı-devrimcilere karşı net bir se- çim zaferi elde etti... Nepal'de halk savaşı ge- lişmeye, krallığa vurmaya devam etti... Ko- lombiya'da gerilla mevzilerini koruyor... Filistin halkı, 22 Mart'ta HAMAS'ın kurucusu Şeyh Ahmed Yasin'i, 17 Nisan'da da Şeyh Yasin'in yerine geçen Abdülaziz El Rantisi'nin katledil- mesine, hiç bitmeyen siyonist katliamlara rağ- men, dünya halklarının en önemli direniş mev- zilerinden birini savunmaya devam etti.

2004'e direnerek girdik, 2005'i direnişimizle karşılıyoruz

Boş umutlara kapılmayanlar, emperyalizmden medet ummayanlar, tarihi ve tek tek yılları, kendi özgüçleriyle biçimlendiriyorlar. Yeniyor, yeniliyor, yeniden ayağa kalkıyor ve yine sava- şıyorlar. Emperyalizmin devasa gücü, "tek kutupluluk" devrim- cileri korkutmuyor; sadece görevlerinin daha zor ve zorunlu olduğunu hatırlatıyor. Bunun için ölüyoruz, bunun için ölümlerimiz pahasına sos- yalizm bayrağını yukarıda tutuyoruz. 2004'te böyle oldu, 2005'te de böyle ola- cak! Ve tüm zaman- lar boyunca da!

Nepal Halk Kurtuluş Savaşçıları

**direnişimizin
5.
yılındayız**

**HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!**

**118 şehit, 600 sakat verdik;
YILMADIK
TESLİM OLMADIK!**

**Direnin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde**

**Bu bayrak elden ele
neferden nefere
zafere kadar
taşınacak!**

Gözlerdeki kıvılcım eksik olmaz hiçbir vakit. Acıyla, yoklukla, açlıkla, yoksullukla geçer her gün, her an... Baskının, terörün, her türlü yozluğun dayatıldığı bir düzendir yaşanan. Eksik olmaz yine de hiçbir vakit, hele hele yeni bir yılı karşılarken o gözlerdeki ışıltı... İşgal altındaki Irak'ta, Felluce'de katledilen gazi çocuğun gözlerindeki ışıltıdır o kıvılcım. Filistinli El İman kızın ışıltısıdır bakışlardaki.

Yüzyıllardır geleneklerin, isyanların tarihinden yayılan ışıktır o gözlerdeki kıvılcım. Eksik olmaz. Bedrettinler'den, Pir Sultanlar'dan, Çakırcılar'dan alınan güç, geçmişten geleceğe taşınan yarınların ışıdır o gözler, o bakışlar... Mahirler'le taşınır yıldan yıla; bir tarih uzanır geçmişten geleceğe ve sarar halkı. Sarar umudun tarihi...

Sarar ve yayılır umut ışığı, gözlerde parıldar, her yeni yılda bir ışıldar o gözler. 19-22 Aralık'ta İbililer'in, Fidanlar'ın, Aşurlar'ın bedenlerinden yayılan alevlerin kıvılcımıdır o gözlerdeki... Bizim olan 2000'i 2001'e taşır Berrinler'imiz, Nilüferler'imiz, yayılır alevlerin ışıltısı gözlere... 2001'in umudu sarar Anadolu ve dünya halklarını. Bizimdir 2001 Cananlar'ımız, Zehralar'ımız, Veli Dayılar'ımızla... Nailler'imiz, Eyüpler'imiz, Sultanlar'ımızla Armutlu'nun alev alev yangınları karşılar 2002'yi, halkların gözlerinden yayılan kıvılcımların ışıltısında... Bizimdir 2002; Doğanlar'ımız, İmdatlar'ımızla... Fatmalar'ımız, Gülnihaller'imizle 2003'ün muştusudur büyüyen ve her yeni günün bizim olacağının, halkların olacağının müjdecisidir. Bizimdir 2003 Şengüller'imizin zafer topraklarıyla... Beden beden büyüttüğümüz yangınların umuda dönüşümü, umut kıvılcımlarının Anadolu'ya yayılmasıdır, 2004'e taşınan dördüncü yılda. Ve taşınır Gültekinler'imizle o alev halkların yüreğine... Büyür kıvılcımlar, yayılır gözbebeklerine halkın tek tek! Muharremler'in, Günaylar'ımızın, Selmalar'ımızın yangınlarının ışıltısıdır gözlerde çıkmak çıkmak ümitle büyüyen. Ve beşinci yılda 2005'e "merhaba" deyişimizde. Sevgimizle taşınır yine 19-22 Aralık'ın Şefinurlar'ımızın, Ercanlar'ımızın, Fıratlar'ımızın bakışları altında. Yayılır Anadolu halklarının gözlerine umudun kıvılcımları...

Ve haykırır umut kıvılcımları Anadolu ve ezilen dünya halklarının gözlerinde;

UMUT'la, inançla, SEVGİ'yle MERHABA 2005!

M. Kemal Eren

(Sevgi Erdoğan
Ölüm Orucu Ekibi di-
renişçisi)

* Kandıra F Tipi Hapishanesi'ndeki özgür tutsakların hazırladığı MASALA dergisinden alınmıştır.

TECRİT

yaşayanlar anlatıyor

Geçen hafta yayınlamaya başladığımız “tecriti yaşayanlar anlatıyor” yazımıza yeni anlatımlarla devam ediyoruz.

Sürekli tedirginlik

NACİYE ÖNDER:

Uşak Hapishanesi’nden tahliye oldum. 4,5 yıl tutsak kaldım. 19 Aralık’ta Adana Kürkcüler Hapishanesi’nde idim. Tecrit işkencesini burada yaşamaya başladım. Tek siyasi bayan tutsaktım. 19 Aralık sonrası zorla atıldığım hücrede beni en çok etkileyen uygulamalardan biri havalandırma kapısının ortasına açılmış ‘mazgal’ denilen kapaklı bir delikten yemek verilmesiydi.

Yemek saatlerinde havalandırma kapısına gelen bir gardiyan, mazgalın küçük kapısını açar ve sadece “yemek” diye seslenir, uzattığın kaba boşaltırdı. Kısa bir zaman aralığında süren bu harekette tek kelimelelik bir ses ve bir insan kolu... Bunların dışında insana ait olan bir şeyi ne görebiliyor ne de dokunabiliyorsunuz.

Belli bir süre sonra çevre hücrelerden ya da açık görüş yerinden ulaşan seslerin sahibini merak etmeye, her sese bir insan görüntüsü vermeye olmaya başlıyor insan. Farklı bir yüz, farklı bir ses, hareketlilik görmek istiyorsun. Bu isteğe ulaşamadıkça da si-

nirlerin geriliyor, uyku düzenin bozuluyor, yoğunlaşamama sorunu yaşıyorsun.

Yemeğin bu şekilde verilisinde, diğer birçok uygulamada olsun idarenin kabul ettirmek istediği ‘sen suçlusun, suçluya böyle davranılır, böyle olmasına sebep sensin’. Dayatılan bu düşünceyle birlikte insandan yalıtılmışlık kişide sürekli fiziksel ağrılara neden oluyor, hiç ağrımayan yerleri ağrıyor.

Bir başka şey de, sabah ve akşam sayımlarında arama yapar gibi hücredeki her şeyin altına, içine, sağına, soluna bakılmasıydı. Buna ek olarak akşam saatlerinde ani yapılan aramalar. 20-30 kişiyle birlikte ani baskın şeklinde yapılan bu aramalarda niye bu saatlerde böyle bir aramanın yapıldığı, 30 kişinin neyi aradığı söylenmez, bir anda içeriye giren 30 kişi ortalığı birbirine kaptır gider. Böyle olunca ister istemez sürekli bir tedirginlik oluşuyor. Bayan olmanın verdiği özgünlükle bu ani baskınların yarattığı psikoloji insan-daki gerginliğin iki katına çıkmasına neden oluyor.

İdarenin istediği de bu tedirginliğin sürekli hale gelmesi. Tedirginlik ve devamında korku beyine yerleşecek ve idare orada tek güç olduğunu, her şeyin onun elinde olduğunu, ne isterse yapabileceğini kabul ettirmenin yolunu açacak.

Sinsi bir işkence

HACİ ANIL:

4 yıl boyunca F tiplerinde tecriti yaşadım. İlk günlerde yaşadığım bir olay, F tipinin ve tecritin mantığını anlatmak yönünden önemliydi.

19 Aralık’ta vahşi bir katli-

amla F tiplerine getirildik. Hücrelere atıldığımızda üzerimizde doğru dürüst elbise dahi yoktu. Sincan F Tipi’ne getirilişimiz de aynıydı. Ertesi günü bağıra çağıra bir ses duydum. Bir hücrede ölüm orucu direnişçisi bir arkadaşımız, “çırıl çıplağız, bize elbise yollayın” diyordu. Elimizde olan elbiseleri yollamak için gardiyanları çağırdık. Gardiyandan “Başka hücrelere eşya yollamak kesinlikle yasak, götürürsek ceza alırız” cevabı aldık.

Tecritin mantığı da burada. Dayanışma yasak, paylaşım yasak. Hemen duvarın ötesinde kalan biri ölüyorum dese yardım edemiyorsun. Yeni tutuklanan insanların ihtiyaçlarını dahi karşılayamıyoruz. İdareden istendiğinde “kantin gününü değil” diyebiliyorlar.

4 yıl boyunca tüm başvurularıma rağmen bir kez hücre değiştirebildim. 4 yılda görebildiğim insan sayısı 5-6’dır. Bu koyu tecritin yarattığı tahribatların ise uzun süre farkına varamadım. Sinsi bir işkence yöntemi olan tecrit zamana yayıldıkça unutkanlık, tahammülsüzlük gibi sonuçlar yarattı. En önemli olayı bile 5 dakika sonra unutabiliyorum. Normalde fazla tepki gösterilmemesi gereken olaylara sert tepki gösterebiliyordum.

Kaldığım hücrenin çevresinde adliler vardı. Onlar da etkileniyor, sürekli kavga ediyorlardı. Geçmişte hapishaneler-

de çıldıran, intihar eden insanların sayısı bir elin parmakları kadar bile yoktu. F tiplerinde, tecrit altında çıldıran ve intihar edenlerin, intihara kalkışanların haddi hesabı yok.

Yardımlaşmanın yasak olduğunu bilmiyor musun?

SERKAN ONUR YILMAZ:

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi'nde kısa süre, 7 ay kaldım, ama bu süre tecritin en temel ihtiyaçları nasıl işkenceye çevirdiğini, insani dayanışmayı yok etmek istediğini görmeme yetti.

Eşyalar sayıyla verilir, çamaşır ipi, çay bardağı vs. Yeni-sini almak istediğinizde eskisini geri vermeniz istenir. Çamaşır ipimiz hapishane dışına gittiğinden yenisinin verilmesi için idareye dilekçe verdik. Cevap komikti. "İpin dışarıya gidip gitmediğinin araştırılacağı" yazılıydı. Uzunca bir süre ipin verilmemesi üzerine savcılığa suç duyurusunda bulunduk. Bu kez de hakkımda "firar girişiminde bulunmak"tan soruşturma açıldı. "İpi firar etmek için mi attın" diye sordular. Yan hücredeki arkadaşima ihtiyacı olduğu için attığımı ve o sırada dışarı gittiğini söyledim ise cevapları şu oldu: "*Yardımlaşmanın yasak olduğunu bilmiyor musun?*"

Suç duyurum ise savcılığı ilgilendirmedeği için infaz hakimliğine sevk edildi. Tahliye olurken de infaz hakimliğinin "ipin tarafıma verilmesi" kararı tebliğ edildi.

Konuşmak bir yana selamlaşmak yasak

SADIK ÇELİK:

Tutuklu kaldığım 9 yılın son

4 yılını Edirne F Tipi'nde geçirdim. 19 Aralık 2000'den 16 Kasım 2001'e kadar tek kişilik hücrede tutuldum. Bunun son altı ayında çevremdeki hücreler de boştu, tamamen yalnız bırakıldım.

Tecritte her türlü ihtiyaç tutsağa karşı bir işkence aracına dönüştürülüyor. Kantinden boya kalemleri satın almak istedim. Tredmanı kabul edip resim atölyesine çıkmazsam vermeyeceklerini söylediler. Çıkmadım.

Revire, hastaneye, mahkemeye götürülürken herhangi bir tutsakla karşılaştırmamak için her türlü önlemi alıyor, karşılaştığımda da yüzümü durvara döndürmeye çalışıyorlardı. Bu çok aşağılatıcı bir durumdu. Konuşmak bir yana selamlaşmayı dahi engellemeye çalışıyorlardı. Bu aşağılamayı kabul etmek insanın kendine karşı saygısını yitirmesine neden oluyor.

Tek kişilik hücrede, yan hücreler boşken sabahın altısında kusma, ishal ve terlemeyle aniden rahatsızlandım. Hücre kapısına vurarak gardiyanları çağırdım. Doktor yok diyerek revire çıkarmadılar. Öğlenleyin doktora çıktığımda da hapishane doktoru rahatsızlığımın nedenini söylemedi, geçiştirdi. Zehirlendim mi, kanamamı geçirdim, ne oldu öğrenemedim. Sabahın altısında ölmüş olsam ancak sekiz buçuktaki sayımda fark edilecekti ve arkadaşlarımdan belki günlerce haberi olmayacaktı.

Hücreler arasında bağıarak da olsa paylaşım ve dayanışma tecrit politikasını az da olsa hafifletiyordu. Bunun olmasını hiç istemiyorlardı. Hücreler arası alış-veriş bahane ederek 14 Mayıs 2004'te 1. müdür, 2. müdür ve 15'e yakın gardiyan baskın yaptı. 1. müdürle konuşurken "alın götü-

1700'lü yıllarda Fresnes Hapishanesi'nde tutuklular "topluma kazandırma" amaçlı "alkolün zararları" dersi sırasında.

rün bunu" talimatını verdi. Bir söz yetiyordu işkence için. 3 kişiydik hücrede. Üçümüze birden saldırdılar. Birimize en az dört gardiyan düşüyordu. Muşambalı-süngerli izolasyon hücrelerine soyularak atıldım. Burası sağlıklı bir insanı çıldırtacak bir şekilde düzenlenmişti. Daha sonra hakkımda "*aramanın ciddiyetini bozacak şekilde sözler sarf etmekten*" ve görevli memura hakaretten bir ay görüş yasağı verdiler. 2. müdür bu hücreye delileri ve aramaya engel olanları atıklarını söyledi. İkisi aynı şey demek ki! Hücreye atılırken hakaret ettiler, boğazımı sıktılar, tekmelediler. Doktoru çağırdım, acilse geleyim diye gardiyanla haber gönderdi.

Beni öldür, dayanamıyorum

SİNAN TÖKÜ:

Küçükarmutlu'ya saldırıda tutuklandım ve 3 yıl Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'nde kaldım. Girişte, zorla çırılçıplak soyula-

rak arandıktan sonra üzerinde 'tecrit odası' yazılan yere konuldum. Ayakta sayım dayatması, sıraya sokmaya çalışma... Üç günlük tecrit odasında bu dayatmalar, yer yer sağa sola, duvarlara çarpmalar sonunda hücreye konuldum. Kısa süre sonra görüş mesafesinin kısa olmasından kaynaklı Mayıs 2001'de gözlerimden rahatsızlandım. 2003 Ağustos'una kadar defalarca revire çıkıp hastaneye sevk olmaya çalıştım, ancak 1 yıl boyunca muayene edilmeksizin sadece beni dinleyip ilaç yazdı doktor. Sevk olabildikten sonra gözlerimde aşırı yanma, kanlanma bulanık görme, uzağı görememe ve 60 derece kayma olduğu ortaya çıktı.

Sessiz ortamdan kaynaklı

kulaklarımda aşırı bir çınlama oluyordu. O anı tasfir etmek çok zor. Sanki basınç tutulmuş, bir uğultu, çınlama ve her gün bunu yaşamak, artık öyle bir dereceye varıyor ki, haykırmak, çığlık atıp rahatlamak istiyorsunuz. F tipi hücrelerini inşa edenlerin de sizden istedikleri odur.

Yan hücrede kalan arkadaşımın okuma yazması yoktu, dolayısıyla daha zordu onlar için. Arkadaş önce kulaklarının çınladığını sonra çocuk sesi, ağıt sesi duyduğunu söylemeye başladı. Gün geçtikçe rahatsızlığı boyutlandı. Krize girmeye başladı. Aramızda 5 metre yüksekliğinde 20 santim kalınlığında bir duvar vardı. En sevdiğiniz insanı, çocuğunuzu gözünüzün önüne getirip öyle

düşünmenizi isterim... Krize girip ağlıyor, yanında kalan dayısına yalvarıyor ve çığlıkları duyuluyordu; "dayı beni öldür artık dayanamıyorum" diye. Saatlerce haykırış ve o an hiçbir şey yapamamanın verdiği çaresizlik... Duvarları yıkmak bir çift tatlı söz, avutucu iki kelime söylemeyi ne çok istiyorsunuz, anlatamam. Ama yasak, dayanışma yok, yaraya merhem olma yok.

3 yıl sonra tahliye olduğumda tanıyan arkadaşlarımın ilk gözüne çarpan yürümem oldu. Düşecekmiş, dengemi yitirecekmişim gibi oluyordu. Tahliye olduğumda uzun uzun sohbetler etmeyi, yaşananları anmayı hayal ederdim. Ama çıktığımda konuşamadım. Ne konuşacağımızı bilemedim.

ABDİ İPEKÇİ DİRENİŞİ SÜRÜYOR!

Jeoloji Mühendisleri ve Halkevi'nden Ziyaret

14 aydır Abdi İpekçi Parkı'nda oturma eylemi yapan TAYAD'lılar büyük direnişin sesi olmaya devam ediyor. Aileler geçtiğimiz hafta da çeşitli kurumlar tarafından ziyaret edildi. Tecriti ve yaşadıkları sorunları anlatan TAYAD'lılar, ölümler ve tecrit konusunda daha duyarlı olunmasını istediler.

21 Aralık günü TAYAD'lıların ziyaretçisi Jeoloji Mühendisleri Odası'ndan 6 kişilik bir heyet, aralarında oda başkanının da bulunduğu heyet, önce ailelerden özür diledi. Daha önce ve daha sık ziyaret etmeleri gerektiğini söylediler. Parkta bulunan TAYAD'lı Ali Sinan Çağlar da herkesin tecrite karşı mücadele etmesi gerektiğini belirtti. Bu konuda herkesin yapabileceği şeyler olduğunu söyleyen Çağlar, "meslek içi yayınlarınızda, odanızın bülteninde yer vermeniz bile tecrite karşı yükseltilmiş bir ses olacaktır" dedi. JMO yöneticileri başarı dilekleriyle ziyareti bitirdiler.

24 Aralık günü ise Halkevleri'nden 10 kişilik bir grup TAYAD'lıları ziyaret etti. Grup adına konuşan Ender Büyükçulha, ailelerin direnişine

saygı duyduklarını belirtti. Genel olarak ailelerin geldikleri günden bu yana yaşadıkları konusunda bilgi alan Halkevçiler TAYAD'lılara getirdikleri çiçekleri vererek başarı dilediler.

Türban Mağdurlarına Polis Saldırısı

Parkta eylem yapan türban mağdurları ise 28 Aralık günü polisin keyfi saldırısına uğradılar. Geldikleri günden bu yana topladıkları imzaları Meclis'e götürmek üzere yaklaşık 50 kişi parkta toplandı. Yürümek isteyen kitlenin önü polis tarafından kesildi. Yürümekte kararlı olduklarını belirten kitleyi ablukaya alan polis, hemen ardından da 4'ü erkek olan eylemcileri gözaltına aldı.

Ecevit ODTÜ'de Protesto Edildi

19 Aralık katliamcıları gittikleri her yerde bu öfkeyle ve gerçeklerle karşılaşacaklar

Geçtiğimiz haftalarda gençlik tarafından protesto edilen Sami Türk'ün ardından, Ecevit de ODTÜ'lülerin "Katil Ecevit" sloganlarına hedef oldu.

Sosyal Demokrasi Topluluğu tarafından düzenlenen 'Türkiye'de Demokratik Solun Serüveni' konulu söyleşi için ODTÜ'ye giden Bülent Ecevit Gençlik Federasyonlu öğrencilerin öfkesiyle karşılaştı.

'Elinizde kan var'

Ecevit'in konuşması sırasında, Gençlik Derneği üyesi İlhan Kaya, yazılı olarak "19-22 Aralık 2000'de devlet tarafından kimyasal silahlarla 28 devrimci tutsağın katledilmesinin demokراسiyle, solla nasıl bağdaştırılabileceğini" sordu.

Soru yok sayılmak istendi. Bunun üzerine ayağa kalkan İlhan Kaya, sözlü olarak sorusunu yineledi. İktidarı döneminde 100'e yakın insanın F tiplerindeki tecritten dolayı yaşamını yitirdiğini söyleyen Kaya, "elinizde kan var" dedi.

'Bir ayağı çukurda', hala yalanla yaşıyor

Bu tepki üzerine, paneli yöneten kişi, yazılı soruyu okumak zorunda kaldı.

Ecevit soruya verdiği cevapta; "devletin kimseyi öldürmediği, gençlerin birbirini öldürdüğü" yalanını yineledi. Ortaya çıkan bunca gerçeğe karşın, arsızca yalan söylemeyi ancak "büyük devlet tecrübesine sahip olanlar" becerebilirdi. Ancak, Gençlik Dernekli öğrenciler bu yalanını da yüzüne vurarak teşhir ettiler.

Yalancılığın şerefsizlik olduğunu haykıran öğrenci, "devlet kuşatıp katletti, Adli Tıp Kurumu her şeyi söylüyor" şeklinde konuştu. Bu sırada salonda bulunan diğer Ankara Gençlik Derneği üyesi öğrenciler ayağa kalkarak, "Katil Ecevit ODTÜ'den Defol" sloganlarıyla salonu terk ettiler.

Protestonun ardından Ecevit, iktidarlara dönemindeki en büyük hizmetlerinden birinin,

"cezaevlerinde barışın sağlanması" olduğunu anlattı. **Büyük hizmete bakın; 118 ölü!**

20 Aralık sabahı, bu kadar ölüyü nasıl değerlendiriyorsunuz sorusuna, "siz sonuca bakın" diye arsızca cevap veren Ecevit, aynı katliamcı ruhla yaşıyor hala. İşbirlikçi burjuvazi ve emperyalist tekeller kuşkusuz çok minnettar bu büyük hizmetten. Ama işlerine yaramadığında da paçavra gibi böyle bir kenara atarlar.

Türkiye halkı ise asla affetmeyecek. 19 Aralık katliamcıları adım attıkları her yerde gerçeklerle ve yüreklerde bir volkan gibi kaynayan büyük öfkeyle karşılaşacaklar.

Bu arada, "hapishaneler sorununu çözmeden IMF programını uygulayamayız" diyerek katliam yapan Ecevit, Gençlik Derneklileri'nin, IMF için nasıl çalıştıklarını, Clinton'un önünde nasıl el pençe divan durduğunu hatırlatan sorularına da cevap vermedi.

Sürgün Sevke İşkenceli Karşılama

Geçen hafta dergimizde duyurduğumuz, Sadık Türk isimli tutsağın Sincan F Tipi'nden Bolu F Tipi'ne sürgün sevk edilmesi ile ilgili olarak elimize geçen ayrıntıları duyurmaya devam ediyoruz.

17 Aralık'ta Murat Güneş ve Kenan Özyürek

Aman! F Tiplerindeki 'Sessiz İmha' Duyulmasın

Hapishanelerde tutsakların tedavilerinin çeşitli biçimlerde engellendiği biliniyor. TAYAD'ın bu uygulamaları deşifre etmesine karşı hapishane idareleri de sansüre ağırlık verdiler.

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklardan Tigin Öztürk, Bayram Saz ve Ali Kaplan'ın avukatlarına gönderdikleri, sağlık koşulları ile ilgili mektuba el konularak imha edildi.

isimli tutuklularla birlikte sevk edilen Sadık Türk, bu sürgünün nedenini sorduğunda, sürgünlerin hapishaneler politikasının bir parçası olduğu, "sen eski mahkumsun bilirsin" cevabıyla itiraf edildi. Tutsaklar Bolu F Tipi'ne girişlerinde, yine faşizmin hapishanelerinin vazgeçilmez uygulamalarından olan "hoşgeldin" işkencesine maruz kaldı. Çırlıçıplak soyularak dövüldüler. Türk, sürgün sırasında da askerlerin postallarla üzerine çıkarak tepinmesi gibi işkencelere maruz kaldı.

Yaşadıkları ile ilgili olarak rapor alan ve suç duyurusunda bulunan tutsaklar, bu keyfi sürgünü protesto etmek için açlık grevine başladılar.

Halen **tek kişilik hücrede** tutulan Sadık Türk'e, yanında getirdiği kitapları da verilmedi. Hapishane idaresi, Türk'ün kitaplarını istemesi üzerine, "Adalet Bakanlığı'na soralım onaylarsa..." cevabı verdi. Kim hangi kitapları okuyabilir, bakanlık uygun bulmalı ilk önce; cunta uygulamalarına, tecrit mantığına çok uygun!

HALKIMA

(Ölüm Orucuna başladığı gün yazdığı mektup)

20 Ekim 2000'i gösterdiğinde tarihler, bir adım öne çıktı 1. Ekipler. Her adım ölüme yolculuğun ilk adımıydı.

Evet, ölüm... O 'bilinmeyen'e, o 'son'a atıyorlardı adımlarını... Peki yoldaşlarından mı bezmişlerdi, 'yetsin artık' mı diyorlardı? Yoksa sevmiyorlar mıydı yaşamı?

Hayır, hiçbirisi değildi onları ölüme yolculuğa çıkaran. Onlar kadar yaşamayı seven, onlar kadar umut dolu, umut saçan, onlar kadar sevgi dolu insanlar yoktu belki yeryüzünde daha...

Peki niye ölüm?

Çünkü karşılarında iki seçenek yoktu. Tek bir seçenek vardı ya ölüm, ya ölüm.

Biri onurluca, diğeri onursuzca...

Biri direnerek... Diğeri teslim olarak...

Teslimiyet; Anadolu'da daha beter bir ölümdür. Çünkü inançlarına, şerefine, haysiyetine uzanan elleri boynu bükük kabulleniş vardır teslimiyette. Teslimiyet tam da bunun için bir seçenek değildi. Malum ölüm kılığına bürünmüştü zulüm; yine kendimiz biçecektik kefenlerimizi o halde. Bunun içinde 20 Ekim 2000'deki ilk adım!

Bugün 11. adımı attık. Ve ben de, benden önceki 115 yoldaşım gibi teslimiyeti bir seçenek olarak görmedim asla. F tiplerinde yaşadım dört yıla yakın bir süre. 115 yoldaşımı yüreğim kan ağlayarak uğurladım, bir damla yaş süzülmeden gözlerimden. Sıramı bekledim. Ve 11. adımı 'tam da sırası' diyerek attım.

F tipleriyle amaçlanan sadece bizlerin tecriti de-

ğil. Ki bu bile ölümü yeğlemeye fazlasıyla yeter. Hayır: 'F tipi bir devlet politikasıdır.' Bugünün Adalet Bakanı ve hükümet sözcüsünün de dile getirdiği gibi bir devlet politikası! Devlet politikası demek, bir politikayı hayatın her alanında uygulamak demektir... Tecritin hayatın her alanına uygulanan halini yaşıyoruz bugün.

Komşun açsa bakmayacaksın. Zaten ekonomik durum o hale gelmiş ki bakmak istesen bile bakamıyorsun... İşten çıkarılmalara, sen çalışıyorsan bakmayacaksın. Baktığında senin de işinden olma tehdidiyle çalışıyorsun çünkü en nihayetinde... Maaş zammı istemeyeceksin, işin olduğuna dua edeceksin... Ve bu liste uzayıp gider böyle.. F tipi yaşamdır asıl dayatılmak istenen. Avrupa tipi yani bir anlamda. Oysa bu tip uymaz bize, Anadolu'ya...

Yüzyıllardan beri Anadolu halkları paylaşır varını-yoğunu, derdini-tasasını, sevincini-hüznünü birbiriyle... Ve kuşaktan kuşağa bu gelenekle yetmiştir Anadolu insanı... Bugün bu geleneğe saldırıdır F tipi yaşam dayatması...

Karşı çıktık-çıktırıyoruz buna. Çünkü biz Anadolu'nun evlatlarıyız.

Halkım;

Bugün bedenimi ölüme yatırdım. Bunu birçoğunuz bilmeyecek bile. Ve hatta ölümümü bile duymayacaksınız belki... Olsun!.. Biliyorum ama ben, bu sevgisizliğinizden değil, bilgisizliğinizden... Bunun için de huzurluyum ben. Ölüme yürürken de, ölümü kucaklarken de böyle olacağım. Çünkü Anadolu insanı bırakmaz hiçbir "ah"ı yerde...

Halkım;

SİZİ ÖLESİYE SEVİYORUM!

Sevgi ve bağlılıkla

25 Temmuz 2004/ Sergül Albayrak

"Devrimciliğimin nedeni, Anadolu halklarının özgürlüğüdür"

(Özgeçmiş Yazısından)

Ben Parti Cephe'li olmayı yeğledim. Doğrudur; zorlukları vardı yaşadığımız dünyada devrimciliğin. Ama sosyalizmin kuruluşu ancak böyle mümkündü. Ve ben görmesem de sosyalizmin kurulmasını, hak ediyor Anadolu halkları. Ve ben bu uğurda kendimi feda etmeye hazırım. Feda edeceğim. Devrimciliğimin nedenini tek bir kelime ile özetlersem; Anadolu halklarının özgürlüğü için diyorum.

Son olarak; Parti Cephe'li, önderimi, yoldaşlarımı ve halkımı çok ama çok SEVİYORUM diyorum. Feda olsun canım diyorum bütün şehitlerimiz gibi. Ve onlara ulaşacağım. Çünkü bunu istiyorum. Ve biliyorum ki istemek gerekiyor başarmak için. Başaracağım. Gücüm kollarımda değil beynimde olacak...

11 Temmuz 2004/ Sevgilerimle Sergül H. Albayrak

HALKIMA

(Sergül Albayrak, çakmağı çakmadan biraz önce yazdı bu mektubu... Son bir kez seslendi halkına...)

HALKIMA

F tiplerinde 5 yıldır süren bir direniş var.

Ve bu direnişte 5 yıldır ölüm orucu ve fedaeylemlerinde 117 insan öldü.

Duyurmaya çalıştık sesimizi!

Sansür çıktı karşımıza!

5 yıldır niye ölüyoruz?

Çünkü TECRİT te tutuluyoruz,

TECRİT beyin ölümüdür. Devlet beynimizi öldürerek bizi teslim almaya çalıştı. Her seferinde ölüm oruçlarında ölecek, fedalarda yanarak, 19 Aralıklarda yakılıp katledilerek karşı çıktık buna. Teslim olmadık, çünkü biz bu vatani ölesiye sevdik, ölesiye.

Teslim olmadık, çünkü biz bu halkı, evet sizi, ölesiye sevdik.

İstemedik vatanımız parsel parsel Amerikalara, Avrupalara satılsın.

İstemedik halkımız açlığa, yoksulluğa mahkum olsun.

Bunun için direndik. Bunun için ölüyorum.

Halkımız; SİZİN İÇİN ÖLÜYORUZ!

Ben de bunun için, bugün FEDA eylemi yapıyorum, çünkü sizi ölesiye seviyorum.

Halkımız, sorun araştırın Tecrit ne?

Sorun araştırın bu gencecik insanlar niye ölüyor?

Hesabımızı sorun bu devletten.

Çünkü sorumlusu bu devlettir.

SİZİ ÖLESİYE SEVİYORUM HALKIMIZ!

Türkü Lazı Çerkezi Kürdü Gürcüsüyle

Sünnisi Alevisiyle...

Tüm milliyetlerden, tüm mezheplerden
hepiniz için ölüyorum ben.

26 Aralık 2004

Sergül H. Albayrak

Yoldaşlarıma

(Feda eylemini gerçekleştirdiği gün yazdı bu mektubu da. Bu mektup bir veda değil, bir bayrak devriydi yoldaşlarına...)

Yoldaşlarıma,

"Sizi çok seviyorum!"

Bu ilk sözümken, bugün sona da alıyorum.

Yoldaşlar,

Feda eylemi yapacağım için mutluyum.

Mutluluk; evet devrimcilik benim için hep bu anlamı taşıdı. Düştüğüm zamanlar oldu, hep partimi buldum yanıbaşımda. Ve tam da bunun için doya doya yaşadım ben mutluluğu sizlerle. **Bugün bu mutluluğu sonsuzluğa taşıyacağımı bilerek çakacağım çakmağımı.** Ve Fidan olacak yanıbaşımda. Fidan'la bütünleşecek, Fidanlarımıza kavuşacağım.

Bir rüya görmüş, Gülnihal'imize anlata-

mamıştım zamanında. Kızılay'ın ortasında Gülnihal feda eylemi yapıyordu. Ve gökyüzünden çiçekler yağıyordu. Etrafında şehitlerimizin hepsi, bizler vardık. Bugün bu rüyamı kendim gerçekleştirecek olmak bambaşka bir duygu. Bambaşka bir mutluluk...

Yoldaşlar, vedalarda biliyorsunuz çok şey söylenmek istenir, ama sözler boğaza dizilir. Kalem yazmaz oldu diyeyim ben, siz anlayın. Ki biliyorsunuz, benimkisi bir veda değil. Çünkü biliyorum yüreklerinizde yaşayacağım. İşte bunun için daha fazla yazma gereği duymuyorum.

SİZİ ÇOOOOK SEVİYORUM! demekten başka... Sevgimle..

26 Aralık 2004

Sergül H. Albayrak

Sergül Albayrak'tan Avrupa Birliği'ne

26 Aralık 2004 tarihinde, İstanbul'un göbeğinde, Taksim Meydanı'nda bedeni ateşe verdikten sonra, kaldırıldığı hastanede 28 Aralık'ta şehit düşen Sergül Albayrak bir ölüm orucu direnişçisiydi. Hapishaneden daha henüz tahliye olmuştu. Yıllarca Avrupa'da yaşayan, Avrupa'yı, Avrupa kültürünü çok iyi tanıyan Sergül Albayrak, tahliye olmadan kısa süre önce Avrupa Birliği'ne seslenen bir yazı yazdı.

Uşak Hapishanesi'ndeki tutuklu ve hükümlüler tarafından hazırlanan 'Zeybek Ateşi' isimli derginin, 6 Aralık 2004 tarihli, 66. sayısında yer alan bu yazıda, Avrupa Birliği'ne sesleniyordu Sergül. Ölüm orucundaki bir direnişçi olarak Avrupa Birliği'nin F tipi hapishanelere verdiği desteği sorguluyor, demokratikleşme aldatmacalarına karşı 'yalan söylüyorsunuz' diye haykırıyordu.

Bu haykırış ölüm döşeğindeki bir insanın haykırışıdır. Bu haykırış Avrupa katliamında, tecrite karşı direnişte canını veren bir genç kızın haykırışıdır.

Sergül Albayrak'ın yazısını Türkiye ve Avrupa kamuoyuna sunuyoruz:

29 Aralık 2004

TAYAD'lı Aileler

“117 İnsanın Öldüğü Bir Uygulamayı ‘Demokrasi’ Adına Nasıl Pazarladınız; VERİN HESABINIZI!”

Sayı 139

28

2 Ocak
2005

Evet, size sesleniyorum. Siz, Belçika'nın bildiğim o şehrinde, bildiğim o binasında, bildiğim o salonunda oturan “beyefendi” ve “hanımefendilerine” sesleniyorum.

Bildiğim dedim, çünkü bir zamanlar, ben de bu şaşıaali görkemimize, lafazanlık abidesi konuşmalarınıza hayrandım. Ama bugün, bulduğunuz o ortamın, yaptığınız o konuşmaların boş, bomboş olduğunu bilmek benim gücüm.

Evet size sesleniyorum. Avrupa'nın hanımefendi ve beyefendilerine. Ve biliyorum, bu seslenişimden rahatsız olacaksınız. Olun! Olun, çünkü siz o rahat koltuklarınızda, tumturaklı sözlerle konuşurken, Türkiye'de sizin de ortak olduğunuz bir katliam, tüm pervasızlığıyla sürüyor. Ve bu katliamın sorumluluğundan susarak, yalan beyanları alt alta sıralayarak kurtulamazsınız. Tarih buna izin vermeyecek. Avrupa halkları buna izin vermeyecektir.

Evet, ben şaşıaali sözlerle, kasıla kasıla -hani bir iş yapıyor edasıyla- açıkladığınız AB İlerleme Raporu'nda hapishanelerle ilgili bölümde “yok” dediklerinizden biriyim. Ben, 25 Temmuz 2004'te ölüm orucuna başlayan, bugün 132. gününde olan bir direnişçiyim.

YALAN SÖYLÜYORSUNUZ!

Çünkü gerçeği açıklamaktan korkuyorsunuz!

Gerçekler ne kadar gizli kalabilir? Bunu düşündünüz mü?

Ben Uşak Hapishanesi'nde bulunuyorum. Uşak Hapishanesi, Avrupa Birliği'nin cezaevleriyle ilgilenen komisyonunun seçtiği pilot hapishane. Ama Avrupa Birliği'nin İlerleme Raporu'nda her ay sektirmeden incelediği pilot hapishanesinde bulunan, ölüm orucunu sürdüren insandan “haberi yok”. **Kimi kandırmaya çalışıyorsunuz?** Ama elbette, bilgi sahibi olmak ilgilenecek ilgili bir konudur. Gelen heyetler “kurs” adı altında yıllarca çalıştırılan kadın ve erkek tutukluların, bu emekleri karşılığında tek kuruş almadıklarını da biliyor mu? Ve bu kadınların hangi koşullarda yaşamaya zorlandıklarından haberdar mı? Hayır! Çünkü, bir kere buna ilgi duyup, Uşak Hapishanesi hücrelerini dolaşmış, tutsaklarla sorunları hakkında **bir tek cümle konuşmuş değil.**

YALAN SÖYLÜYORSUNUZ!

Çünkü gerçeği açıklamaktan korkuyorsunuz!

“Bugün sayıları 131'i bulan kontrol komitele-ri, teftişlerine devam etmektedir” diyerek ve devamında bir takım sayılara sığınarak sunduğunuz raporunuzun üstünkörü, laf olsun diye yazıldığı o kadar belli ki... Türkiye'deki hükümetin bile aylık “dolaşmalarını” gereksiz görüp, 3 aylık süre koyduğu kurulları ölçü almanıza ne demeli?

Oysa amaç bir şeyleri değerlendirmekse, bir uygulamanın iyi mi ya da kötü mü olduğunu

açığa çıkaracak verilerin başında, o uygulamaya maruz kalanların yaşadıkları gelir. Ki bu durumda onlar tutsakların kendisidir. Ölü ve sakat sayısı buna bir açıklama getirmiyor mu?

YALAN SÖYLÜYORSUNUZ!

Çünkü gerçeği açıklamak, sizin çizmek istediğiniz Türkiye tablosuna uymuyor. Bu da aylardır süren tartışmalarla tezat oluyor. Böyle bir Türkiye'nin kendi yasalarınıza göre, aranızda yer edinmesi, isteğiniz doğrultusunda size uşaklık etmesi mümkün değil çünkü. Sizin isteğiniz R. Tayyip Erdoğan'ın her fırsatta söz ettiği 'Türkiye imajı'dır.

"Türkiye, belki de umutların yitirilmek üzere olduğu bir noktada, beklenmedik bir atağa geçerek, Avrupalı dostlarımızın ifadesiyle 'şaşırtıcı' bir değişime imza atmıştır. (...) Türkiye her türlü gelişmeye ve değişime açık olan halkının talebini yerine getirmiş, Avrupa Birliği'nin Kopenhag Kriterleri'yle belirlediği hamlelerin tümünü gerçekleştirerek uygulamaya koymuş bulunmaktadır. (...) Her türlü zeminde işkenceyi 'lanetli bir insanlık suçu' ilan ediyoruz. (...) Her türlü emeller ve basit çıkar hesaplarıyla sürekli olarak medeniyetlerin çatıştıldığı bu yorgun ve yaşlı dünyamızda, insanlığın farklı kültürel kimliklerine rağmen, ortak insani değerler etrafında birleşebildiğini gösterecek yegane adres, Türkiye'nin tam üyeliğiyle 'tamamlanmış' Avrupa Birliği olacaktır." (29 Kasım 2004, Radikal, Uluslararası Basın Enstitüsünde yaptığı konuşmadan)

Oysa yalanlarla bunu nereye kadar götüreceksiniz?

Yalan; gerçeği gizlemenin bir aracıdır. Ve siz de bu araca başvuruyorsunuz. **Ortak oluyorsunuz ölümlerimize.** Ortak olduğunuz bu katliamın hesabını vermekten de yok sayarak kurtulmaya çalışıyorsunuz.

Ama tarih ve Avrupa halkları, bu katliama ortaklığın hesabını eninde sonunda soracaktır sizden.

Bugün Erdoğan'ın kabinesinden Adalet Bakanı sıfatıyla açıklamalarda bulunan Cemil Çiçek, bugüne kadar sergilediğiniz bu tutuma dayanarak TBMM çatısı altında, her iki cümlesinden birine "AB" diye başlıyor, "onaylıyor" diye bitiriyor.

Bu YALAN deryası Avrupa halklarının gözlemini boyamaya yetmeyecektir. Evet, Avrupa'nın hanımefendileri ve beyefendileri;

Belçika'da rahat koltuklarında oturan sizler, yalanlarınızla yaşıyor ve hala o koltuklarda oturabiliyor, göbeklerinizi büyütebiliyorsunuz. Ama

her zaman şu korkuyla; "Acaba nereye kadar?" Oysa biz, 5 yıldır F tipi hapisanelerinin hücrelerine tıkmış olsak da doğru bildiğimiz yoldan dönmeyerek, baskı ve zulme ölümlerimiz pahasına boyun eğmeyerek direniyoruz. Halka veremeyecek bir hesabımız olmadığı için rahat ve huzurluyuz. Bizi halklarımızın bilincinde ebediyen yaşatacak olan bu huzurdur.

SİZLER, Belçika'nın o bildiğim kentinde, o bildiğim, tanıdığım binasında yalana gömülenler, ne Anadolu halklarının ne de Avrupa halklarının şu sorusundan kaçamayacaksınız;

"117 İNSANIN ÖLDÜĞÜ, 600'ÜN ÜZERİNDE İNSANIN SAKAT BIRAKILDIĞI BİR UYGULAMAYI 'DEMOKRASİ' ADINA NASIL PAZARLADINIZ; VERİN HESABINIZI!"

11. Ölüm Orucu Ekibi Direnişçisi Sergül Albayrak

Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun

.... Sergül ALBAYRAK, "Tecrite Son!" yazılı bir döviz açarak bedenini ateşe verdi. Sergül ALBAYRAK'ın katili tecrit politikasının mimarı olan **Avrupa Birliği**, bu politikayı ısrarla uygulayan **AKP İktidarı** başta olmak üzere, tecritin savunucuları ve sansürle gerçekleri gizleyen **medyadır**.

26 yaşında gencecik bedenini ateşe verirken, tek bir amacı, talebi vardı: **TECRİTİN KALDIRILMASI!**

Tecrit sadece F tipindeki devrimci tutuklu ve hükümlüleri teslim alıp, inançlarından, düşüncelerinden soyundurmak için uygulanmıyor. Tecrit, siyasi iktidarın baskı ve hak gasplarına, emperyalizmin çıkarları için ülkemizde ve dünyada halkların kanının dökülmesine ve adaletsizliklere karşı çıkan herkesi susturmak için uygulanıyor. Sergül, ne dört duvar arasındaki tutuklu ve hükümlülerin ne de tüm ezilen dünya halklarının teslim alınamayacağını haykırdı.

SORUYORUZ! Tecrit politikasını savunanlar ve sansürleri, suskunluklarıyla tecritin can almasına ortak olanlar bundan önceki 117 insanın ölümünde olduğu gibi yine yalanlarıyla, suskunluklarıyla tecritin suç ortağı olmaya devam edecekler mi?

Sergül'ün "Tecrite Son" çığlığına sessiz klanlara soruyoruz: Sesinizi yükseltmeniz, tecrit politikasına karşı çıkmanız için daha kaç insanın diri diri yakılmasını, bomba ve kurşun sağanaklarıyla katledilmesini ya da açlıktan gün gün eriyerek, bedenlerini tutuşturarak ölmesini bekleyeceksiniz?

TAYAD'LI AİLELER

AKP'den AB'ye 'Kargaları Güldüren' Nota

AKP zorda; Ne Brüksel'de söylenen yalanlar, ne burjuva medyanın "rest çektik, zafer kazandık, Avrupa devrimi" manşetleri, ne de Brüksel dönüşü Kızılay'da yapılan "zafer kutlaması" AB'ye teslimiyeti gizlemeye yetmedi.

17 Aralık'ta Brüksel'de imzaladıkları metnin bir "zafer" olmadığını kendileri itiraf ettiler.

Nasıl mı?

AKP'nin 25 Aralık'ta AB'ye verdiği "nota"yla!

18 Aralık'ta "zafer" manşetleri atan burjuva basın, 26 Aralık'ta **"Türkiye'den AB'ye 17 Aralık notası"** diye yazıyordu.

Haberin devamında ise şu ayrıntılar vardı:

"*AKP hükümeti, AB Komisyonu'na yazılı bir nota vererek, ayrımcılık yapıldığını ve kalıcı kısıtlamaların kabul edilmeyeceğini bildirdi. Notada, 'serbest dolaşımın AB'nin temel ilkelerinden birisi olduğu' vurgulandı.*" (Hürriyet, 26 Aralık 2004)

Ne oldu sizin "Brüksel zaferi"niz? Tayyip Erdoğan'ın "fatih"liği nerede kaldı?

Nota verilen konular, dergimizin önceki sayısında yazılan gerçeklerdir. 17 Aralık metinleri, Avrupa emperyalizminin Türkiye'yi sadece bir **"pazar"** olarak görmesinin ifadesidir. AKP de uysal bir işbirlikçi olarak tüm dayatmaları kabul etmiştir. AB üyesi başka yeni-sömürge ülkelerin kısmen sahip olduğu hakların bile tanınmadığı anlaşmalar imzalanmıştır.

Verilen notada **"Müzakerelerin Çerçevesi başlığını taşıyan 23. paragrafın kabul edilmeyeceği"** belirtilmiştir.

Sen yüz kişilik heyetle gitmişsin oraya; önüne gelen belgeleri uzmanlarına inceletmişsin, güya da "sıkı" pazarlıklar yapmışsin, hatta bir ara **"masadan kalkarım ha"** diye de rest çekmişsin.

Peki bu nota ne o zaman?

Yoksa Brüksel'de sözkonusu belgeleri imzalamanız için boğazınıza bıçak mı dayamışlardı? Belki de gerçekten böyleydi; çünkü Tayyip **"masadan kalkarım ha"** dediğinde, emperyalist efendilerin **"kalkarsan, on yıl oturamazsın"** deyip rest çekmesi, boğazına bıçak dayanmasından farksızdı değil mi!

AKP, o masaya oturamazsa, ülkedeki iktidar

koltuğundan da olacağını çok iyi biliyordu. Bu yüzden AB'nin tüm dayatmalarını kabul ettiler.

AKP hükümeti tarafından yapılan açıklamaya göre, notada, **"Müzakerelerin Çerçevesi" başlığını taşıyan 23. paragrafın kabul edilmeyeceği ve Ankara'nın bu tutumunda bir değişikliğe gitmeyeceği bildirildi.**

Gider gider. Değiştirir.

Çünkü AKP (ve oligarşinin merkezi olarak Ankara) kuyruğunu emperyalistlere öylesine kaptırmıştır ki, emperyalistler nereye çekerse, oraya gitmek zorundadırlar.

Hatırlanacağı gibi, 17 Aralık'taki görüşmelerin bir yerinde, AB dayatmaları karşısında Tayyip Erdoğan'ın arkasındaki heyete dönüp **"Arkadaşlar biz bu kadar güçsüz bir ülke miyiz?"** diye sorduğu rivayet olunmuştur. Arkadaki yalakalar korusu da **"haşa, biz büyük devletiz"** diye cevap vermiş ve heyet masadan kalkmıştı. Sonrası malum. Kuzu kuzu o masaya döndüler. Fakat söylenen söz anlamlıdır yine de; **"büyük devlet"** propagandasını çok seven oligarşinin devletin ne kadar güçsüz, kof olduğu ortaya çıkmıştır. Ekono-mide, siyasette, askeri alanda emperyalizme bu kadar göbeğinden bağlı bir ülkenin hiçbir gücü yoktur.

Oligarşinin sözcülerinin "Büyük Türkiye"den, "güçlü devlet"ten anladıkları, halkını susturan, emperyalistlerin yedeğinde komşu halklara karşı askeri gücünü tehdit olarak kullanan bir Türkiye'dir. Bu Türkiye, emperyalistler karşısında aciz, güçsüz, çaresizdir.

AKP, bu haline bakmadan AB'ye "nota" vermiş! Kim dinler sizi? Niye dinlesin?

Türkiye, IMF'nin, hatta bir tekeli spekülâtörün istediği gün krize yuvarlayabileceği, ordusunun emperyalizmin izni olmadan tek kurşun atamayacağı, meclisinin emperyalizmin onayı olmayan tek yasayı çıkaramayacağı bir ülke durumundadır. Ve "AB'ye üyelik" bu tabloyu değiştirmeyecek, tam tersine pekiştirecektir. İşte bunun için devrimciler **"Ne Amerika, Ne Avrupa, Bağımsız Türkiye"** diyorlar.

Emperyalizme bağımlı yeni-sömürge Türkiye, güçsüzdür, halkı yoksul, zulüm altında, toprakları emperyalistlerin çiftliğidir. Böyle bir Türkiye, hangi emperyalistin uydusu olursa olsun, halk için refah, özgürlük sözkonusu olmaz. **Güçlü Türkiye**, bağımsız, demokratik bir Türkiye'dir; halkın refahı, özgürlükleri böyle bir Türkiye'de mümkündür. Amerikan ve Avrupa emperyalizmine bağımlı bir Türkiye'de değil.

“Anavatan”ı satanlar, “Yavruvatan”ı haydi haydi satarlar!

satıcılığında da, AB’ci-likte de öteki AKP’liler-den hiç de geride kalmadığı görülüyordu.

Arınç’a göre de Brüksel’de alınan netice

“başarı”ydı. “*Vay vatan millet elden gidiyor*” denilmesini eleştiren Arınç, “*Elinde ne var senin kardeşim, ne kalmış senin elinde?*” diyerek sözlerini şöyle tamamlıyordu: “*Akıllı olmaya ihtiyaç var. Vatansever dediğin insan aklını kullanan insandır.*” Demek ki “akıllı vatanseverlik”, AB önünde boyun eğmektir.

Arınç aynı konuşmada bir itirafta da bulunuyordu; “*KKTC ilan edilmiş, ama el altından da 'Aman sakın kimse bunu tanımasın. Biz eninde sonunda Rumlar'la tekrar bir araya geleceğiz' denmedi mi?*”

Egemen sınıflar böyledir; halkı Kıbrıs diye şovenizmle kışkırtırken, onlar kapalı kapılar ardında başka hesaplar yaparlar.

Arınçlar, Koçlar, şimdi Denктаş’tan da, KKTC’de kurtulmalıyız diyorlar. Bir zamanlar Kıbrıs, Kıbrıs diye şovenizmi kışkırtanlar da başkaları değildi. Denктаş’ı kullandılar, şimdi bir kenara atıyorlar. Kıbrıs’ı kullandılar, şimdi kurtulmak istiyorlar.

Lafa gelince, “*biz orada kan döktük*” diyenler, dökülen kanı birkaç milyar dolarlık kredi karşılığında unuttururlar. “**Mehmetçik kanı**”ndan çok ne var ki, gerekirse yine dökülür! Koçlar’ın, Arınçlar’ın umurunda mı?

Hani Kibris “yavru vatan”ınızdı?
Dünün şovenizm kışkırtıcıları bugün “ver kurtul”cu oldu!

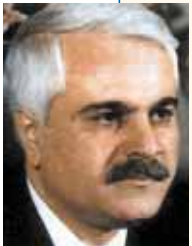

Tayyip’in Brüksel yalanlarından biri de Kıbrıs konusundadır. 3 Ekim 2005’ten yani müzakerelerin başlamasından önce Kıbrıs’ı tanıma sözü vermişlerdir. Şimdi sıra “kamuoyunu” buna hazırlamaktadır. Başbakan Tayyip Erdoğan’ın, TBMM Başkanı Bülent Arınç’ın ve tekelci patronlardan Rahmi Koç’un geçen hafta yaptığı açıklamalar, bu “alıştırma”nın bir parçasıdır.

Başbakan Tayyip Erdoğan Suriye ziyareti için yola çıkarken ortaya “*Kıbrıs’ta çözüm aniden gelebilir*” diye bir söz attı.

Rahmi Koç, lüks yatı ve hizmetçileriyle çıktığı dünya turuna ara verdiği günlerde “**Kıbrıs Türkiye’nin önünü tıkadı**” diyerek, artık Kıbrıs’tan kurtulmak gerektiğini söyledi.

Koroya son olarak AKP’nin en islamcı(!), en muhafazakar(!) ismi Bülent Arınç katıldı. Arınç’ın 22 Aralık’ta Ankara Ticaret Odası tarafından düzenlenen toplantıda yaptığı konuşmada, vatan

İşte 19 Aralık’ın kararını alanlardan biri Hem ‘milliyetçi’, hem yalancı, hem soyguncu!

Koray Aydın, DSP-MHP-ANAP hükümetinin Bayındırlık ve İskân Bakanı’ydı. Yüce Divan, *gelir artışını açıklayamadığı* ve malvarlığını *kaçırma ihtimali* olduğu gerekçesiyle Koray Aydın’ın malvarlığını dondurma kararı aldı.

Aydın’ın el konulan parası **2 milyon 320 bin dolar ve 2 milyon 317 bin mark**. “Taşınmaz mallarını” ise burada sıralamamız mümkün değil, çünkü en kısa haliyle ifade edilse bile, en az yarım sayfa tutan bir liste bu.

Aydın’ın 5 yıllık süredeki tüm geliri **39 milyar**di; bu süredeki mal varlığı artışı ise **1 trilyon 797 milyar**! Aradaki farka bakın. 39 milyar geliri var, 1 trilyon 797 milyar “tasarruf” etmiş. Soygunun büyüklüğüne bakın.

“Görevi kötüye kullanmak”, “ihaleye fesat

karıştırmak”, “*haksız mal edinmek*”ten yargılanması istenen Aydın, bizzat **Alparslan Türkeş** tarafından siyasete sokulan, MHP Genel Sekreterliğine kadar da yükselen bir isim.

Aydın “köşeyi” 17 Ağustos depreminden sonra döndü. Kurduğu inşaat şirketiyle ihaleler aldı, ihale alan şirketlere malzeme satışı yaptı. “**Nerde bu devlet?**” deniyordu o zaman. Nerde olduklarının cevabı işte bu.

Hatırlanacaktır; bu hükümet “dürüst” hükümetti. İşte en “dürüst”ü bu! Düzen iktidarı olup da soymayan var mı?

Peki bugün yolsuzlukların üzerine mi gidiliyor? Ne gezer? Koray Aydın’ın devri bitti. Me-sele sadece bu. Şimdi sıra **AKP’nin Koray Aydın’larında**. Devir onların devri. Şimdi onlar soy-yacak, onlar hortumlayacak, onlar istifleyecek!

Faşizmin yüzüne Avrupa Birliği maskesi tutmuyor İŞTE BU YÜZDEN DÜZEN DEĞİŞMELİ

☛ “Devlet yap dedi yaptım, yine yaparım” diyen Susurlukçu generaller

☛ Gittiği yerde toplu mezarlar, kayıplar yaratan, ordunun anlı şanlı ‘Paşaları’

☛ Katil JİTEM’ciye takılan ‘devlet üstün hizmet’ madalyası

☛ Süren infazlar ve katilleri aklamak için hazırlanan fezlekeler

☛ Önceden ilan edilmiş infazlar ve infaz davalarında delil incelemesi yapmayı dahi gereksiz gören yargı

DÜN değil, BUGÜN yaşıyor tüm bunlar; çünkü SUSURLUK SÜRÜYOR!

Sadece son bir hafta içinde yaşanan ya da ortaya çıkan birkaç örnek vereceğiz. Okuyun; böyle bir düzen, böyle bir devlet demokratikleşen bir devlete benziyor mu? Hatta hızını alamayan kimi reformist solcuların dile getirdiği gibi, “demokratik devrimin yaşandığı” bir ülkenin manzarası mıdır bunlar?

Veli Küçük: ‘Devlet yap dedi yaptım, yine yaparım’

Susurluk Sürdüğü İçin Susurlukçu Generaller Böyle Rahat Konuşuyor

Susurlukçu Emekli General Veli Küçük, bir röportajında, bütün Susurlukçu katillerin rahatlığı içinde “Devletime 'emredersin' deyip yaptım. Hiçbir şeyden pişman değilim” dedi. (Sabah 25 Aralık 2004)

Nedir pişman olmadığı? Bu sorunun cevabı için Küçük’ün kim olduğunu hatırlayalım.

Veli Küçük; katletmek, kaybetmek, infaz etmek, işkence yapmak üzere oluşturulan JİTEM’in kurucusu. Susurluk’un neredeyse bütün aşamalarında yer aldığı TBMM Susurluk Komisyonu raporlarına dahi geçmiş olan bir katil. Görevde olduğu süre içinde binlerce cinayet, kayıp, işkence olayının doğrudan sorumlusu. Mafyacıları, itirafçıları, MHP’li faşistleri tetikçi olarak kullandığı belgeli. Veli Küçük ortaya çıkan bütün suçlarına karşın, Genelkurmay’ın korumasındaydı ve TBMM Komisyonu’na dahi ifade vermedi. Hakkında bir tek dava dahi açılmadı. Elindeki kanla emekli olana kadar “şerefli Türk ordusunun şerefli bir generali” sıfatıyla görevini sürdürdü. Emekli olduktan sonra da, Emniyetçiler ve Eski İstanbul Valisi Erol Çakır ile bir güvenlik şirketi kurarak tekellere hizmete devam ediyor. Dün tekellerin huzuru için Susurluk’un örgütlenmesinde, halkın kanının dökülmesinde rol oynamıştı, bugün aynı hizmeti “güvenlikçi” olarak sürdürüyor.

Küçük’ün pişman olmadığı Susurluk’tur.

Mehmet Ağar’ın “her şeyi devletin zirvesinde kararlaştırdık” dediği gibi, Veli Küçük de, “devlet emretti yaptım” diyor.

Doğrudur! Susurluk devlettir; ne kimilerinin göstermek istediği gibi ‘devlet içinde yuvalanmış bir çete’, ne de ‘Ağar-Bucak-Çiller’le sınırlı bir yapı. Susurluk’ta dökülen her damla kan devlet politikasıdır.

Veli Küçük’e bu kadar rahat bir şekilde, “yine kan dökerim, kaybederim, katlederim” dedirten nedir?

Çünkü Veli Küçük biliyor ki, Susurluk devletinin korumasındadır katiller. Sadece AB’cilik aldatmacası için, demokratikleşme yalanı gereği ön plandan alındılar, ama sistemin onlara hala ihtiyacı var, halkın muhalefetine yükselmesine paralel yeni Veli Küçükler devletin emirlerini yerine getirmeye devam edecekler.

Yoksa, ne Küçük bu kadar rahat konuşabilir, ne de bu konuşmalar böyle bir gazete haberi olarak geçiştirilir. Hiçbir savcı Küçük hakkında dava açmadı, bundan sonra da açamayacaktır. Tıpkı, “Korkut Eken ne

yaptıysa bilginiz dahilinde yaptı” diyen general-
lere açılmadığı gibi.

Kaybetme politikasını uygulayan bir general

Yavuz Öztürk nereye gittiye, orada kayıplar, toplu mezarlar yarattı

Diyarbakır’ın Kulp ilçesinde ortaya çıkan ve “11 köylünün ölürölüp gömüldüğü” TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Raporu’yla da tescillenen toplu mezar olayının sorumlusu Tüm-general Yavuz Ertürk’ün başka kayıpların da sorumlusu olduğu ortaya çıktı. Ertürk’ün komutanlığını yaptığı 1993-2001 yılları arasında Bolu Komando Tugayı, 30’a yakın kişinin kaybedilmesine imza attı. 2002’de MHP’den Şırnak milletvekili aday adayı olan faşist general Ertürk yönetimindeki Bolu Komando Tugayı’nın suçlarından bazıları şöyle:

23 Eylül 1994 tarihinde Dersim’in Mirik mezarında; Hıdır Işık, Hatun Işık, Elif Işık, Yeter Işık, Düzalı Serin, Gülizar Serin ve üç yaşındaki Dilek Serin’in gözaltına alınıp kaybedilmeleri. 18 Mayıs 1994 tarihinde Diyarbakır’ın Lice İlçesi’ne bağlı Dahlezeri Mezarı’nda İkrâm ve Servet İpek’in kaybedilmesi. 24 Mayıs 1994’te Diyarbakır’ın Kulp ilçesine bağlı Çağlayan Köyü’nün Devebo-yu Mezarı’ndan gözaltına alınan 3 köylünün kaybedilmesi. Ekim 1994’te Dersim’in Sansaltık Köyü’ne bağlı Dürüt mezarında Müslüm Aydın’ın kaybedilmesi. 29 Eylül-31 Ekim 1994 tarihleri arasında Ovacık-Hozat bölgelerindeki operasyonlarda 8 kişinin benzer yöntemlerle kaybedilmesi. 2001’de Silopi’de DEHAP yöneticileri Ebubekir Deniz ile Serdar Tanış’ın kaybedilmesi.

Halen TV’lerde “askeri uzman” olarak boy gösteren Yavuz Öztürk ve Bolu Komando Tugayı, AİHM’de kesinleşmiş 5 davada suçlu bulunurken, General Yavuz Öztürk, hakkında açılan her davada, her soruşturmada Genelkurmay tarafından korunarak, emekliliğine yakın bir dönemde tümgenerallikle ödüllendirildi.

Sezer katil JİTEM’ciye madalya taktı

Takılan madalyalar, infazları, kayıplar ları sürdürme niyetinin itirafıdır

Birçok faili meçhulde adı geçen JİTEM’ci Abdülkerim Kırca da ‘Devlet Övünç Madalyası’ ile

ödüllendirildi. Katilin madalyası, Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök ve İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu’nun da katıldığı törende Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer tarafından takıldı.

JİTEM’ci Abdülkadir Aygan’ın itiraflarına göre Abdülkerim Kırca, Tüm Sağlık-Sen Diyarbakır Şubesi Başkanı Necati Aydın ile Mehmet Aydın ve Ramazan Keskin’i Silvan-Diyarbakır yolu kenarında bizzat kafalarına kurşun sıkarak öldürme, Diyarbakır’da Murat Aslan isimli kişiyi işkence ile sorguladıktan sonra Dicle Nehri kenarında öldürtüp üzerine benzin dökerek yakma gibi olaylarda doğrudan sorumlu. Bölgede görev yaptığı süre içinde JİTEM’in suçları ise sayılamayacak kadar çok.

19 Aralık katliamının ve tecrit politikasının sorumlularından Ali Suat Ertosunlar’a, katil JİTEM’cilere, döktükleri kandan dolayı madalya takan bir düzenin, “demokratikleştğini” söylemek, bu yalanlara çanak tutmak büyük suçtur. Düzen diyor ki, ben katilleri ödüllendirerek ellerini soğutmuyorum, çünkü onlara yine ihtiyacım olacak”. AB’ciler diyor ki, “yok yok! İyi kötü de olsa demokratikleşiyoruz.”

‘Polis kendini savundu, en büyük suçlu ölenler’

Kızıltepe Savcısı ölen Uğur’u suçladı. Yargı, infazların öteki ayağıdır.

12 yaşındaki Uğur ve babası Ahmet Kaymaz’ın infaz edildiği olayın fezlekesi hazırlandı. Kızıltepe Savcısı Pınar Haktanır Akkoç tarafından hazırlanan iki ayrı fezleke, infazların devlet politikası olduğunu ve yargının bu politikanın ayaklarından biri olduğunu bir kez daha gösterdi. Savcıya göre, ölenler ve Uğur’un annesi, katil polislerden daha büyük suçlu!

İlk fezleke; 4 polis hakkında dava açılması istendi. Savcı polisin “meşru müdafaa” yaptıkları belirterek aklanmalarının önünü açtı.

İkinci fezlekeye göre; ölen Ahmet ve Uğur Kaymaz ile anne Emine Kaymaz’ın “PKK milisi” oldukları belirtilerek “örgüt üyeliğinden” cezalandırılmaları istendi. Gelenek olduğu üzere, çatışmanın 12 yaşındaki Uğur’un kullandığı kaleşni-koftan ateş açılması ile başladığı ve polislerin kendilerini savundukları belirtiliyor. Ortaya çıkan bunca gerçek, tanıklar, raporlar bir yana, polisin yalanları bir yana. Hukuk, ikincisine öncelik verir her zaman. Her şey katilleri aklamak için. Düşünün ki, oğlu ve eşini kaybeden anne 15 yıl, polisler 1 yıl ceza istemiyle yargılanacak!!!

Devlet katliamlarında her zaman ölenlerin suçlu olduğu" geleneği bozulmuyor.

Van'da bir infaz daha SES üyesi öldürüldü

İnfazların devlet politikası olduğunu görmek için daha kaç infaz gerekli?

Sokaklarda; Kızıltepe infazı, Hakkari'deki çoban. Mahkemelerde; Kızıltepe iddianamesi ve İsmail Karaman davası. Kimileri, tüm bu yaşananlara karşın AKP iktidarından medet ummaya, infazları münferit olaylar gibi görmeye devam ediyor. Susurluk devleti de infazlarına devam ediyor, "yanılıyorsunuz" diyor.

26 Aralık günü, Van'da sağlık memuru olarak çalıştığı Edremit İlçesi'nden şehir merkezine gelmek üzereyken, Askeri Kontrol Noktası'nda 'dur' ihtarına uymadığı gerekçesiyle bir kişi daha infaz edildi. Öldürülen Yücel Solmaz isimli kişinin SES üyesi olduğu öğrenildi. Olayla ilgili açıklama yapan Van SES Şube Başkanı Rıdvan Çiftçi olayın cinayet olduğunu söyledi.

Planlı infazın davasında katilleri aklama çabası

İsmail Karaman davasında mahkeme ısrarla 'delil toplamayacağız' diyor

6 Temmuz 2001 tarihinde, sokak ortasında infaz edilen İsmail Karaman'ın davası 27 Aralık günü Bakırköy 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. "Adalet İstiyoruz" haykırışlarına "6 ay sonra gelin" diyen mahkeme, duruşmayı 9 Haziran 2005 tarihine erteledi.

Davanın başından beri olduğu gibi, İsmail Karaman'ın ailesinin avukatı Behiç Aşçı'nın olay yerinde keşif yapılması talebi yine reddedildi. Bir mahkeme düşünün ki, resmen "biz delil toplamayacağız" diyor. Peki neden? Çünkü amaç katillerin aklanması. Olay yeri incelemesi, varolan delillere yenisini ekleyerek planlı infazı daha da netleştirecektir.

Gerçi, normal bir hukuk işleyişinde buna da gerek yok. Bedeninden çıkan kurşunlardan 4'ünün sırtından girdiğini, çatışma olmadığını belgeleyen Adli Tıp Raporu ve polisin, İsmail'i öldüreceklerini önceden gözaltına aldığı her insana söyleyerek ilan etmesi her şeyi anlatıyor.

İnfazcılar ise hala görevlerinin başında.

Susurlukçular'ın dili ve beyni hep aynı

Çiçek, tutuklu gazeteciler için 'onlar gazeteci değil vatan haini' dedi

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, CHP Milletvekili Nail Kamacı'nın tutuklu gazetecilerle ilgili soru önergesine verdiği cevapta, "devletin ülkesine ve egemenliğine karşı suç işleyen vatan hainleri" dedi. Peki gazeteci kim? İktidara, Susurluk devletine yalakalık yapanlar mı? Çiçek'in istediği bu. Hapishanelerdeki tutsak basın emekçilerinin sosyalistler, devrimciler olduğu biliniyor.

Bu Susurluk dilidir. "Onlar gazeteci değil, terörist" diyen Demirel gibi, Cemil Çiçek de, muhalif her sese düşman, yoketmek istiyor. Ve düşünün ki, bu kafa "demokratikleşme yasaları"nı hazırlıyor. Çiçek'in hak ve özgürlüklerden anladığı şu: "Benim gibi düşünmeyen herkes teröristtir". Tecrit de bu amaçla uygulanıyor. "Vatan hainliği" ise, Susurlukçu vatan hainlerinin gerçek yüzlerini gizlemek için vatanseverlere karşı kullandığı bir demagojidir. Amerika, Avrupa emperyalistlerine bu ülkeyi peşkeş çekmede AKP kendinden önceki iktidarları çoktan geride bıraktı.

İstanbul Temel Haklar:

"Katiller Cezalandırılсын"

İsmail Karaman'ın infaz davasına katılan İstanbul Temel Haklar üyeleri, mahkeme önünde bir basın açıklaması yaptılar. Genel Sekreteri Mehmet Püremiş tarafından yapılan açıklamada, İsmail Karaman'ın infaz edilmesinin Türkiye'de gerçekleştirilen infaz politikalarının sonuçlarından biri olduğu dile getirildi. Amacın yakalamak değil katletmek olduğunu vurgulayan Püremiş, bütün delillerin bunu kanıtladığını söyledi.

İsmail Karaman'ın fotoğraflarının taşındığı açıklamada "İsmail Karaman'ın Katilleri Cezalandırılсын", "Adalet İstiyoruz" sloganları atıldı.

Şehitleri, Yeni Şehitlerle Selamlayanlar Yenilmezler

Bir
y a n -
d a n
19-22
Aralık
katli-

amını lanetleyen, kahraman şehitlerini selamlayan devrimciler, öte yandan yeni şehitlerle direnişi büyütüyorlar. Geçen hafta yer verdiğimiz 19-22 Aralık eylemlerinden kalanları yayınlıyoruz.

Ordu-Ünye 19 Aralık günü Ünye SDP binasında Ordu Temel Haklar ve diğer DKÖ'lerin katılımıyla şehitler anıldı. Saygı duruşunun ardından, 19 Aralık katliamında Çankırı Hapishanesi'nde bulunan Nihat Sönmez, katliam gününü anlatan bir konuşma yaptı ve F tipi saldırısının 5. yılına giren direnişi kıramadığını belirtti. Daha sonra, "Sessiz Ölüm" ve "Yaşamak İçin Öldüler" filmleri gösterildi ve şiirler okundu.

Ankara 22 Aralık günü, Genel-İş toplantı salonunda 19-22 Aralık katliamı ile ilgili bir panel yapıldı. Panele katliam tanıkları Ali Sinan Çağlar, Ö. Barış Özçelik, Avukat ve aynı zamanda tutsak yakını Halil Özpolat, Av. Selçuk Kozağaçlı, TAYAD'lı Ayşe Arapgirli katıldılar. HÖC tarafından düzenlenen panelde salona "19-22 Aralık Katliamcılar Yargılsın Tecrite Son" yazılı pankart ve 117 şehidin resimleri ile 'Diri diri yakıtılar' fotoğrafları asıldı.

Konuşmacılar 19 Aralık katliamına ilişkin düşüncelerini ve yaşadıklarını ifade ederlerken, 9 aydır Abdi İpekçi Parkı'nda direnişi sürdüren TAYAD'lı Gülser Sarıgül ve katliamı Bayrampaşa'da yaşayan Ali Yalçın da söz alanlar arasındaydı.

Av. Halil Özpolat katliamcılarının yargılanması gerektiğini belirtirken, Av. Selçuk Kozağaçlı katliamların bir Türkiye gerçeği olduğunu vurguladı. Ayşe Arapgirli de ailelerin dışarıdaki mücadelesini anlatan bir konuşma yaptı. Panel, direnişin sürdüğünün vurgulanması ve zulme karşı birleşme çağrısıyla son buldu.

Antalya Kışla Han Meydanı'nda bir eylem düzenleyen Antalya HÖC, katliamı protesto etti. HÖC Antalya temsilciliğinin eyleminde bir açıklama yapan Funda Özceylan, Türkiye tarihinin en büyük hapishaneler katliamının üzerinden 4 yıl geçtiğini belirterek, "Kan ve yalan yağmuru içinde boğmak istedikleri 19 Aralık gerçeğini, tarih unutmayacak." dedi. Operasyonun amacının devrimcileri teslim almak, halka gözdağı vermek olduğunun altını çizen Özceylan, "Devrimci Tutsaklar, gerçekleriyle yanmış ve bir deri bir kemik kalmış bedenleriyle dünyada eşi benzeri olmayan direnişlerinde 5. yılına girdiler. Tarih karşısında son sözü daima direnenler söylemiştir. Ve bu gelenek tarihe geçecektir." şeklinde konuştu.

İzmir Yamanlar, Buca,

Bornova, Limontepe semtlerinde yapılan yazılımlarla 19-22 Aralık direnişinin sesini emekçilere ulaştıran İzmir HÖC'lüler şehitlerini anmaya devam ediyor. Ege Temel Haklar'da düzenlenen anma etkinliği katliamı anlatan film gösterimi ile başladı. Ardından düzenlenen panelde,

Ege Temel Haklar başkanı Nurhan Yılmaz ve dernek üyesi Ömür Cerrahoğlu, 19-22 Aralık direnişinin siyasi ve tarihsel anlamına değindiler. Panelin ardından ise, Temel Haklar şiir grubunun kavga şiirleri ve Harman Yeli'nin dinletisi yer aldı.

Zonguldak Zonguldak HÖC'lüler 22 Aralık günü Madenci Anıtı önünde yaptıkları eylemle şehitleri andılar. 28 şehidin resminin bulunduğu temsili tabut taşıyan kitle, ellerindeki meşalelerle 19 Aralık'ın aydınlığını madenci kentine taşıdılar. Karanlığı aydınlatan meşaleli eylem halkın ilgisini çekerken, yapılan açıklamada, oligarşinin neden katliama ihtiyacı duyduğu ve devrimcilerin görkemli direnişi dile getirildi. Eylemde sık sık "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Tecrite Son" sloganları atıldı.

Yazgülü Güder Öztürk'ün mezarı başında toplanan HÖC'lüler, 19-22 Aralık şehitlerini selamladı. Hatay'ın Harbiye beldesinde 26 Aralık'ta yapılan anmada "19-22 Aralık Katliamcılar Yargılsın Tecrite Son" pankartı ve kızıl bayraklar taşındı. Saygı duruşu ve şiirlerin ardından yapılan konuşmada, Yazgülü Güder Öztürk anlatıldı. "Yazgülü Güder Öztürk Ölümsüzdür" sloganları atılan anmada türkçe ve arapça marş ve türküler söylendi. Ayrıca aynı yerde bulunan eşi Ahmet Öztürk ve ölüm orucu şehidi Hamide Öztürk'ün mazerlarına karanfil bırakıldı ve aileleri ziyaret edildi.

Yazgülü G. Öztürk Anıldı

Ayrıca Gençlik Dernekli Öğrenciler de 19 Aralık günü bir anma düzenlediler.

Yurtdışı İngiltere'nin başkenti Londra'nın merkezi iki ayrı bölgesine ve Almanya'nın Hamburg kentine pankartlar asıldı. Pankartlarda, "Türkiye hapishanelerinde 117 İnsan Katledildi. Direniş Sürüyor. Katliamlardan Avrupa Birliği Sorumludur" ifadelerinin yer aldığı öğrenildi.

Ayrıca Almanya'nın Köln, Dortmund ve Duisburg kentlerinde 25 Aralık günü anmalar düzenlendi.

Köln Anadolu Kültür Merkezi'nde saygı duruşu ile başlayan anmada, 19-22 Aralık katılımı-

nın amacı ve direniş anlatıldı ve şehitlerin "yaratıkları direniş destanıyla her koşulda ve her yerde faşizme karşı direnilmesi gerektiğini ve direnilebileceğini gösterdikleri" vurgulandı. Şehitlere ilişkin yapılan konuşmalar, okunan şiirler, türküler ve marşların ardından 24 Aralık 1978 Maraş katliamını yaşayan bir kişi, o günü anlatan bir konuşma yaptı.

Dortmund'daki anmada da "Diri diri yaktılar" filmi izlendi ve yapılan konuşmalarda kahramanlık günleri anlatıldı.

Duisburg'da ise, Anadolu Eğitim Kültür Merkezi'nde 25 Aralık'ta bir anma yapıldı. Anmanın ardından ailelerin yaptığı helva şehitler için dağıtıldı.

KESK'den 'Emek ve Demokrasi Kurultayı'

KESK İstanbul Şubeler Platformu, 26 Aralık günü "Emek ve Demokrasi Kurultayı" düzenledi. Şişli Belediyesi'ndeki kurultayın açılış konuşmasını yapan Dönem Sözcüsü Nejdet Uygun, tebliğlerin hayata geçirilmesinin gerekliliğinin altını çizerek, KESK Genel Başkanı Sami Evren de emekçilere yönelik saldırıların artacağını belirtti ve "önümüzdeki günlerde 'sosyal bir Türkiye, sosyal bir bütçe' tartışmasını başlatacağız" dedi.

AKP hükümetinin emekçilere yönelik çıkarıldığı saldırı yasalarına değinen Evren, Kamu Yönetimi Temel Kanunu, SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri, sosyal güvenlik sistemindeki değişiklik, emekli ikramiyelerinin hisse senediyle ödenmesi gibi uygulamaların IMF talimatı olduğunu belirtti.

Memur hareketinin sorunlarını tartışıldığı kurultayda, çeşitli sendika ve partiler tebliğler sundu. Temel Haklar Memur Komisyonu üyesi devrimci memurlar da, bugün için sendikal hareketi doğrudan ilgilendiren ve mücadele yöntemlerini, araçlarını etkilen üç ayrı konuda tebliğ hazırladı. Bu tebliğlerin başlıkları şu şekilde: "Avrupa Birliği", "Sivil Toplumculuk" ve "Siyaset ve Sendikalar".

Devrimci memurlar her üç tebliğde de devrimci sendikal anlayışla konuları ele alarak emek hareketinin bugün yaşandığı tikanıklığa ışık tutmaya çalıştılar. İllerde düzenlenen kurultaylarda sunulan tebliğler değerlendirilerek Büyük Kurultay'a sunulacak.

Türkiye'nin değişik illerinde düzenlenecek kurultayların ardından 16 Ocak 2005 tarihinde Ankara'da aynı isimle Büyük Kurultay düzenlenecek.

Çem-Der'den Eylem

İNTEK TEKSTİL'de çalışan **Çem-Der** üyesi işçilerin işten atılması 29 Aralık günü fabrika önünde protesto edildi. Basın açıklamasını engellemek isteyen patronun jandarmayı çağırmasının ardından, jandarma işçilerin hak arama eylemini kafasına göre yasadışı ilan ederek engellemek istedi. Buna rağmen eylemlerini yapan işçilere, fabrika içindeki sınıf kardeşleri de alkışlar ve ıslıklarla destek verdiler.

Yapılan açıklamada, patronun sefalet ücretine mahkum etmek istediği, İNTEK'in işçiler aleyhine birçok uygulamanın ilk örneğini sergilediği dile getirildi. Buna karşı 300 işçi adına seslerini çıkardıklarını, örgütlendiklerini dile getiren Çem-Der'li işçiler, yasaya aykırı bir şekilde işten atıldıklarını dile getirerek, "Bizler köle değiliz. Onurlu çorap işçileriyiz, susmayacağız, haklarımızı sonuna kadar savunacağız. Bizler işimizi geri istiyoruz, insanca yaşayabilecek bir ücret istiyoruz" dediler. Eylemde **"İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız"**, **"İşten Atılanlar Geri Alınsın"**, yazılı dövizler taşıyan ve sloganlar atan işçiler, haklarını aramaya devam edeceklerini söylediler.

Serkan Eroğlu Anıldı

24 Aralık 1997'de Ege Üniversitesi'nde asılarak katledilen Ali Serkan Eroğlu, İzmir Gençlik Derneği, SDG, DGH, YDG, Ekim Gençliği, Öğrenci Muhalefeti, DGD ve Öğrenci Koordinasyon'un düzenlediği eylemle anıldı. 23 Aralık günü Edebiyat Fakültesi önünden İletişim Fakültesine, "Katil Polis Hesap Verecek, Katil Polis Üniversiteden Defol" sloganlarıyla yürüyen 250 öğrenci adına burada bir açıklama yapıldı. Serkan Eroğlu, Seher Şahin, Birtan Altunbaş ve Önder Babat'ın resimlerini taşıyan öğrenciler adına açıklamayı okuyan Gençlik Derneği üyesi Erdal Güngör, Serkan'ın polis ve idare işbirliği sonucu katledildiğini söyledi. Daha sonra Gençlik Derneği grubu Grup Harmanyeli bir dinleti verdi.

24 Aralık günü ise SGD, Öğrenci Koordinasyonu ve YDG 50 kişinin katıldığı bir açıklama yaptılar.

Bayrampaşa davasında aynı senaryo Katilleri yargılamamak için 3 Yıldır süren oyalama

19-22 Aralık katliamında Bayrampaşa'da gerçekleştirilen operasyonun duruşması 24 Aralık günü Eyüp 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Henüz hiçbir katliamcı hakkında dava açılmazken, 167 tutsak hakkında "Sayım vermemek sureti ile cezaevi yönetimine isyan" suçlamasıyla açılan davaya, tutsaklar getirilmedi, sadece tutuksuz yargılanan Mehmet Güvel katılabildi.

Her duruşmada yargıç değişikliği

Davanın başından bu yana olduğu gibi, duruşmaya yine yeni bir yargıç katıldı. Hiçbir yargıcın iki duruşmaya üst üste girmemesinin altında yatan ne?

Yargının yapısı biliniyor olsa da, 6 kadının diri diri yakıldığı, toplam 12 tutsağın katledildiği böyle bir katliamın davasında, katilleri klasik oyunlarla aklamak kolay değil. Bütün raporlar, deliller, tanıklar büyük bir vahşeti gözler önüne seriyor.

Duruşma sonrası adliye önünde bir basın açıklaması yapan TAYAD'lı Aileler, "Katliamcılar Yargılansın" yazılı pankart açtılar. **"19-22 Aralık Katliamcılarını Yargılansın, Tecrite Son"** sloganları atan TAYAD'lılar açıklamayı yapan Mehmet Güvel, asıl yargılanması gerekenlerin 19 Aralık'ta operasyon emrini verenler ve uygulayanlar olduğunu söyledi.

Sıkıntı bu yüzden olmasın?

Hatırlanacağı gibi, soruşturma aşamasında da bir savcı gerçekleri araştırdı diye dönemin Adalet Bakanı Sami Türk tarafından sürgün edilmişti.

Deliller karartıldı

Duruşmada söz alan avukatlar, tutsakların getirilmemesi yönündeki keyfiyeti dile getirdiler. Av. Behiç Aşçı, mahkemenin olay yerinde inceleme yapmadığını belirtti ve Bayrampaşa Hapishanesi'nde değişiklikler yapılarak delillerin karartıldığını söyledi. Operasyonda mağdur durumda olanların yargılandığını hatırlatan Aşçı, emri verenlerin, insanları katledenlerin yargılanmasını istedi.

Av. Ömer Kavili ise, savcılığın, dosyadaki delilleri avukatlara vermediğini, halen 35 koli döküman ve operasyonlarla ilgili bantların emanette olduğunu hatırlatarak savcı ile tartıştı. Kavili, savunmanın delilleri incelemesinin hakkı olduğunu söyledi.

'Diri Diri Yaktıklarını' nasıl unutturacaksınız?

Hem katledenler değil mağdurlar hakkında dava açılıyor, hem de ortaya çıkan gerçeklerin resmileşmemesi için her oyun oynanıyor. Oligarşi kendi hukuk kurallarını dahi bir kenara atarak katilleri aklamak istiyor. Katliamın hemen ardından, Ocak 2001'de Eyüp Başsavcısı'nı ziyaret eden, dönemin İstanbul İl Jandarma Alay Komutanı Albay Halil İbrahim Tüysüz'ün verdiği talimatlar doğrultusunda sürdürülüyor duruşmalar.

Operasyondan sağ kurtulanları sanık sandalyesine oturtabilirsiniz, peki 6 kadının diri diri yaktığını da gizleyebilir misiniz?

Dr. Adnan Özer'e Soruşturma

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde, tutsakların tedavilerini engelleyen faşist dortor Dr. Adnan Özer hakkında niha yet soruşturma açıldı.

Ne Adalet ne de Sağlık Bakanlığı'nın, mahkemelerin herhangi bir girişimi bulunmazken, Tekirdağ Tabip Odası Mengele artığını onur kuruluna sevk etti. Ayrıca İl İnsan Hakları Kurulu'nda bir doktor ve bir avukatın katılımıyla komisyon oluşturuldu.

Konuya ilişkin bilgi veren Tekirdağ Tabip Odası Başkanı Dr. Aytaç Aras şunları söyledi:

"Özer'e yönelik, işkenceye ortak olduğu, idarenin ceza vermesini sağladığı, tutukluların tedavisini engellediği, etik davranmadığı yönünde çok sayıda şikâyet var. Defalarca telefonla aradık, iadeli taahhütlü mektuplar yazdık, hiçbirine yanıt vermedi. Bunun üzerine kendisini onur kuruluna sevk ettik. Ayrıca, İl İnsan Hakları Kurulu'nda bir doktor ve bir avukatın katılımıyla komisyon oluşturuldu. Komisyon iddialarını inceleyecek."

TAYAD'ın geçtiğimiz haftalarda açıklanan hapishanelerdeki ihlaller raporunda ayrıntılı şekilde suçları anlatılan Dr. Adnan Özer, son olarak; yüz felci geçiren TAYAD'lı Orhan Eski'yi günlerce sevk etmemiş, tedavisini engellemişti.

AKP ve Tekeller Rant İçin Ölüme ve Onursuzluğa Gönderiyor Devrimciler Şoförlerimizi Irak'a Gitmemeye, İşgale Ortak Olmamaya Çağırıyor

İşbirlikçi iktidar ve tekelci burjuvazi "Irak büyük bir pazar vazgeçmeyiz" diyerek emekçilerin ölümünden rant elde etmeye devam ederken, devrimciler işgale ortak olmamaya, "bir lokma ekmek" adına onursuzlaşmamaya çağırıyor. Öte yandan Irak'ta şoförler işgalcilere mal taşıdıkları için öldürülmeye devam ediyor.

Mersin Temel Haklar AKP Önünde

Mersin Temel Haklar, 23 Aralık günü AKP il binası önünde yaptığı eylemle AKP iktidarının Irak'taki işbirliğini teşhir etti. "Bir Lokma Ekmek İçin de Olsa Irak'a Gitme İşgale Ortak Olma" pankartının açıldığı eylemde açıklamayı okuyan Hasan BİBER, Amerikan işbirlikçisi AKP iktidarının Felluce ve tüm Irak'taki katliamlarda, şoförlerin öldürülmesinde sorumluluğunun altını çizerek şöyle dedi:

"Bir lokma ekmek adına Irak'a taşınan mallar işgalciye destek oluyor. İşbirlikçiler kazanırken şoförler ölüyor. Halkımıza sesleniyoruz; Onurumuz, ailemiz için Irak'a gitmeyelim".

Eylem, "Katil ABD İşbirlikçi AKP, Katil ABD Ortadoğudan Defol" sloganlarıyla sona erdi.

Şakirpaşa Temel Haklar:

"Şoförler Ölüyor Tekeller Kazanıyor"

23 Aralık günü AKP Adana il binası önünde bir eylem yapan Şakirpaşa Temel Haklar üyeleri, emekçilere, şoförleri çağrı yaparak "Irak'a gitmeyin, işgale ortak olmayın" dedi. AKP iktidarının işgalciyle işbirliği ve tekellerin çıkarları için emekçilerin kanını satması protesto edilirken, "Bir lokma ekmek için de olsa Irak'a gitme işgale ortak olma" pankartı açıldı. Önlükler giyen Temel Haklar üyeleri, yaptıkları açıklamada, "işbirlikçi AKP şoförlerimizin katilidir" dedi. "ABD Ortadoğudan Defol, Katil ABD İşbirlikçi AKP, Irak'a Gitme İşgale Ortak Olma" sloganları atılan eylemde, açıklamayı Temel Haklar Başkanı Mehmet Bildırcın okudu.

Bıldırcın, Irak'ta işgalin en büyük destekçilerinden birinin Türkiye oligarşisi olduğunu belirtti ve "İşgalcilerin bugün lojistik destek ihtiyaçlarının büyük bölümü Türkiye oligarşisi tarafından karşılanmaktadır. Tekelci burjuvazi, işbirlikçilik suçla-

rına başta şoförler olmak üzere tüm çalışanları ortak etmekte, kullanmaktadır. Kendilerini işbirlikçiliğin kazancını alırken, faturası ölen şoförlere kesilmektedir." dedi.

Antakya Temel Haklar:

"Şoförlerimizin Katili AKP İktidarındır"

Bir başka eylem de Hatay Temel Haklar tarafından 24 Aralık günü yapıldı.

Yavuz Sultan Selim Caddesi'nde toplanan kitle, "Irak'a Gitme İşgale Ortak Olma, Bir Lokma Ekmek Her Yerde Bulunur" yazılı pankart açarak AKP il binasına yürüdü. Kızıl bayraklar ve Irak bayrakları taşıyan Temel Haklar üyeleri sık sık sloganlarla AKP işbirlikçiliğini protesto ettiler.

AKP önünde Özlem Arslan tarafından yapılan açıklamada, şoförlere Irak'a gitmeme çağrısı yapılırken, "işbirlikçi AKP şoförlerimizin katilidir." denildi. Şoförlerin ölümünden tekellerin kazandığını belirten Arslan, "Irak'la ticaret işgale ortak olmaktır. Ölen şoförler AKP'nin umurunda değildir! Onların tek derdi çıkarlarıdır. AKP halkın değil emperyalizmin hükümetidir." dedi. Eylem Halkız Haklıyız Kazanacağız, Tihya bı Hırriyatlı Mükavemetil Irak iğye, Yaşasın Halkların Kardeşliği sloganları ile sona erdi.

Koordinasyon TÜSiAD Önünde: 'Aldığınız Her İhale Yoksulları Ölüme Yolluyor'

HÖC'ün de olduğu Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu 25 Aralık'ta işbirlikçi tekellerin örgütü TÜSiAD'ın İstanbul'daki binası önünde eylem yaptı.

"İşgal Yönetimi İle Tüm Ticari İlişkiler Kesilmelidir, Irak'ta Direniş Kazanacak" yazılı pankart ve "Aldığınız Her İhale; İşçilerin Ölümüdür, Aldığınız Her İhale; Yoksulları Ölüme Yolluyor, Aldığınız Her İhale; Yetim Kalan Çocuklardır" yazılı dövizler açan Koordinasyon üyeleri, tekellerin kanla beslenen gerçek yüzlerini teşhir ettiler. Sadece işgal ortaklığının onursuzluğunu değil, işgale verilen desteğin de

her türlü bedelini bu politikanın mimarlarının ödemesi gerektiği belirtildi. Koordinasyon adına açıklamayı yapan Ümit Efe, "Alarko, STFA, Polat İnşaat, Vinsan, OYAK, Çukurova, Petrol Ofisi, Hayatsu, Çeçen Holding, Akfen Holding, Ulusoy, Tepe Grubu ve işgalcilerle ticaret yapan diğerlerinin bu faaliyeti durdurulmalıdır" dedi. Eylemde, "Irak'ta Direniş Kazanacak, Katil ABD İşbirlikçi TÜSİAD" sloganları atıldı. Koordinasyon, bu eylemle birlikte işgale destek veren şirketlerin yargılanması ve cezalandırılması için **kampanya başlattıklarını** duyurdu.

Tüketiciler Birliği: 'Cephane Bizden Değil'

Irak işgaline karşı, ABD mallarına boykot kampanyası sürdüren Tüketiciler Birliği, 'Cephane bizden değil' kampanyasının başarılı olduğu duyurdu. Taksim İstiklal Caddesi üzerinde bulunan McDonald önünde "Cephane bizden değil" yazılı dövizler taşıyarak ABD'yi protesto eden Tüketiciler Birliği boykotu yayma çağrısı yaptı. Genel Başkanı Avukat M. Bülent Deniz, geçen yıl başlatılan kampanya sonucunda ABD mallarının ülkemizdeki satışının yüzde 13 oranında düştüğünü açıkladı.

Başlarına ABD Füzesi Düştü Şimdi De Yargılanıyorlar

İşgalin ilk günlerinde 24 ve 29 Mart 2003'te iki kez köylerine ABD füzesi düşen Şanlıurfa merkeze bağlı Büyük Mirdesi ve Konaklı köyleri, İncirlik ihanet üssünden olay yerine gelen ABD'liler yumurta ve taş yağmuruna tutmuştu. Amerika'yı protesto eden köylüler hakkında, "kamu malına zarar vermekten" dava açıldı.

ABD Jipleri demek ki, işbirlikçi oligarşinin "kamu malı" sayılıyor. Köylülerin başına bombalar yağdıran işgalcilerden hesap soramayıp, köylüleri yargılayan uşaklığın böylesine şapka çıkarılır ancak.

Köylüler "ABD, Irak'ta katliam yapıyor, kimsenin hesap sorduğu yok" şeklinde davaya tepkilerini gösterirken, Büyük Mirdesi Köyü Muhtarı Mustafa Karakuş, "Füze, evlerimizin üzerine düşüp, çok sayıda insanın ölmesine neden olabilirdi. Hiçbir devlet yetkilisi bu olayı kınayacak açıklamada bulunmadı. Bizler de kendi tepkimizi ortaya koymak için yumurta ve taş attık" dedi.

6 Bin Kişi Direnenleri Selamladı

Anadolu'nun Sesi Radyosu tarafından 26 Aralık günü, İstanbul Bağcılar Olimpik Spor Salonu'nda düzenlenen "Şarkılarımız Irak İçin" konserinde 6000 kişi direnen halkları selamladı.

Mehmet Özer'in sunuculuğunu yaptığı ve şiirleriyle katıldığı gecede, Grup Yorum, Hilmi Yarayıcı, Bilgesu Erenus ve Ali Erenus, Nurettin Güleç, Kazım Koyuncu ve Grup Patika şarkıları, türküleri ve marşlarıyla direnişle dayanışmalarını ifade ettiler.

Grup Patika'nın ardından oğlu Ali Erenus ile birlikte şarkılarını seslendiren Bilgesu Erenus, yaptığı kısa konuşmalarda ölüm oruçlarında ve Felluce'de direnenler için söylediğini

Taksim'de feda eylemi yapan Sergül Albayrak'ın haberi duyuldu. Bunun üzerine binlerce kişi, "Yaşasın Feda Eylemimiz, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi" sloganlarıyla Sergül'ü selamladı.

Hilmi Yarayıcı ve Kazım Koyuncu'nun ardından, tüm ezilen, direnen halkların sesi Grup Yorum sloganlarla sahneye çıktı. "Bu Ülkeyi Yangınlar Sarar" parçasıyla başlayan Grup Yorum, Irak ve Filistin için Arapça parçasını Hilmi Yarayıcı'nın katılımıyla söyledi.

6 bin kişi Grup Yorum'un parça-

belirterek "kimlik-siz yaşamaktansa ölüm oruçlarıyla direnenler için söylüyoruz" dedi. Nurettin Güleç'in söylediği Kürtçe ve Zazaca türkülerle "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları eşlik etti. Bu sırada,

larını hep bir ağızdan söylerken, sık sık ölüm orucu direnişine, Irak ve Filistin halklarının direnişine ilişkin sloganlar atıldı.

Grup Yorum da yaptığı kısa konuşma ile, Sergül Albayrak'ın feda eylemi ile, Taksim'in devrimcilerin için bir anlamının daha olduğunu belirtti. Yorum'un konuşmasını sloganlarla karşılayan kitle, hep bir ağızdan "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" parçasını söyledi. Yorum'un son marşı olan "Haklıyız Kazanacağız" ise, salonda binlerce insanın yumrukları sıkılı şekilde, gecekondu gençlerinin milis yürüyüşleri eşliğinde coşkulu bir şekilde söylendi.

Devrimci, demokrat sanatçılar katıldıkları etkinlikle, halkların acılarına, direnişlerine duyarsız kalamayacaklarını gösterirken, binlerce insanın umudun sloganlarını haykırması, oligarşinin ve pusuya yatıp devrimci hareketin biteceğini bekleyenlerin ne kadar boş bir hayal içinde olduklarını ispatlıyordu. Irak'ta, Filistin'de, Türkiye'de direnenler hiçbir zaman tükenmez. Çünkü onlar halkların bilinçlerine, türkülerine yer edip, hep yeniden doğanlardır.

Ümit İlter

Bu düzene sevdamızla da alternatifiz

Böyle bir röportajın daha önce hiç yapıldığını sanmıyoruz. **Kandıra F Tipi Hapishanesi**'ndeki devrimci tutsakların çıkardığı **MASALA** isimli mizah dergisinin Aralık sayı-

sından aldığımız bu röportaj, aynı hapishanenin hücrelerinde kalan bir şairle, devrimci bir şairle yapıldı. **Ümit İlter**, 4 yıldır tek kişilik hücrede insani, sosyal, siyasi bütün ilişkilerinden yalıtılmış durumda. Haliyle röportaj da, dergiyi hazırlayanlar tarafından yüz yüze sorulamazdı. Hücreler arasında, tutsakların "toplar" ve "iplerle" kurduğu "iletişim ağı"nda" tam iki gün boyunca sorular gidip geldi. Devrimci yaratıcılığın önüne hiçbir engelin konulamayacağını çarpıcı bir göstergesi olan F tiplerindeki dergilerimiz, daha önce de ölüm orucu direnişçileriyle benzer yöntemlerle röportajlar yapmıştı. Şimdi sözü onlara bırakıyor, röportajı (kısaltarak) yayınlıyoruz.

Sonra yeniden elimize geçti. **Ahmet İbili** tasih ve düzenlemeleri yaptı ve çıktı işte...

Velhasıl karanfillerimiz bazen halay çekiyorlar, bazen umudun yağmuru olup yağıyorlar. Her iki kitabın da kendinden menkul bir öyküsü yoktur. Kitaplar sadece birer araçtır. Öyküsü olan kavgadır ve bütün güzel öyküler kavgada yaşanıyor, yaşanıyor. Biz daha çok yazmalı ve yansıtmalıyız. Sanatın değişik dillerini kullanarak hem de. Bu açıdan ben de MASALA'yı kutluyorum, ilk hapishane dergisi. Ve çok da güzel olmuş. Elini ze sağlık cümle MASALA'cılar...

İnsana ve halka özgü olan her şey kavgaya sanatçıların üretim alanıdır

Masala: "Hepimizin emeği" olarak ortaya koymuşsun. Bu nokta da bizlerden ısrarla istediğin şiirleri hatırlamamak elde değil. Ürünlerimiz kavgamızın sonuça. Sözümlüğün bir değeri varsa bu kavganın, hayatın içinde ve önünde oluşumundan geliyor. Bu anlamda sana katılıyoruz. Ama yine de şunu sormak istiyoruz. Şiir kendi içinde yaratılarıyla en çok özdeşleşen bir sanat dalı. Ve kavganın şairi olarak öne çıkmış örgütlü, örgütsüz birçok isim de var ki, şiirlerinde kendi iç dünyalarına ve kişisel seslenişlerine hiç de az yer vermemişler. Yani sevdalık halleri, sıra hasretleri, mapusluğun güçlükleri, lirik, pastoral şiirler... Epey geniş bir yelpazede şiirler yazmışlar. Sen neyle ilgili ve senin şiirinde "benim" diyebileceğin ürünlerin zulada mı? Yoksa buna "her yiğidin bir yurt yiyişi var" mı demek gerekiyor?

Ümit İlter: Nazım'ın dediği gibi, yarın yarıncıdan gayri her yerde, her şeyde hep berabersek eğer, hayat denilen kavgayı ve onun şık ölümlerini paylaşıyorsak, bir şeyler hakkında -ki konumuz şiir- "ben", "benim", "bençe" demek geride kalmıştır. Dahası burjuvazinin görülmemiş yoğunlukta bireycilik dayattığı koşullarda biz her zamankinden çok BİZ olmalıyız. Kendine özgü ses ve renkleri koruyan onurlu bir insan olarak varolabilmek de buradan geçiyor zaten. Yoksa burjuvazinin kölesi olmak kaçınılmazdır.

Gülnehal'den Muharrem'e, Selma'dan Günger Ümit'e birçok şehidimizin şiirlerini okumuşsunuzdur. Hepsinin kendine özgüllüğü ve hepsinde kişisel bir yan vardır. Ama sonuça hepsinin dili kavganın diildir. Ki, bu şiirleri daha önceden okumamış bir Cepheli, ilk kez okuduğunda tereddütsüz "bu bizim dilimiz" der. Adalılar'ın dili yani...

"ÜMITLİ" BİR RÖPORTAJ

Masala: 'Umut Yağmuru' ismiyle bir şiir kitabın çıktı. Öncelikle kutlamalıyız. Karanfil Halayı'ndan sonra bu ikinci kitap. Bize her iki kitabın hazırlanış süreçlerini, öykülerini anlatabilir misin?

Ümit İlter: 'Umut Yağmuru' hepimizin ortak emeğinin ürünüdür. Çünkü Umut Yağmuru destanımızın kendisidir. Bu yağmuru yağdıranlar şehitlerimiz, gazilerimiz, sırasını bekleyen bizler, Abdi İpekçi'dekiler, sokaklar ve dağlardaki Adalıdır.

Karanfil Halayı'na gelirsek... Tutsak bir şehir gerillasının dışarıdaki savaş arkadaşlarına sesleniş diliyle yazılmış şiir olmayan şiirlerden oluşuyor. Yani 'şiir' olsun diye yazılmamıştır. Olcay, Faruk, Kahraman ve 12 Temmuz şehitlerimizin yarattığı duygu yoğunluğunun bir tutsağın defterine düşmüş halidir. Öyle de kaldı. Sonra firar çalışmamız patladı, sürüldük. Defter kayboldu sanıyordum. Buca'daki arkadaşlar operasyondan sonra bulmuş, korumuşlar, dışarı çıkarmışlar.

Burjuvazinin görülmemiş yoğunlukta bireycilik dayattığı koşullarda biz her zamankinden çok BİZ olmalıyız. Kendine özgü ses ve renkleri koruyan onurlu bir insan olarak varolabilmek de buradan geçiyor zaten. Yoksa burjuvazinin kölesi olmak kaçınılmazdır.

Sizin de dediğiniz gibi, aradaki fark her yiğidin yoğurt yiyişindeki farktır. Ama o farka sahip olmak için de önce yiğit, yani BİZ olmak gerek.

Kişisel sesleniş boyutuna gelirsek; mesela aynı konuda bir espriyi MASALA çizeri şöyle, diğeri böyle çizer. Aynı şey, şiir için de geçerlidir. Ki, bu noktada kalemi kimin tuttuğu ayrıntıdır.

Sonuç olarak, iç dünya denilen olgu, her Cep-heli’de aynı kaynaktan beslenen bir dünyadır. Ve o kaynak burjuvazinin bataklığı değil; halk, devrim ve devrimci ideolojinin coşkun akan kızıl nehridir.

Ayrıca kavganın usta şairlerinin epeyce geniş yelpazede ürün vermesi doğal ve olması gerektir. İnsana ve halka özgü olan her şey kavga sanatçıların üretim alanıdır zaten.

Sevdalık hallerine gelince...

Burjuvazinin dünyasında aşk yoktur. Şarkılarına, şiirlerine, edebiyatına bakın, sevdaya, özleme, sadakata dair bir şey yoktur. İşte biz bu dünya karşısında sevdamızla da alternatifiz. Tam da bu nedenle Seyhan’ın, Nilüfer’in, Yazgülü’nün, Sevgi Ablanın, İbrahim Abinin sevdasını da anlatmalıyız. Çünkü aşk burjuvazinin her biçimde enjekte ettiği kepezelikler değildir. Oya Baydar gibileri aşkı bilmez, bilemez. Neyi bildiklerini ise yazdılar, gördük. Oysa aşk, Sevgi ve İbrahim olmaktan geçiyor. Bunu yeterince anlatabildiğimizi düşünmüyorum.

Her yanı çürüyen ve çürüten düzene sevdamızla da alternatifiz

Masala: ... Diyelim bir genç soruyor; sence aşkın ömrü kaç yıldır, aşk nedir?

Ümit İler: Aşka ömür biçilmez! Süre biçilen yerde ise aşk yoktur. Sorunuz karşı cinse duyulan sevginin yoğunlaşmış biçimi olarak aşkla sınırlı. Oysa aşk olgusu bunun üstünde bir varoluş, bir kültür meselesidir. Kısaca, hangi kültür taşıyorsanız, o kültürün “aşk” olgusunu yaşarsınız. Taşdığınız tüm etiketlere rağmen burjuvazinin kültürünü soluyorsanız “aşk” sizin için ‘köpeklik’ olabilir, başka bir şey de. Kısaca burjuvazi kendine uygun bir aşk yaratmış ve bunu da halka dayatmaktadır. Oysa bu halkın Ferhat ile Şirin’i, Leyla ile Mecnun’u, Mem u Zin’i vardır. Ve halkın yaşattığı bu destanlarda, bu kültürde aşkın ne süresi vardır ne de sonu. Bu, kadın ve erkeğin birbirini sevmesindeki niteliktir, düzeydir. Bu nitelik aşktır. Ancak burjuvazi bu ilişkileri niceliğe indirger. Herhangi bir mal, bir eşya gibi son kullanım tarihini belirler. Marks’ın dediği gibi; “*burjuvazi gölgesini satamadığı ağacı keser*”. Burjuvazinin dünyasında Ferhat ve Şirinlerin sevda

ağaçları tüketim kültürünün balta darbelerine maruz kalır. Hal böyle olunca, **Ahmet Ümit, Oya Baydar, Ayşe Önal’ların** dünyasındaki kadın erkek ilişkileri **kara sineklerin cinsel hayatından farksızdır**. Ahmet Ümit denen şahıs da eski bir TKP’li dönektir ve aslına rücu etmiştir. “Aşk köpeklik” değildir, ama bunlar burjuvazinin köpekliğini işte böyle yapıyorlar...

Aşk bir varoluş biçimidir derken, aşkı karşı cinslerin ilişkisi anlamında daraltamayız. Aşk hali ya da aşıklık; hayata, halka, insanlara, doğaya, kavgaya ve bir insana... kısaca seni vareden her şeye insan olmanın erdemiyle yaklaşabilmektir. Bu hali kişiliğe dönüştürmüş onurlu bir insanın karşı cinsle sevgiye, güvene, paylaşmaya, sadakate ve sonsuzluğa dayalı kuracağı karşılıklı ilişki de elbette aşka tekabül eder.

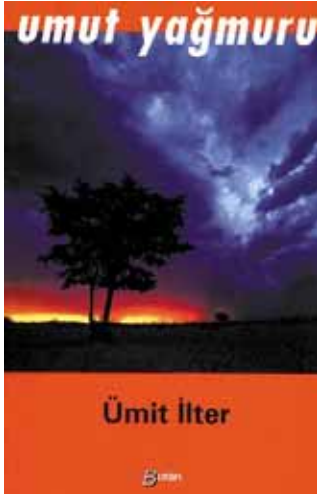
Bugün insanlarımızın kafasına aşkın ömrü şu kadar gündür, aydır, yıldır teranelerini sokanların hayatına bakın. Burjuvazinin allayıp pulladığı Televole ilişkilere bakın. Küçük-burjuva aydın, sanat takımının yaşadığı alçalmaya bakın. Bu kesimlerin hiçbiri gerçek aşkı, sevgiyi, bağlılığı, mutluluğu yaşamamıştır, bilmezler. Onlar aldatmayı yaşar, onu yazarlar, köpeklesirler ve bu matah bir şeymiş gibi köpekleşmelerine “aşk” adı verirler. Sonuç olarak, aşk nedir sorusunun en kısa cevabını öğrenmek isteyenler İbrahim ve Sevgi Erdoğan’ın yarattığı kavga abidesine bakmalılar. İşte biz, bu her yanı çürüyen ve çürüten düzene sevdamızla da alternatifiz.

19-22 Aralık Bir Manifestodur

Masala: ... Son birkaç gün içinde canhıraş bir faaliyet neticesinde başlarımıza jiletle tellerden taç örülmüş durumda. Hücre havalandırmalarımız tel örgütlerle daha da daraltıldı. Güllerin içinden canım koşarak gel, der bir şarkıda. Bizim koşumuz jiletli tellerin içinden olacak canlara....

Ümit İler: Bu telleri Filistin’de İsrail, Irak’ta ABD, burada da kimlerin ne için kullandığı ma-

Aşk bir varoluş biçimidir. Aşk hali; hayata, halka, insanlara, doğaya, kavgaya ve bir insana... Kısaca seni var eden her şeye insan olmanın erdemiyle yaklaşabilmektir. Bu hali kişiliğe dönüştürmüş onurlu bir insanın karşı cinsle sevgiye, güvene, paylaşmaya, sadakate ve sonsuzluğa dayalı kuracağı karşılıklı ilişki de elbette aşka tekabül eder.

‘Umut Yağmuru’ hepimizin ortak emeğinin ürünüdür. Çünkü Umut Yağmuru destanımızın kendisidir. Bu yağmuru yağdıranlar şehitlerimiz, gazilerimiz, sırasını bekleyen bizler, Abdi İpekçi’dekiler, sokaklar ve dağlardaki Adalılar’dır.

lum. Ve fakat Filistin’de, Irak’ta, Anadolu’da ve her yerde “made in USA” ibrelili jiletli-dikenli teller, kurşunlar, bombalar ve tecritler halkların kurtuluş selini durduramaz. Bu iletişimin küçük bir ifadesi olan bizim iletişim toplarımız da bu telleri deler geçer. Sorularınızın bana gelmesi, cevaplarımızın ulaşması bunun kanıtıdır.

Masala: ... 19-22 Aralık direnişini ve şehitlerimizi bir kez daha anıyoruz. Sen neler söylemek istersin. Bildiğimiz, bu konuda bir çalışman da var...

Ümit İlter: 19-22 Aralık direnişi bir manifestodur! Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin zulmü karşısında, en olumsuz koşullarda olursa dahi devrimcilerin teslim olmayacağını ve dolayısıyla halkın yenilmeyeceğinin 21. yy’ın hemen başında yazılan manifestosudur. Tarihseldir ve tarihselliği geleceği belirlemesindendir. Bu yanıyla 19 Aralık direnişi halkın kazandığı bir zaferdir.

19 Aralık direnişçilerine, şehitlerine bakın.

Türk, Kürt, Çerkez, Laz, Arap... milliyetlerinden her yaştan kadın ve erkeklerdir. Anadolu’nun kristalize olmuş halidir. Onlar bu halkın evlatlarıydılar ve direnişleriyle halkın kahramanları oldular. 19-22 Aralık en özlü ifadesiyle Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez şiarının somutudur. Bir diğer yandan 19-22 Aralık, Avrupa Birliği, Amerika ve işbirlikçilerinin halkımıza nasıl bir gelecek biçtiklerinin de göstergesidir. Ancak halk evlatlarını fedasıyla kendi kurtuluşuna sahip çıkmıştır. 19-22 Aralık’ta bu iki irade karşı karşıya geldi. Ve “teslim olun” diyenlere karşı “asla” diyenler kazandılar. Kazanan halk, yenilen emperyalizm ve işbirlikçileridir.

Masala: ... Tek Tip Elbise ve zorunlu çalışmanın yeni Ceza İnfaz Kanunu’ndan çıkarılması üzerine, Sevgi yürüyüşçülerimizden Kemal bu konuda “Masala özel sayıdan sonra geri çektiler” yorumu yaptı, katılıyor musun?

Ümit İlter: Katılıyorum elbette. Şöyle ki; Masala 5. yılına giren destanımızın ürünüdür. Dolasıyla esas olan destanımızdır. Destanımızı yok edemeyen iktidarın her saldırı planı, girişimi destanımızın varlığı koşullarında daha baştan ölü doğuyor. İşte Masala özel sayısı TTE ve zorunlu çalışmayı da içeren ÇİK’nun ölü doğduğunu daha baştan ilan etti. Direnişin iradesini mizahla anlattı bir kez daha. Bu arada sorunun bir tür Masala güzellemesi olduğu da malum!

Masala: ... Son olarak ne söylemek istersin?

Ümit İlter: Hep beraber bir Grup Yorum şarkısı söyleyelim diyorum:

“Aslolan yürümektir, ışık varsa sonunda

Yollar ölmeye değer, zafer varsa sonunda.”

Elazığ Temel Haklar Kapanmalı!

Elazığ Temel Haklar hakkında açılan kapatma davası, bir kez daha İçişleri Bakanı **Abdülkadir Aksu**’nun “Artık devletimiz; dernekleri, takip ve kontrol edilmesi gereken kuruluşlar değil, teşvik edilmesi ve güvenilmesi gereken, demokrasimizin vazgeçilmez aktörleri olarak görmektedir” sözünün yalan olduğunu ispatladı.

İstenildiğinde uydurulabilecek onlarca suçlama ile, yasadışı örgüt faaliyeti yaftasıyla demokratik bir dernek kapatılmak isteniyor. Gerekçeler o kadar ucuz ve uydurma ki, “Örgüt yayınlarının satışı” diyor örneğin. Hangi yayın-

lar, kim örgüt yayını ilan etmiş? Yasal dergileri örgüt yayını ilan et kafana göre, sonra da bunu okuyan, satanı suçla. Üstelik bu ifadeler polisin değil, savcılığın iddianamesinde geçiyor. Farkı da yok, polis yazıyor, savcılar iddianame üst başlığı koyarak mahkemeye getiriyor.

Suçla bakın; “DHKP-C örgütünün öldürülen militanları için etkinlikler organize etmek”. Kimse cenazelere katılmasın, suç!

Hemen ülkenin dört bir yanında binlerce insanı tutuklayın!

Bakın bakın suçla! “örgüt mensuplarının mahkemelerine katımların sağlanması...”

Mahkeme izleme suçu!

Daha fazla örnek verilebilir, ama gereksiz. Her satırı “terör” demagogisi ile doldurulmuş, basın açıklamalarının dahi suç gibi gösterildiği iddianame; polisin **“bu dernek kapanmalı”** talimatı üzerine hazırlanmış, demokrasilik oyununun vitrini olmayı kabul etmeyen, gerçekten hak ve özgürlükler mücadelesi veren kurumları düşman gören bir zihniyetin ürünüdür.

“Örgüt, terör” denildiğinde akan suların duracağını düşünen, hiçbir delile ihtiyaç duymadan mesnetsiz suçlamalar yönelten savcılık, AKP iktidarının özgürlükler anlayışını özetlemiştir sadece.

Hapishane Dergileri ve 'Özgür Tutsak' Geleneği

Beyinleri Özgür Olanları Teslim Alacak Hücre Sistemi Henüz İcat Edilmedi

Kandıra, Edirne, Sincan, Tekirdağ, Uşak... Tüm F tipi ve E tipi hapishanelerde, Özgür Tutsakların bulunduğu her yerde, tecritin, yasakların, baskının, tredman politikalarının devrimcileri teslim alamayacağını bir örneği yaşıyor. Adları her hapishanede değişiyor, ama ifade ettikleri gerçek tek:

Beyinleri özgür olanları teslim alabilecek hücre sistemi henüz icat edilmemiştir.

Beyinleri özgür olanlar devrimcilerdir.

Evet, hapishanelerde hiçbir teknik olanakları olmaksızın, ama ilan ettikleri periyodları da bir gün dahi aşmaksızın üretilen dergilerden söz ediyoruz. Masala, Aile Postası, Berdandan Berkana, FeşMekan, Gomedi, İleri, Nail İbo, Nükte, Sevgi, Şafaktan Önce, Vız Gelir, Yürek Çağırısı, Zelzele, Zafer Tutkusu, Boran Halayı, Zeybek Ateşi, Genç Düşünce gençlik dergisi, Yürek Dili, Özgür Tutsak Postası, Boran bunlardan bazıları.

Mizah, gençlik, teorik, güncel siyaset, şiir, inceleme araştırma... devrimin hizmetine sunulabilecek akla gelen her alanda çıkardıkları dergilerle beyinlerinin, dolayısıyla üretimlerinin hücrelere hapsedilemeyeceğini gösteriyor özgür tutsaklar.

Lafta değil, pratikteki bir özgürleşmedir bu.

Devrimci tutsakların bulundukları her yeri özgürleştirmelerinin, yaşamın ve kavganın teslim alınamayacağını örneğini sunuyorlar bu dergilerle.

*

Örgütlülük ve Kolektivizm

Sadece bir derginin hazırlanmasını örneklediğimizde, duvarların örgütlülük karşısında nasıl eridiği, tek ve üç kişilik hücrelerdeki tutsakların kolektif yaşamı ve üretimi nasıl gerçekleştirdikleri daha net görülecektir.

Derginin sorumlu bir komitesi vardır. Bunların ayrı ayrı hücrelerde bulunması işlerlik açısından tali bir sorun olarak kalmaktadır. Hapishanedeki bütün hücreler arasında havalandırmaların üzerinde uçan haberleşme "top"larına sarılı kağıtlarla o sayının içeriğinin ne olacağına ilişkin öneriler alınıyor. Önerilerin değerlendirilmesinin ardından hangi yazıyı kimin yazacağı, hangi çizgiyi kimin çezeceği dağıtımı yapılıyor. Büyük bir disiplin içinde ürünler toplanarak aynı iletişim yolundan toplanıyor. Karikatürler dahil

olmak üzere elle çoğaltılan 3-4 nüsha dergi bütün hücrelere konuk oluyor ve tüm tutsaklar tarafından okunuyor. Hatta kimi hapishanelerde adli tutuklular da dergilerin çıkışını dört gözle bekliyorlar.

Dergiler bir anlamda, düşünceleri değiştirilmek, örgütlülüğün koparılması istenen tutsakların direnişinin sembolleri. Dergiler de tutsaklarla birlikte direniyorlar. Her türlü engeli aşma inatçılığının örneklerini defalarca göstererek bugüne ulaştılar.

Örneğin, hapishane idaresi kolektif yaşamı yok edebilmek için havalandırmaların üzerine tel örgüler çekti. Ama yine de yazıların, çizimlerin çatılardan uçarak varması gereken yere ulaşmasını engelleyemedi. "Top"ların yerini, su şişelerine bağlanan kağıtlar aldı, üretim yine sürdü. İdare de biliyor "büyük suçlu"ları. Vız Gelir okurken gördükleri bir tutsağa bir aylık mektup cezası vermeleri örneğinde olduğu gibi, mizahçılara yeni malzeme sunacak örnekler de yaratıyorlar.

Olanaksızlıkları aşmak için sahip oldukları tek şey devrimci yaratıcılıkları. Bakın bir tutsak karikatürleri nasıl çizdiklerini şöyle anlatıyor:

"Renkli kağıt ve siyah pilot kalem ve mavi tükenmez dışında kalem yasak. Karikatür için gerekli özel kalemler sorununu, pilot kalemin ucundaki çeliği çekerek bulduk. Öyle yapınca keçeli kalem haline geliyor. Logomuz için ise, ayakkabı boyasını inceltirek baskı yapıyoruz. Yeşil boyaya mı ihtiyacımız var; karpuz kabuğunun yeşil tabakasını tıraşlıyoruz, biraz kaynar suda eritip güneşte kurutunca doğadaki güzel bir yeşil renge dönüşüyor. Ya da soğan kabuğundan sarı renk elde ediyoruz."

Dergileri dışarıya çoğaltmak üzere posta yoluyla gönderdiklerinde idarenin sansürleri devreye giriyor. Özellikle hapishanedeki uygulamalara yönelik yazı ve çizimler sansürleniyor.

Bu şekilde 4 yıldır hiç aksatılmadan yayınlar

Sayı 139

43

2 Ocak
2005

hazırlanıyor. İlk dergi olan Kandıra F Tipi Hapishanesi'nin Masala'sı, Vız Gelir'i yaratıcılık örnekleriyle basın da ilgisini çekenler arasında.

Hücrelere atılmalarının hemen bir kaç ay ardından ilk dergilerini çıkardılar. 19-22 Aralık günlerindeki direnişin güveniyle 'Vız Gelir' koydular adını. F tipi hücrelerden çok şey bekleyenlere daha ilk günden veriyorlardı mesajlarını özgür tutsaklar: "hücreleriniz, tecritiniz vız gelir bize" diye.

Yara bere içindeydiler, yoldaşlarının diri diri yakılışını, kurşunlaşını görmüşler, F tiplerine girişte işkencelere maruz kalmışlardı. Daha ilk günden, "burası F tipi" diyerek kapılarını çalan zebaniler onurlarını kırmak, siyasi kimliklerini ezmek için dayatmalarda bulunmuş, burada örgütlü yaşamamayacağı mesajını işkenceler ve yaptırımlarla vermeye çalışmışlardı. "Vız geldi" faşizmin beş para etmez politikaları. Hücre duvarlarını aşarak ulaştılar birbirlerine, her koşulda örgütlü yaşamakta ısrar edeceklerini kanıtladılar herkese. Bir yandan da ölmeye, alev alev yanmaya, hücre hücre erimeye devam ettiler.

Oligarşi "politik olmayacaksınız" dedikçe, onlar ülkede ve dünyada yaşanan hangi gelişme olursa olsun o konuda yazdılar, çizdiler, devrimci politikayı yansıttılar. Örneğin; güncel konular, hükümetin uygulamaları, Irak ve Filistin'in işgali, F tipi gibi vazgeçilmez gündemleri oldu dergilerin. Dünya halklarının, Türkiye halkının, devrimin nabızı nerede atıyorsa, sayfalarında yansıyan o oldu.

*

Üreten, Direniş Geleneği

Selamlaşmanın yasak olduğu, üç kitaptan fazlasının yasak olduğu mekanlarda teorik, siyasi dergileriyle ideolojik eğitimlerini sürdürerek örgütlü yaşam tavrında ısrar etmenin bir örneğini sergileyen tutsaklara bu gücü veren özgür

Bir özgür tutsak, Kandıra F Tipi'ndeki yayıncılık faaliyetlerini şöyle özetliyor.

"Önce 'Özgür Tutsak Postası' nı (ÖTP) çıkardık. O zaman (2001 başları) dışarıdan yayın da alamadığımız için, edindiğimiz haberleri, yorumlarımızı, açıklamalarımızı, kimi mektup alıntılarını ÖTP'de değerlendiriyorduk. Haliyle bir süre sonra bu içerik ÖTP'ye sığmaz oldu. Dahası içeriğimiz zenginleşti. Ki zaten canlarımız da birer birer boranlaşmaya başlamıştı. 2001 baharı yani. İşte o zaman 'BORAN' dergimizi çıkardık. Mevcut içeriğinin yanında boranlarımızın tanıtımları, anılar, anlatımlar, özgeçmişleri de oluyordu BORAN dergisinde. BORAN dergisine bir süre sonra güncel siyasal gelişmelerin değerlendirme boyutunu genişleterek ekledik ve adını da 'İLERİ' yaptık. İşte o günden bu yana ileri dergimiz 65 sayı çıktı. Bu arada ikinci dergimiz mizah-karikatür dergimiz MASALA da Mart 2001'den bu yana 41 sayı çıktı, çıkıyor.

Tabii bu dergi faaliyeti el emeği göz nuru temeline çoğaltılıyor. 2002 Haziran'ına geldiğimizde kültür-sanat ve şehitlerimize dair anlatımları ileri dergisinden ayırarak 'FEDA' dergisini yayın hayatına soktuk. O da 27. sayısına ulaştı. Velhasıl **İleri, Feda, Masala**, her ay çıkmaya devam ediyor hala..."

tutsaklık kimliğidir, direniş geleniğidir.

Özgür Tutsaklık; kökenleri cunta yıllarına dayanan uzun süreli bir kavgayla, büyük bedeller ödenerek, duvarlara kanla umudun adı yazılarak, bedenleri hücre hücre eriterek, NATO'nun ikinci büyük ordusunun karşısında teslim alınmazlığın destanı yazılarak yaratıldı.

El yazmalı satırlarda ifadesini bulan bu geleneğin, yaratan, üreten, engel tanımayan yanındır.

Nasıl, direnişlerinin zorla müdahalelerle, tahliyelerle ve başka oyunlarla kırılmak istenmesi karşısında feda geleneğini geliştirdilerse, üretimde ve özgürleşme, özgürleştirmede de engel konulamıyor devrimci tutsakların önüne. Tecritte ısrar edenlerin karşısına bütün hapishanenin emeği olan bu ürünlerle dikiliyorlar.

Beyinleri özgür olanların teslim alınabildiği nerede görülmüştür. 5. yılına giren direnişleriyle destanlar yaratan devrimci tutsaklar üretimleriyle de bunu kanıtlamaya devam ediyorlar. Duvarlar beyinlerde erimiş, tecrit her anlamda devrimci tutsakların iradesi karşısında etkisizleşmiştir.

Hapishanelerde üretilen dergiler, belki de dünyada ilk ve tek örnek olarak, dışarıdaki okuyucularına ulaşıyor. **www.Halkın Sesi Tv** internet sitesinde, onlara ait bir bölümde binlerce insana ulaşıyor.

2000-2005 Büyük Ölüm Orucu Direnişi, özgür tutsaklık kimliğinin yarattığı destanını dünya çapında bir örneği dönüşmesidir. F tiplerinin tecritini parçalayan bu direnişin kahraman şehitleridir. Veli Güneş de onlardan biri.

Kandıra'da yayınlanan Masala adını Veli Güneş'ten alıyor. Tutsakların 'Veli Dayısı'nın 'mesela' kelimesini telaffuz biçimi olan Masala, dört yıldır Veli Dayı'nın direnişinin soluğunu taşıyor çizimleri ve yazılarıyla.

BORAN YAYINEVİ Hapishaneler Dizisi'nden Yeni Bir Kitap:

Büyük Direnişin Uşak Cephesi BAŞEĞMEYEN KADINLAR

Boran Yayinevi, 5. yılına giren Büyük Direniş'le ilgili kitaplarına birini daha ekledi. "Başegmeyen Kadınlar" adını taşıyan bu kitap, direnişin Uşak Hapishanesi bo-

yutunu anlatıyor.

Kitabın önsözünde de belirtildiği gibi, Uşak Hapishanesi, devletin kadın siyasi tutsakları ayırma planının uygulandığı yerlerden biriydi. Devrimci kadın tutsaklar, ilk kez erkek tutsakların olmadığı bir hapishanede kalacaklardı. Buca'dan bu plan çerçevesinde Uşak Hapishanesi'ne sevk edilen kadın tutsaklar, daha ringdeyken şöyle diyorlardı kendi kendilerine. "Efeler diyarından kadın efelerin sesi mutlaka duyulacak!"

Yaptıklarını savunan, savunduklarını yapan bir geleneğin sürdürücüsü olan Cepheli kadın tutsaklar, verdikleri sözü tuttular. "Kadın efeler", Uşak'ta zulmün karşısına aşılmaz bir barikat kurdular.

Büyük direnişin Uşak cephesinin destanı böyle yazıldı. "Başegmeyen Kadınlar" kitabı böyle çıktı ortaya.

Oligarşi saldırırken kadın-erkek ayırt etmiyordu. Kadın tutsaklar da barikatlarda, ölüm oruçlarında erkek yoldaşlarından hiçbir farklarının olmadığını gösterdiler.

Uşak'taki kadın tutsakların büyük direniş boyunca verdikleri dört şehit, **Yasemin Cancı, Berrin Bıçkılar, Sevgi Erdoğan** ve **Günay Öğrener**'in direnişleri anlatılıyor kitapta. Mafyacı Nuri Erginler'in "isyani", tutsakların aileleriyle ilişkileri, günlük yaşamları, faaliyetleri kitabın içerdiği değişik yanları oluşturuyor.

Bu kitap yazıldığında dört şehit vermişti Uşak'taki kadın tutsaklar. **Sergül Albayrak**, henüz alnı kızıl bantlı bir direnişçiydi.

Ve kitabın 9. bölümü onu anlatıyordu. Kitaptaki 9. bölümün başlığı şöyle:

"BAYRAK YERE DÜŞMÜYÖR

Sevgi Erdoğan'ın alın bandını kuşandığı yerde, Sevgi Erdoğan Ölüm Orucu Eki-bi Direnişe Başlıyor"

Sergül Albayrak da, Sevgi Erdoğan Eki-bi'nin Uşak'taki savaşçısıydı.

Kitabın sonunda bir yerde şöyle deniyor: "Yasemin Cancı ve Berrin Bıçkılar'ın şehit düşmesiyle başlayan süreç, alnı kızıl bantlı direnişçilerin şehitlik yolunda ilerlemesiyle devam ediyor. Bu anlamda Büyük Direnişin Uşak Cephesi'nin tarihi de, henüz tamamlanmış değil."

Tarihi Sergüller sürdürüyor.

Sergül Albayrak, henüz Boran Yayinevi'nin yayınladığı kitabın mürekkebi kurumadan, kitaba yeni sayfalar ekledi.

Kitabın 9. bölümünde, yoldaşları Sergül'e şu dizelerle sesleniyorlar:

*"Gözlerin gülüm gözlerin
gün gelecek gülüm, gün gelecek
kardeş insanlar birbirine
senin gözlerinle bakacaklar..."*

Şimdi dünyaya **Sergüller'in, Başegmeyen Kadınlar**'ın gözleriyle bakma zamanı...

(*) **Başegmeyen Kadınlar**'ı
kitapçılardan, Boran Yayinevi'nden ve
TAYAD'dan temin edebilirsiniz.

**Uşak'ın
Başegmeyen
Kadınları**

Mersin'de "1 Nisan Terörü" Sürüyor

2 Aralık'ta Mersin Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin basılıp dört kişinin "diskette adın var" gerekçesiyle tutuklanmasının ardından, dernek üyelerinden Gülbeyaz Karaer de aynı gerekçeyle, 21 Aralık'ta kaldığı evden gözaltına alınarak tutuklandı. Aynı gerekçeyle gözaltına alınan Sinan Şahin ve Düzgün Güder ise serbest bırakıldılar.

Mersin Temel Haklar'da 24 Aralık'ta yapılan basın açıklamasıyla keyfi gözaltı ve tutuklamalar protesto edildi. Dernek Başkanı Murat Türkmen yaptığı konuşmada "komploların boşa çıkarılması için du-

yarlıyım diyen herkesi hukuksuzluğun ortadan kalkması için mücadele çağırırken", 1 Nisan hukuksuzluk terörüne boyun eğmeyeceklerini belirtti.

Mersin'de 24 Aralık'ta da Gençlik Derneği çalışanları Levent Eker ve Nurettin Kalkan polis terörünün hedefi oldu. Yolda yürürken gerekçesiz dövülerek gözaltına alınan Eker ve Kalkan, Emniyet Müdürlüğü'nde soyulup soğukta bekletilmiş ve kaba dayığa maruz kalmışlardır. Ertesi gün savcılığa sevk edilen Gençlik Derneği çalışanlarının "polise mukavemet suçu" uydurmasıyla tutuklanması istenmiş, ancak mahkeme tarafından serbest bırakılmışlardır.

Ha askeri kırdıran Enver Paşa, Ha Özkök Paşa!

“Sarıkamış’ta kırıldı gonca gülün tazeleri”

Ruhi Su’nun unutulmaz sesiyle böyle anlatılır Sarıkamış’ta kışın ortasında yalın ayak Allahuekber Dağları’na sürülüp ölen 90 bin asker: “**Sarıkamış’ta kırıldı gonca gülün tazeleri**”...

Gonca gülün tazelerini kırdıran da vardı elbet. Osmanlı İmparatorluğu’nun Savunma Bakanı, Başkomutan Vekili Enver Paşa’ydı o.

Aralık 1914’tü bu büyük kırımın tarihi.

Bu yıl, “90. yıldönümü”ydü. 1914’te de, bugün de Sarıkamış gerçeğini gizleyenler, en fazlası “*facia*”, “*dram*” deyip geçiştirenler, bu yıl, önceki yıllara göre törenlerle, panellerle andılar Sarıkamış’ı.

Anma törenlerini organize eden esas olarak Genelkurmay’dı; Sarıkamış’ta kırdırılan 90 bin Anadolu çocuğunu **anacak yüzleri var mıydı acaba?**..

Osmanlı zulmünün mirasçıları, 90 yıl sonra bile halka karşı suçlarını kabul etmiyorlar... 2004 yılının Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök, “Sarıkamış dramı”nın yıldönümünde şunları söylüyordu:

*“Sarıkamış askeri açıdan; var olma azminin, direncin, mücadelenin, inancın, fedakarlığın ve her şeyden önemlisi de; Türk halkı ve askerinin en zor şartlarda **vatanı için** neleri göze alabileceğinin abideleşmiş bir misalidir.”*

Aradan bu kadar yıl geçmiş, artık her şey açığa çıkmış, bozgunun, 90 bin Anadolu çocuğunu bile bile ölüme sürmenin saklanacak, gizlenecek yanı kalmamış, ama bu ülkenin Genelkurmay Başkanı hala çıkıp “*Sarıkamış askeri açıdan, bir bozgunudur, generallerin askeri kırdırtmasıdır*” di-yemiyor.

Sarıkamış hareketinin Alman generallerinin emriyle, Almanya’nın çıkarları için gerçekleştirildiğini bile bile hala “vatan için” diye yalan söylüyor. Evet, 90 bin Anadolu köylüsü, Alman emperyalizminin çıkarları için kırdırılmıştı. 1. Emperyalist Paylaşım Savaş’ında Polonya cephesinde

Rusya’yla savaşan Alman ordusu, Rus ordusunun gücünü bölmek için, Osmanlı’ya yeni bir cephe

a ç -

tırtmıştı. Dahası, zaten o zaman **Osmanlı ordusu da bir Alman generalinin** –General Bronsart von Schellendorf’un– **emrindeydi**. Evet evet, Osmanlı ordusunun “başkomutanı” bir Alman’dı.

NATO Generali Hilmi Özkök, bunları bile bile hala halkı aldatmaya çalışıyor.

Mirasçısı olduğu Enver Paşa da öyle yapmıştı. Sarıkamış’ta 90 bin askerin, tek bir kurşun atmadan donarak, tifüsten öldüğü günlerde, İstanbul’da çıkan gazeteler “*Ordumuz Sarıkamış’a dek ilerleyerek kesin başarı kazanmıştır.*” diye yazıyordu. (Tayyip Brüksel’de Avrupa emperyalizmine tam teslim olurken, burjuva medyanın “Brüksel zaferi” diye yazmasından bir farkı yok yani.)

Alman emperyalizminin ve işbirlikçi Osmanlı generallerinin sorumlusu olduğu Sarıkamış katliamı, halktan hep gizlendi. Osmanlı’nın yerine Türkiye Cumhuriyeti’ni kurmakla övünenler, Osmanlı egemen sınıfının fetihçilik, katliamcılık mirasını hiç reddetmedikleri için Sarıkamış’ı Cumhuriyet döneminde de gizlemeye devam ettiler. Tarih kitaplarında hala anlatılmaz Sarıkamış. Osmanlı’nın ve Türkiye Cumhuriyeti’nin “askeri tarihi”nde anılmaz.

Hilmi Özkök de hala bunun için gizliyor ya.

Çünkü kendisinin kafası da Enver Paşa’dan farklı değildir. Daha yakın zamanda ABD emperyalizminin çıkarları için “*Biz Irak’a asker göndermeye hazırız*” diyordu. Afganistan’a asker gönderdiler. ABD’nin çıkarları için Kore’ye de asker göndermiş, Amerikan tekelleri pazar alanlarını kaybetmesin kırdırılan yüzlerce asker, “**vatan için öldüler**” diye gösterilmişti. Özkök de bir Enver Paşa’dır. **ABD’nin çıkarları için** Irak’a gidecek askerin durumu, **Alman emperyalizminin çıkarları için** Sarıkamış’ta Ruslar’ın üzerine sürülen askerden farklı mı olacaktı?

Osmanlı son dönemlerinde artık bir müstemleke idi. Yani bugünün deyişiyle sömürge. Her sömürge ülkenin ordusu, “milli” bir ordu değil, emperyalistlerin emrindeki ve denetimindeki bir ordudur. Osmanlı ordusu da öyleydi, bugünkü Türk Silahlı Kuvvetleri de. Müstemleke Osmanlı ordusunun Başkomutanı resmen Alman’dı. Yeni-sömürgecilikte ise görünürde bir “Türk” var ordunun başında. Ama asıl yönetenler, **NATO** generalleridir. Emperyalizmin emrindeki generallerin ise, emirlerindeki yoksul halk çocuklarını ne zaman nerede kırdıracağı belli olmaz...

kahramanlar Ölmez

1 Ocak - 7 Ocak Şehitlerimiz

Ali SABAN

2 Ocak 1987

12 Eylül öncesinde devrimci hareketin saflarında mücadele etti. 12 Eylül'de Lübnan'a geçerek Filistin Halk Cephesi saflarında savaşa katıldı. Hareketle yeniden ilişkiye geçmek isterken Filistin kamplarında çıkan bir çatışmada şehit düştü.

İstanbul'da işkenceciler tarafından gözaltına alınıp kaybedildi.

Devrimci mücadele-ye öğrenci olarak bulunduğu İstanbul'da katıldı. DEV-GENÇ'in en atılgan ve savaşçı unsurlarından biriydi.

KAYIP

Ali EFEYOĞLU

5 Ocak 1994

Kalender KAYAPINAR

3 Ocak 1996

Cezaevinde kanser teşhisi konulmasına rağmen tedavisi sürekli engellenip ölümcül noktaya geldiğinde tahliye edildi. Tahliyesinden kısa bir süre sonra şehit düştü.

Yüksel EROL

2 Ocak 1979

Mecidiyeköy'de faşistlerin kurduğu pusuda katledildi. Gültepe'de çalışma yürüten bir devrimciydi.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

19 Aralık katliamının hesabını sormak için Şişli Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik feda eyleminde şehit düştü. Devrimci hareketin tarihindeki ilk feda eyleminin gerçekleştircisi olarak **fedanın adı** oldu.

9 Nisan 1977, Erzincan-Çayırılı doğumluydu. Lise yıllarında devrimcilere sempati duymaya başladı. Sakarya Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü öğrencisiyken akademik-demokratik mücadeleye katıldı.

Defalarca gözaltına alındı, tutsaklıklar yaşadı, Eskişehir Hapishanesi'nin hücrelerini tanıdı. Her tahliye oluştunda yine mücadelenin içindeydi ve görev bekliyordu. Üslendiği son görevi kendi belirledi: Feda!

Ali Çamyar

2 Ocak 2002

265 gün boyunca sürdürdüğü ölüm orucunda ölümsüzleşti.

1970, Ordu doğumluydu. Öğrenci hareketi içinde yer alarak örgütlü bir devrimci oldu. 96'da TİKB İzmir il yöneticisi olarak yargılanıyordu. Bu süreçte tutsak düştü, Bergama Hapishanesi'ne konuldu.

19 Aralık katliamı sonrasında ölüm orucu gönüllüsü oldu. Süresiz Açlık Grevinin 35. gününde, 22 Mayıs 2001'de ölüm orucunun 2. Ekibi'nde yer alarak eylemini sürdürdü. Buca Hapishanesi'nden Kırıklar F Tipi'ne sevk edildi. Daha sonra kaldırıldığı Yeşilyurt Devlet Hastanesi'nde zorla müdahaleyi reddederek şehit düştü.

Abdülmecit SEÇKİN

Orhan ÖZEN

Rıza BOYBAŞ

Gültekin BEYHAN

4 Ocak 1996

Ümraniye Hapishanesi'ndeki Cepheli tutsaklara yönelik katliam amaçlı saldırıda direnerek şehit düştüler. Direnişleriyle, oligarşinin devrimci tutsakları teslim alma politikasının karşısına aşılmaz bir barikat ördüler.

Abdülmecit SEÇKİN, 1991'de Devrimci Hareket'le tanıştı. İnegöl'de mahalli alan örgütlenme

çalışmaları içinde yer aldı. 1992'de milis olarak illegal faaliyete geçti. Bursa'nın gecekondu mahallerinde çeşitli görevler üstlendi. Kasım 1992'de tutsak düştü. **Orhan ÖZEN**, 1973 Çemişgezek doğumluydu. Bir çatışma sırasında yaralı olarak tutsak düştü. **Rıza BOYBAŞ**, 1967, Tokat Almus Çamdalı köyü doğumludur. Mücadeleye katıldığı ilk yıllarda başka bir örgütle ilişkisi oldu. 1994 sonlarında Parti-Cepheli oldu. Lojistik işlerde görev aldı. 1995 Nisan'ında tutsak düştü. **Gültekin BEYHAN**, 1969'da Kars'ın Tuzluca ilçesinde doğdu. 1989'da devrimci mücadeleye katıldı. 1991'de Bağcılar-Çiftlik mahalli alan faaliyetlerinde yer aldı.

Hapishanelerde, işkencelerde, zor koşullar altında geçen mücadele yıllarının yolaştığı rahatsızlığının sonucu aramızdan ayrıldı.

1 Ocak 1959, Ordu Fatsa doğumlu olan İçpınar, 1975'ten bu yana mücadele içindeydi. Mücadele yaşamının büyük bölümünde İstanbul'da mahalli birimlerde çalıştı. 12 Eylül koşullarında 5 yıl tutsak kaldı. 1990'da Recai Dinçel'le yoldaşlıkla birlikte Karadeniz'de faaliyet yürütürken ikinci kez tutsak düştü. 1992'de örgütsel ilişkilerinde bir kesinti yaşadı. Ancak sonraki yıllarda da Parti'nin verdiği görevleri reddetmeksizin yerine getirdi. 2003'te yurtdışına çıktı. Orada da mücadelenin, örgütlenmenin içinde bir devrimci olarak şehit düştü.

Turgut İPÇİOĞLU

1 Ocak 2004

Gültekin Koç

3 Ocak 2001

Zeynel Karataş

5 Ocak 2002

4. Ölüm Orucu Ekibi'nde ölüm orucuna başlayan Zeynel Karataş, direnişin 84. şehidi olarak ölümsüzleşti.

1977 Dersim-Hozat doğumlu olan Zeynel, TKP(ML) davasından yargılanıyordu. 90'ların başından itibaren mücadeleye katıldı. '99'da örgütlülük içinde yer aldı. Askeri alanda görevler üstlendi. Aralık 2000'de İstanbul'da tutsak düştü. Tekirdağ F Tipi'ne gönderildi. Kısa süre sonra da ölüm orucuna başladı. Açlığın ilerleyen günlerinde zorla tedavi müdahalesini reddetti. Tekirdağ F Tipi'nden Devlet Hastanesi'ne götürülürken şehit düştü.

Lavrion'da 25 Aciz, Korkak, Biri Bayan Dört Devrimciye Saldırdı

25 Aralık günü Yunanistan'da Lavrion Mülteci Kampı'nda Kongre-Gel'li 25 kişi, biri bayan, biri ölüm orucu gazisi olan dört cephe taraftarına saldırdı. Önceden planlanmış saldırıda, Cepheliler'in kampa gelişini kollayıp pusuda beklemişler ve Cepheliler odalarına girdikten sonra "baskın"la saldırıya geçmişlerdir.

Kürt milliyetçilerinin Yunanistan'da devrimcilere karşı ilk saldırısı değildir bu. Eleştirilere, uyarılara rağmen bundan anlamamış, benmerkezci, üsttenci, kendini dayatan ve hatta herkesi yönetmeye çalışan tavırlarından vazgeçmemişlerdir.

Oligarşiye yağ çekiyor, onun arkasından mazlum rolünü oynuyor. Devrimciler karşısında aslan kesiliyor. Burjuvaziye, tekellere ait ne kadar düşünce varsa çalışıyor, ne kadar devrimci düşünce varsa atıyor, yok sayıyor.

Düşüncede, taktiklerde, stratejide, her konuda tıkanmış, neyi savunduğu dahi anlaşılmaz hale gelmiş bu hareket, umudunu yeniden devrimcilere saldırıda arıyor.

Dışa karşı sözde-yazıda demokrasiyi, demokratlığı kimseye bırakmıyor. Bu tamamen yalan ve hiledir. Bildikleri tek şey zorla, şiddetle sindirmek ve sonuç almaktır. 25 korkak, aynen böyle düşünüyor. Kafa yapıları budur. Pusu kurup saldırıyor ve sindiririm diye düşünüyor.

Çünkü hep böyle sonuç almışlar.

Bu 25 korkak, demokrasinin zerresini bilmez. Bu kavramlarla alay eder. Korkaklığı kadar da aptaldır. Devrimcileri hiç tanımamıştır. Devrim nedir bilmez. Tek bildiği mülkiyet hırsı ve nasıl rant elde edileceğidir. Üçkağıtçı, serseri bazı mültecilerin çıkarlarını koruyarak rant elde etmek için dört devrimciye saldırmışlardır. Bu **paralı** bir saldırdır. Bu saldırı karşısında ne kazandıklarını açıklamalıdır.

Elbette bu görünürdeki gerekçedir. Fakat esas gerekçe, kendilerine biat etmemek, sinmemektir. Amaç sindirmektir. Bu 25 korkak, halkın kurtuluşundan söz edebilir mi? O halka demokrasi getirebilir mi?

O halk, "bu yaptığınız alçaklıktır, hem de bir halk adına! Hiç utanmadan planladınız, pusu kurdunuz, 25 kişi biri kadın, biri ölüm orucu gazisi dört kişiye saldırdınız. Bu yaptığınız ahlaksızlıktır, bu yaptığınız bir halkın geleneği olamaz..." dediğinde, bu 25 korkak kimi temsil ediyor olacak acaba?

Bu 25 korkak, hiçbir halkın kültürünü temsil etmiyor. Sadece kendilerinin kirli, çıkar peşinde mültecileri temsil ediyor. Bu 25 korkak, yaparız, yanımıza kalır diye düşünmektedir. Hayır! Bu 25 korkağı bütün dünya halkları tanımalıdır. Çıkarıcılarını, rant peşinde koştuklarını, zorbalıktan başka bir şey bilmediklerini bütün dünya bilmelidir.

Bu 25 korkak, hiçbir halkın kültürünü temsil etmiyor. Sadece kendilerinin kirli, çıkar peşinde mültecileri temsil ediyor. Bu 25 korkak, yaparız, yanımıza kalır diye düşünmektedir. Hayır! Bu 25 korkağı bütün dünya halkları tanımalıdır. Çıkarıcılarını, rant peşinde koştuklarını, zorbalıktan başka bir şey bilmediklerini bütün dünya bilmelidir.

Duisburg'da Keyfi Baskınlar

Almanya'nın Duisburg kentinde, son bir hafta içinde Türkiyeliler'in faaliyet yürüttüğü 3 dernek ve bir çok işyeri baskına uğradı. "Adli bir araştırma yapıldığı" gerekçesiyle yapılan baskınlarda, adli araştırmayı yapması gereken zabıtalardan ne hikmetse polisler de vardı.

22 Aralık'ta hedef Anadolu Eğitim ve Kültür Merkezi'ydі. Baskın sırasında dernekte bulunan bir üyenin, geliş nedenlerini sorması üzerine "Kontrolü düzenleyenin Duisburg Belediye Zabıtası olduğı" belirtildi. Dernek üyesi, zabıtanın girebileceğini ama polislerin dışarda beklemesi gerektiğini belirtti. Buna rağmen 20'ye yakın polis dernek lokaline eşkiyalar gibi dalıp arama yaptı. Sivil ve üniformalı 20'ye ya-

kın polisin "kontrolü" yaklaşık 4 saat sürdü.

Arama izinleri yoktu ama arıyorlardı; "burjuva demokrasisi"nde de oluyordu bunlar. Aynı gün akşam benzer bir "kontrol" de ATİK'e yönelik olarak yapıldı. Duisburg polisi bir hafta önce de Kürdistan Dayanışma Merkezi'ni basmış, derneğin bilgisayarlarına el konularak 4 kişi gözaltına alınmıştı.

Alman Devleti'nin amacı, Avrupa'da demokratik mücadele veren Türkiyeli dernekler üzerinde baskı kurarak, sindirmeye çalışmaktır. Keza dernekler haricinde kahvehaneler de kontrol edilmiştir. "Yabancı" olarak gördükleri Türkiyelileri potansiyel suçlu olarak gördükleri için bu tür baskılar uyguluyorlar.

İrkçılık Tırmanıyor!

Avrupa'nın birçok ülkesinde olduğu gibi Fransa'da da ırkçı saldırılar arttı. Fransa İçişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada 2004 yılı içinde ırkçılık olaylarında **yüzde 70'lik** bir artış meydana geldiği belirtildi. İrkçı saldırıların hedefleri ise daha çok dini mekanlar.

Bütün bu olaylarda gözüaltına alınanların sayısı ise, mesela Almanya'da da olduğu gibi son derece düşük. Devrimcilerin demokratik faaliyetlerine yönelik sürekli bir takip ve taciz içinde olan Avrupa polisi nedense "ırkçılıkla" mücadelede başarısız!

Saflaşma ‘AB’ciler’ ve ‘AB Karşıtları’ Arasında Mı?

“Önümüzdeki dönemde **siyasal kutuplaşma** AB yanlıları ile AB karşıtları arasında cereyan edecek gibi görünüyor.”

Ertuğrul Özkökler’in, Cengiz Çandarlar’ın, M. Ali Birandlar’ın ülkemizdeki siyasi gelişmeleri, uzun süredir bu eksenle ele aldığı biliniyor. Ve uzun süredir halkı da bu çerçevede saflaştırmaya çalışıyorlar.

Ancak girişte aktardığımız cümle, saydığımız isimlerden birine ait değil. Birgün yazarı, ÖDP’li Melih Pekdemir söylüyor bunu. Ve diyor ki, “... bu tartışmayı ilerletebilmek için artık sağlam bir çerçeve tespit etmek zorunlu.”

Emperyalizm ve işbirlikçiler almış ülkeyi emperyalizmin arabasına bağlıyor; bu beyler daha “çerçeve” tespit edecekler. Çünkü onlara artık Marksizm-Leninizm’in çerçevesi fazla geliyor. Sınıfsal pencereden bakmaya korkuyorlar.

Burjuvazi gibi bir “yol haritası” arıyorlar. Pekdemir burjuvazinin yol haritası var, “peki emekçilerin var mı?” diye soruyor.

Yol dediği de AB yolu; başka bir şey değil.

Halk savaşını reddetmişsin, devrimci halk iktidarı hedefini reddetmişsin, PASS’ı (Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisi) reddetmişsin, Marksizm-Leninizm’i de reddetmişsin... senin yol haritan mı kalır? Burjuvazinin icazet verdiği yollardan gitmek zorundasın artık.

Ve utanmadan bu yolu, “AB yolu”nu, “Ama bu bir yüz metre koşusu değil, bir maraton. Hani derdik ya, ‘engebelidir, sarpıdır, dolambaçlıdır’ diye, o türden bir yol.” diye tasvir ediyor.

Mahir’in o sözlerini nasıl ağzına alırsınız? İyi bilirsiniz ki, o sözler **DEVİRİM YOLU** için söylenmiştir; AB YOLU için değil. ÖDP reformizminin karakteristik özelliği; herşeyi sulandır, her şeyi aslından saptır, herşeyi kullan...

AB yolu, hiç de öyle engebeli, sarp falan değil; Avrupa emperyalizminin ve oligarşinin icazetine girdiniz mi, başınız belaya girmeden, F tiplerine atılmadan işkencelere uğramadan yürürsünüz bu yolu. Zaten de öyle yapıyorsunuz. Bunlar öyle “sosyalistler”, öyle “devrimciler” ki ne emperyalizm dokunuyor, ne faşizm.

AB konusunda “Emeğin Avrupası” zırvasının ötesinde, ÖDP, AKP’den farklı ne söylüyor, ne yapıyor? Anti-emperyalizmin böylesine silikleştiği bir çizgide, başka bir şey yapamaz da. İsteddiği kadar “Emeğin Avrupası” diye zırvalasın, politikaları, AB emperyalistlerine, işbirlikçi oligarşiye yedeklenecektir.

AB’ye girmek, herşeye rağmen iyidir... Demokratikleşme memnuniyet vericidir. yukarıdan burjuva

devrim gerçekleşiyor, biz de burjuva demokrasisine kavuşuyoruz... ÖDP’nin teorisyenlerinin söyledikleri bunlar...

Bunlar oligarşinin, burjuvazinin söylemidir.

“Emperyalizm değişti”... Yıllardır “sol” adına solu buna ikna etmeye çalışıyorlar. Bir ara ABD’nin değiştiğini, “artık emperyalizmin faşist diktatörlükleri destekleme döneminin geride kaldığını, müdahalelerinin demokrasi ve insan hakları temelinde olduğunu” savundular. Şimdi aynı şey AB için savunuluyor. “**Memnuniyetle**” karşılanıyor AB talimatlı değişiklikler. AKP bile “takdir” ediliyor bu değişiklikleri gerçekleştirdiği için. **Sosyalistler ne zamandır emperyalistlerin propagandasını yapıyor?** Bu kepezeliiktir. Sefilliktir. Sırf düzen içinde sosyalistlik oynama uğruna, statükoları, evleri-işleri-eşleri uğruna gerçekleri çarpıtmaktan daha büyük ahlaksızlık olur mu?

Bir başka cenaha kulak verelim:

“**AB sürecinin yüzde 70’ini Öcalan geliştirdi...** AB tarihinde Sayın Tayyip Erdoğan’ın yüzde 30’luk bir payı varken, yüzde 70’ini ise Sayın Öcalan politikalarıyla gerçekleştirdi.” diyor biri. (Hatice Korkut, Özgür Politika, 28 Aralık)

Ne denilebilir? Aferin!

Bir solcu, bir yurtsever, Türkiye’yi AB’nin eyaleti yaptık diye övünür mü?

Ülkemizde övünülüyor. “Yaşasın AB!” diye meydanlara çıkalım denilebiliyor.

Ama bu sol “**Kahrolsun emperyalizm!**” diyemiyor. “**Bağımsız Türkiye**” diyemiyor.

Asıl çelişkilerin gizlenmesinden, suni saflaşmaların yaratılmasından kimin çıkarı var?

Böyle bir “sol”un olduğu yerde at izinin it izine karıştırılması elbette zor olmuyor.

Çelişkileri gizlemek, bunu yapamıyorsa çarpıtmak, suni çelişkileri öne çıkarmak, burjuvazinin değişmez yöntemlerindendir. Karakteristik bir örnek olarak ülkemizde laiklik-şeriat çelişkisi sık sık bu şekilde kullanılan bir çelişkidir.

AB’ciliğin de, AB karşıtlığının da elbette politik bir anlamı vardır. Ama bu, toplumdaki gerçek saflaşmayı yansıtmaz. Halk saflarında olup da AB’ci olan olduğu gibi, emperyalizmin, oligarşinin saflarında olup da “AB karşıtı” olanlar da vardır. “Siyasal kutuplaşma” bu ayırım üzerine oturtulduğunda veya bu ayırma tabi olunduğunda, asıl olan çelişkilerin üstü örtülmüş, em-

peryalizm-oligarşi blokuyla halk saflaşması karartılmış, bu yanıyla da burjuvazinin ekmeğine yağ sürülmüş olur.

Saflaşma anti-emperyalistlerle, emperyalizme boyun eğenler, işbirlikçiler arasındadır.

Saflaşma, ezenler ve ezilenler saflaşmasıdır. Sömürenler ve sömürülenler, emperyalizm ve halklar saflaşmasıdır.

ÖDP gibi habire bir şeyleri “aşan”, habire “ezber bozmak”tan söz eden, habire “eskiden “kopuşlar” gerçekleştiren, kopa kopa soluğu düzen içinde alanlar, bu tespitleri “solun ezberi” diye küçümseyip alaya alarak etkisizleştireceklerini sanıyorlar. Ama hayat getirip getirip bu gerçekleri gözlerine sokacaktır.

“Ezber bozma” dedikleri, Marksizm-Leninizm’in inkarıdır. Beyinlerinde inkarla boşalan yerleri ise burjuvazinin düşünceleri doldurmuştur. Bu yalnız AB konusunda değil, hemen her konuda böyledir. Kullandıkları kavramlar da bu yüzden artık Marksist-Leninist literatürden değildir, burjuvazinin kavramlarını benimsemişlerdir.

Biz “AB karşıtı” değiliz, anti-emperyalistiz. Kendimizi hangi emperyalistin şemsiyesi altına atalım diye bir sorumuz yok; Amerika’sı, Avrupası’yla tüm emperyalistleri ülkemizden kovmak diye bir gayemiz var.

AB karşıtları ve AB’ciler bu ülkenin gerçek saflaşmasını yansıtmıyor. Biz çok iyi biliyoruz ki, egemen sınıfların her kesimi, “AB’ci” de olsa, “AB karşıtı” da olsa, aynı saftadırlar. Hele ki sorun halkın mücadelesinin boğulması, devrimcilerin yok edilmesiye, aralarında en küçük bir fark yoktur.

Halkın safında, egemen sınıfların karşısında olabiliyor musunuz? Mesele budur. AB’ci reformistler, aydınlar, nihayetinde emperyalist bir birliği savundukları için “başka bir Avrupa için mücadele eden Avrupa solu bizim asıl ittifakımızdır” gibi kıvırtmalara başvuruyorlar; peki Avrupa Parlamentosu’nda yeralan, size “elini uzatan” o “sol”cular, Avrupa Parlamentosu’nda bu ülkenin yeraltı, yerüstü kaynaklarının talan edilmesi kararlarını aldıklarında, F tiplerini onaylayan kararlar aldıklarında eleştiriyor, kınıyor musunuz onları? Hayır!

Riyakarlık işte burada ortaya çıkıyor. AB’yi savun-

mayı “emeğin Avrupası” kılıfına sokmak, klasik deyişle kıvırtmaktır. Yoktur öyle bir şey.

Mesele, Avrupa emekçi hareketiyle ittifak da değildir. Avrupa solu dedikleri, Avrupa tekeliçiliğinin soluçluğudur. Mesela, Alman emperyalist tekellerinin çıkarlarının en iyi savunucu olduklarını nicedir kanıtlamış olan “yeşiller”dir onların ittifakları. Öyleyse “emeğin Avrupası” diye kıvırtmanın aleni ne? “AB’ye girmeyi savunmak, 118 ölümü savunmaktır”, “devrimciğin tasfiyesine onay vermektir” diye yazdık; niye bu konuda bir tek reformist kalem oynatamıyor? Çünkü bu gerçek onların tam da bam teline basıyor, kafa karışıklığı yaratıp gizlemeye çalıştıkları AB’ciliğin gerçek niteliğini ortaya koyuyor.

“Sol” maskeyi kullanarak burjuvazinin düşüncesinin, politikalarının sol saflara, halk saflarına empoze edilmesine izin vermeyeceğiz. Sol adına yapılan hiç bir kepezeliği görmezden gelemeyiz.

Atılım’ın “Cevabına” Not:

137. sayımızda, yine Aynı Safta bölümümüzde yazdığımız “Atılım’ın Hayal Dünyası ve Öncülük Krizi” başlıklı yazımıza geçen hafta “cevap” vermiş.

Atılım, cevabında yazımızdaki görüşlerimizi kanıtladı. Ciddiye alınabilecek bir şey anlatmıyor. Yine “öncülüğünü” kanıtlamakla meşgul. Bir bakıma “Reklamlar-2. Bölüm”. Ben, ben, ben... Başka hiç bir şey söylemiyor. Bütün dünyasının Cephe’yle rekabet üzerine kurulduğunu kanıtlamıştır. İsteyen Atılım’ın hem 4 Eylül 2004 tarihli sayısında yayınladığı “Bırakın artık şu nakaratı” yazısını, hem de 25 Aralık tarihli sayısında yayınladığı “Ekmek ve Adalet’in hazımsızlığı” yazısını beraber okusun. Tek fark bulamaz. “Ben, ben, ben...” Bütün dünyası reklam ve rekabet!.. Bir siyaset beynini nasıl bu kadar daraltabilir? Yazık! Bir de farklı siyasetleri kendine yedeklemeye çalışıyor. Oportünizmin kurnazlığı da bu olsa gerek. Bize saldırırken diğer siyasetlere yağ çek, “bak bak sana da haksızlık yapıyorlar” de; bizim olmadığımız yerdeyse onlara karşı da “ben ben ben... en, en, en öncü benim” tavrını onlara karşı da sürdür... Aslında Atılım’ın bu tavrını “oportünizm” de tam ifade etmiyor: Kışkırtıcı! Diğer siyasetler nezdinde yaptığı bu. Devrimcilik böyle yozlaşmış, Atılım böyle yozlaşmış. Bu yozlaşmayla savaşaçağız.

Sayı 139

50

2 Ocak
2005

Ekmek ve
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışları Müdürü: Pembe Özlem OLGUN

Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici

Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26

Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul

İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65

Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.

Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST

Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık

Baskı: ASPAŞ Pazarlama

ISSN: 1304 687X

Fiyatı: 750 000

Avrupa: 3 Euro

Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro

İsviçre: 3 Euro

Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5

Belçika: 3 Euro

Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncı: Florastr. 77

Tel: 0049 221 453 87 60

Faks: 0049 221 453 87 62

E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana- İnönü Cad. Örnekler Apt. No:5 Kat:5

Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara- GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay

Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antakya- Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat:

4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa- Sakarya mah. Uluycad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2

Daire: 2 Osmangazi/Bursa

Tel-faks: 0 224 224 93 97

50733 Köln

0049 221 221 87 61

Hopa:Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA

Tel-Faks:0 466 351 42 08

İzmir- Milli-i Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköylü İş Merkezi

Konak/İzmir Tel-Faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli- Hürriyet Caddesi Gakkı Kervan Saray İşhanı Kat:7

No:79 Tel-Faks: 0 262 331 66 51

Malatya- Dabakhane Mah. Bakırçılar Çarşısı Sanbeyoğlu İşhanı

Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77

Mersin- Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütüncü Apt. Kat: 1/6

Samsun- 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı NO:24

Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80

Trabzon- Düzenli Ulusoy İş merkezi Çömlekevi Yokuşu

No: 42 Trabzon

Tel-faks: 0 462 321 14 80